

Boże Narodzenie 2009

Z okazji Bożego Narodzenia
przesyłam z serca płynące życzenia
wszelkiej pomyślności,
wiary w zwycięstwo dobra,
nadziei oraz wspianego godnego
przeżywania Świąt
w gronie najbliższych.

Niechaj Nowonarodzony Jezus Chrystus
wypełni nasze serca nadzieją i miłością
i niech nam błogosławi na każdy dzień
Nowego Roku.

Stanisław Ożóg

Posel na Sejm RP

Dródy Mieszkańcy Ziemi Sokółowskiej

Dobrych, Radosnych Świąt
Bożego Narodzenia,
satisfakcji z pracy,
odwagi w prezentowaniu poglądów,
wytrwałości w przezwyciężaniu
trudności,
cierpliwości w budowaniu
kompromisów
w nadchodzącym
Nowym 2010 Roku

Życzę

Burmistrz Gminy
i Miasta Sokółów Mlp.
Andrzej Ożóg

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Sokółowie Mlp.
Wiesław Nykiel

„A słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami
– cóż to za potężne słowa.

One wyrażają najgłębszą prawdę o największym
zdarzeniu,
jakie miało miejsce w historii ludzkości”.

Papież Jan Paweł II

Boże Narodzenie to czas dobroci i miłości, radości i refleksji, spokoju oraz ciszy serca.
To czas rodziny. Niech te Święta upłyną więc w ciepłej, rodzinnej atmosferze, w gronie
najbliższych i przyjaciół. Niech będą pogodne, refleksyjne i szczęśliwe,
a Nowy 2010 Rok niech spełni wszystkie najskrytsze pragnienia, zamysły i oczekiwania.
Niech to będzie, dobry i pomyślny rok!

Stanisław Obara

Przewodniczący Rady
Powiatu Rzeszowskiego

Marek Sitars

Wicestarosta Rzeszowski

Józef Jodłowski

Starosta Rzeszowski

Boże Narodzenie 2009 r.

Odszedł Dobry Pasterz

7 listopada 2009 r. parafia sokołowska okryła się głęboką żałobą, gdyż odszedł do Boga wieloletni jej proboszcz ks. Mieczysław Wajda. Tego dnia Bóg zamknął ogromny rozdział w dziejach Sokołowa, który pisał przez posługę tego kapłana przez 54 lata.

W 1955 roku ks. Biskup Franciszek Barda skierował ks. Mieczysława Wajdę do parafii sokołowskiej. Jak sam wspominał przyjechał do Sokołowa w ciepły sierpniowy wieczór. Wrażenie zrobiła na nim monumentalna bryła kościoła. Pierwsze kroki do świątyni parafialnej skierował rano i tam ujrzał wizerunek Matki Bożej, przed którym powierzył swoje posługiwanie na nowej placówce. Od samego początku pracy otoczył opieką duszpasterską młodzież licealną stając się dla niej nie tylko katechetą ale również przewodnikiem moralnym na zawitych drogach ku dorosłości. Księdzu M. Wajdzie Bóg wyznaczył drogę kapłańską w czasach bardzo trudnych, gdy władza komunistyczna gwałtem i brutalną siłą próbowała z serca narodu polskiego wyrzeć wiarę w Boga. On doskonale rozumiał tę sytuację i głęboko w sercu kapłańskim czuł, że należy zrobić wszystko, by odnowić oblicze tej małej regionalnej ziemi – parafii sokołowskiej. W tym celu wychodząc naprzeciw propagandzie komunistycznej organizował słynne jasełka w kościółku świętego Ducha, które odgrywały dzieci oraz sokołowska młodzież. Fenomenem chyba w skali ogólnopolskiej w latach najcięższej ateizacji były dwie godziny nauki religii w ciągu tygodnia dla klas licealnych. Młodzież ceniła swojego katechetę i była pod jego głębokim wpływem skoro mimo represji ze strony władz oświatowych bojkotowała naukę w szkole i udawała się na rekolekcje do kościółka świętego Ducha. Ks. Wajda był obdarzony również talentem artystycznym – przygotowywał wymowne i czytelne monumentalne dekoracje w kościele parafialnym oraz na zewnątrz z okazji uroczystości Bożego Ciała. Zapoczątkował tradycje zorganizowanej pielgrzymki do sanktuarium Matki Bożej w Leżajsku. Za chodzenie do Leżajska z grupą pątników i stanowcze słowa płynące z ambony był wielo-

krotni przesłuchiwany przez Urząd Bezpieczeństwa i karany finansowo. By zastraszyć tego kapłana ubecy często nachodzili jego mieszkanie czyniąc w nim rewizję oraz uświadamiając mu, że jest pod ich szczególnym nadzorem. Praca duszpasterska tego kapłana przez wszystkie lata jego posługi w parafii sokołowskiej koncentrowała się wokół Najświętszego Serca Pana Jezusa. Wychował pokolenia sokołowian, by czcić Serce Boże przez praktykę pierwszych piątków miesiąca. Jako katecheta wielokrotnie za wypełnienie praktyki tego nabożeństwa obdarowywał uczniów wizerunkami Serca Bożego ze specjalną dedykacją. W lutym 1978 roku po śmierci ks. Kan. Michała Gadka ks. Mieczysław Wajda został mianowany administratorem parafii sokołowskiej, gdyż Urząd ds. Wyznań w Rzeszowie nie wyraził zgody na nominację proboszczowską.

Posługę proboszcza pełnił w naszej parafii w latach 1978-2002. W tym okresie zastąpił jako wielki budowniczy. Wzniósł kościoły w Wólce Sokołowskiej i Trzebusce. Przeprowadził gruntowną konserwację więźby dachowej na kościele parafialnym i kościółku św. Ducha. Kościół parafialny dzięki Jego inicjatywie z biegiem lat nabierał blasku utraconego w czasie II wojny światowej. Pierwszą inicjatywą księdza Wajdy było pokrycie dachu blachą miedzianą i wyremontowanie wieży kościelnej. Na początku lat 80 fasada kościoła zyskała nową szatę kamieniarską, która została uszkodzona w czasie pożaru wieży. Wszystkie okna w świątyni parafialnej zostały wprawione w tematyczne witraże, a ściany gruntownie odnowione. Kościół parafialny zyskał również całkowicie nowe umeblowanie tj.: ławki oraz meble do zakrystii. W świątyni parafialnej została przeprowadzona nowa elektryfikacja, a jej zwieńczeniem było powieszenie oryginalnych kinkietów na filarach. Trzecią świątynią, którą ks. Wajda wybudował jest kaplica cmentarna – poświęcona przez ks. bpa Stefana Moskwę z okazji jubileuszu 400-lecia parafii sokołowskiej. Zwieńczeniem pracy ks. M. Wajdy była gruntowna restauracja wielkiego ołtarza i am-

bony z okazji 50-tej rocznicy Jego święceń kapłańskich oraz wybudowanie i umeblowanie nowej okazałej plebanii. Od sierpnia 2002 roku ks. M. Wajda przeszedł na emeryturę, pozostając w parafii i nadal służąc wiernym w konfesjonale i przy ołtarzu. Bóg powołał go do wieczności w pierwszą sobotę miesiąca po długo trwającej ciężkiej chorobie, która rozpoczęła się również w pierwszą sobotę miesiąca. Ksiądz Prałat spędził w Sokołowie 54 lata. Był honorowym obywatelem tego miasta. Kochał jego mieszkańców i głęboko wrósł w pejzaż naszego miasteczka. Był nieposzlakowanym autorytetem moralnym, w ciągu swojej pracy kapłańskiej z pod jego ręki wyszło około 70 księży. Był wielkim czcicielem Matki Bożej Sokołowskiej. Ukończeniem Jego pracy duszpasterskiej miała być koronacja cudownego wizerunku Matki Bożej. Gorąco pragnął tej chwili doczekać, ale Bóg postanowił inaczej. Odchodził do Boga nieustannie modląc się na różańcu. 7 października w wspomnienie Matki Bożej Różańcowej, Pan Jezus zaprosił Go w głąb cierpień Ogrodu Oliwnego. Do końca świadomych swoich dni był pogodzony z wolą Bożą i wszystko składał w ręce Maryji. Ufam i wierzę, że nasza parafia zyskała u Boga wielkiego orędownika. Odszedł kapłan największego formatu jakiego nasza wspólnota otrzymała w XX wieku.

ks. Zbigniew Kraska

„Błogosławieni których moc jest w Tobie, którzy zachowują ufność w swym sercu Jahwe zastępów, błogosławiony człowiek, który ufa Tobie”.

Ps. 84

Te krótkie i lakoniczne, ale treściwe wersety z Psalmu 84, mogą stanowić najlepsze motto do dzisiejszej uroczystości podczas której po raz ostatni żegnamy w ziemskiej rzeczywistości ŚP. Prałata Mieczysława Wajdę.

Właściwie nie trzeba by do nich nic dopowiadać, bo przecież w ostatecznym rozrachunku z życiem, liczy się tylko to o czym mówi psalmista. Ale też po ludzku rzecz biorąc ostatnie pożegnanie jest nie tylko dla zmarłego, ale i dla nas, którzy dzisiaj w tym celu spotkaliśmy się w Kościele św. Jana Chrzyciela, aby oddać chrześcijańską ostatnią posługę zmarłemu i podziękować mu za to, czym zaznaczył się dla społeczności Naszej Małej Ojczyzny Sokołowszczyzny. Nie jest to łatwe zadanie tym bardziej dla mnie, który go znałem i szanowałem, był moim wychowawcą, nauczycielem, ale i dlatego, że nie był to człowiek, którego życie i działalność można w krótkim wystąpieniu opisać i przekazać.

Przypominają, się dziś słowa Jana Pawła II, że Kapłan nie żyje dla siebie i nie umiera dla siebie. Kapłan żyje dla Kościoła i dla Chrystusa, żyje dla tych, do których posyła go Kościół.

Kochany Księżo Prałacie, honorowy obywatelu Naszej Sokołowskiej Ziemi; niedawno obchodziliśmy 65 lecie Liceum Sokołowskiego, chociaż zmożony chorobą nie byłeś z nami na przepięknych uroczystościach, wszyscy wiedzieliśmy, że duchem jesteś z nami. Wszyscy obecni tu pamiętają i nie zapomną, że Chrystus Cię wybrał i On Cię posłał i to On Twoją drogę, ścieżki Twego kapłańskiego życia, związał z Sokołowskim Kościołem i wychowaniem zastępów młodzieży w Liceum Sokołowskim. Tam wśród młodzieży pełen dobrego serca, w radości i uśmiechu, a czasem w powadze

i żarliwości uczył słowa Bożego, uczył życia, uczył postawy moralnej – jednym słowem kształtował młodzież do dorosłego, odpowiedzialnego życia. Potrafił skarcić kiedy trzeba było, ale też w trudnych chwilach potrafił służyć radą, pomocą, dobrym słowem.

Wszyscy pamiętamy, że dla niego czarne było czarnym, białe białym, bezbłędnie odróżniał dobro od zła, które potrafił nazywać po imieniu.

Jako Burmistrz i twój wychowanek, dziś wyznaję, że z satysfakcją i dumą słuchałem wypowiedzianych pod Twoim adresem słów: „Ks. Wajda to człowiek, na którym można polegać, niekwestionowany autorytet moralny, człowiek bardzo skromny i dobry”

Ksiądz prałat Mieczysław Wajda był też żarliwym patriotą, w mrocznych latach komunizmu pielęgnował pamięć o tym co działo się w Lasach Turzańskich, za co należy się mu najszczerza wdzięczność. Nie dawał zapomnieć o strasznej zbrodni, mimo tego że za taką postawę groziły prześladowania i kary.

W ostatnich latach życia, po przejściu

na emeryturę stał się niekwestionowanym autorytetem moralnym, starał się służyć dobrą radą i słowem wszystkim. Cieszył się z życia, cieszył się, że Parafia Sokołowska staje się z dnia na dzień piękniejsza. Był autentycznym patriotą lokalnym, kochał Sokołów, kochał Parafię i plebanię Sokołowską, w której chciał doczekać swych ostatnich chwil. Gdy po raz ostatni widziałem go w Hospicjum w Gómie, widać było zaawansowaną chorobę, jednak cieszył się z odwiedzin, cieszył się że jest u siebie.

Dziś w imieniu całej społeczności Sokołowskiej dziękuję Ci Kochany Księżo Prałacie za wszystkie Twoje prace, trudy i poświęcenie składane w służbie Naszej Gminy, Parafii Sokołowskiej, i naszej młodzieży, dziękuję za Twoje kapłaństwo, w którym Chrystus był zawsze na pierwszym miejscu. Dziękuję za to, że rozdawałeś wśród nas swoją mądrość życiową, przyjaźń i swoją służbę, a także za to, że dałeś nam przykład jak wiernie służyć Deo et Patriae. Niech Jezus Chrystus Najwyższy Kapłan wprowadzi Cię do domu Swego Ojca.

Andrzej Ożóg

**Z głębokim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość
o śmierci**

**KS. PRAŁATA MIECZYSŁAWA WAJDY
wieloletniego Proboszcza Parafii Sokołów Młp.
wszystkim pogrążonym w żałobie
wyrazy współczucia składają
Dyrektor MGOKSiR wraz z pracownikami**

**Wyrazy głębokiego żalu i troski
wszystkim pogrążonym w żałobie
po śmierci**

**KS. PRAŁATA MIECZYSŁAWA WAJDY
składa**

**Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp.
wraz z pracownikami**

**Wszystkim pogrążonym w żałobie
po śmierci**

**KS. PRAŁATA MIECZYSŁAWA WAJDY
wyrazy żalu i współczucia
składają**

**Przewodniczący i Radni
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.**

UROCZYSTA MSZA ŚW. POŁOWA W TURZY

POD HONOROWYM PATRONATEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ LECHA KACZYŃSKIEGO

20 września br. odbyła się uroczysta Msza Św. Polowa w lesie Turzańskim z udziałem kilku tysięcy wiernych. Jest to hołd i wyraz pamięci o jeńcach obozu NKWD, jaki w roku 1944 został

Sitarz, Komendant Garnizonu Rzeszów – płk Zbigniew Skąlecki, Z-ca Komendanta – mjr Mariusz Stopa, Instytut Pamięi Narodowej Oddział Rzeszów – Michał Kalisz, Zastępca Prezydenta

Zastępca Komendanta Miejskiego Policji w Rzeszowie – mł. insp. Witold Szczekala, Radni Powiatu Rzeszowskiego, Radni Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. na czele z Przewodniczącym – Wiesławem Nyklem, Burmistrz GiM Sokołów Młp. – Andrzej Ożóg, Z-ca Burmistrza – Bogusław Kida, Dziekan Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego, Honorowy Obywatel Sokołowa Młp. – prof. Kazimierz Ożóg, Przewodniczący Rad Sołeckich, Sołtysi, Dyrektorzy Szkół, Członkowie Towarzystwa Miłośników Ziemi Sokołowskiej, Drużyny z Miejsko – Gminnego Związku Drużyn Harcerskich „Sokół”, Prezesi OSP i Klubów Sportowych oraz mieszkańcy woj. Podkarpackiego. Na obchody przybyli również przedstawiciele trzech ofiar pochowanych w Turzy – Eugeniusza Zymroza, Zdzisława Brunowskiego i Zdzisława Łaskawca; Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Kombatanów RP i byłych Więźniów Politycznych, Związku Sybiraków, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego oraz Związku Inwalidów Wojennych RP.

zorganizowany w pobliskiej Trzebusce.

Organizatorami uroczystości byli: Przewodniczący Rady Miejskiej w Sokołowie Młp. – Wiesław Nykiel, Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp. – Andrzej Ożóg, ks. Dziekan Dekanatu Sokołowskiego – Jan Lib oraz Miejsko – Gminny Ośrodek Kultury, Sport i Rekreacji w Sokołowie Młp. Honorowy Patronat przyjął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej – Lech Kaczyński. W uroczystościach uczestniczyli m.in. Posłowie na Sejm RP Stanisław Ożóg, Andrzej Szlachta, Jan Walenty Tomaka i Senator RP – Zdzisław Pupa, Justyna Placha Adamska – asystent Europejskiej Komisji Praw Człowiek, Minister w Kancelarii Prezydenta RP – Marek Surmacz, Radni Sejmiku Województwa Podkarpackiego – Mieczysław Miazga i Wojciech Buczak, Wicemarszałek Województwa Podkarpackiego – Kazimierz Ziobro, Dyrektor Biura Wojewody Podkarpackiego – Stanisław Rysz, Starosta Rzeszowski – Józef Jodłowski, Wicestarosta Rzeszowski – Marek

Miasta Rzeszowa – Henryk Wolicki, Podkarpacki Komendant Wojewódzki w Rzeszowie – insp. Józef Gdański,

Uroczystości rozpoczął występ 26 Drużyny Harcerskiej przy Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. Zebrani z zaciekawieniem wysłuchali chóru żeńskiego Miejsko – Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji pod batutą Grzegorza Wójcikiwicza oraz Wojskowej Orkiestry Garnizonowej z Rzeszowa pod kierownictwem kpt Andrzeja Kufła. Zaproszonych gości powitał Burmistrz – Andrzej Ożóg.

O godz. 14.00 rozpoczęła się Msza Św. Polowa pod przewodnictwem J.E. Ks. Bpa Kazimierza Górnego – Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej z udziałem kilkunastu księży m.in. Jana Liba – Dziekana Dekanatu Sokołowskiego, Jana Prucnała – Wicedziekana Sokołowskiego, o. Hieronima Warachima z Klasztoru Kapucynów w Sędziszowie Młp., o. Mariusza Lepianki z Klasztoru Ojców Bernardynów w Leżajsku, ks. ppor. Stanisława Dynasa, Józefa Galanta – proboszcza parafii Nienadówka, Władysława Szweda – proboszcza parafii Trzebuska, Zbigniewa Kraski i Pawła Ciby – wikariuszy parafii Sokołów Młp. Oprawę muzyczną Mszy Św. zapewniła sokołowska organistka s. Irena, natomiast śpiew podczas liturgii – chór żeński MGOKSiR. We wprowadzeniu do liturgii ks. Bp Kazimierz Górny podziękował Burmistrzowi Andrzejowi Ożogowi i zachęcił do modlitwy w imieniu ofiar NKWD. Kazanie wygłosił kapelan Inspektoratu Armii Krajowej Lwów – Północ o. Hieronim Warachim. Przedstawił tragiczne losy wojenne oraz ustosunkował się do mordu w Lesie Turzańskim jesienią 1944 roku. Po Mszy Św. minister Marek Surmacz odczytał list skierowany do uczestników uroczystości przez Prezydenta RP, a następnie przekazał Kazimierzowi Chorzępie Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski przyznany postanowieniem Prezydenta z dnia 18 lutego 2009 r. Panu Janowi Chorzępie. Kazimierz Chorzępa dziękując za przyznanie odznaczenia ojcu przypomniał tragiczne losy swojej rodziny.

Apel Pamięci odczytał kpt Krzysztof Wojewoda z Batalionu Dowodzenia 21 Brygady Strzelców Podhalańskich. Salwę honorową oddali również żołnierze Batalionu pod dowództwem kpt Tomasza Lechowicza. Później nastąpiło złożenie wieńców i wiązanek kwiatów.

Opiekę medyczną zapewniła sokołowska przychodnia, służbę porządkową stanowili sokołowscy strażacy, natomiast nad bezpieczeństwem uczestników czuwali Sokołowscy policjanci.

Redakcja

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 20 września 2009 roku

Uczestnicy i organizatorzy uroczystości
dla uczczenia pamięci żołnierzy Armii Krajowej –
więźniów z obozu w Trzebusce
zamordowanych przez NKWD

Czcigodni Kombatanci!
Ekszelencjo Księżę Biskupie!
Wielebni Kapłani!
Panie Burmistrzu!
Szanowni Państwo!

Przekazuję słowa pozdrowień organizatorom i wszystkim uczestnikom odbywających się w Turzy uroczystości upamiętniających 65. rocznicę zamordowania przez NKWD więźniów z obozu w Trzebusce. Wspominamy dziś ofiary totalitarnego reżimu, żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, bohaterów walki o niepodległą Polskę.

Sześćdziesiąt pięć lat temu oddziały Armii Krajowej wraz z konspiracyjnymi instytucjami cywilnymi przystąpiły do Akcji „Burza”. Walczono w Warszawie, w wielu innych miejscowościach na terenie całego kraju. W ślad za oddziałami konspiracyjnymi ujawniała się polska administracja cywilna, by po ustępujących Niemcach objąć wyzwolane tereny Polski. Jednak Stalin nie uznawał polskich żołnierzy za sojuszników w walce z III Rzeszą. W roku 1944 wkroczenie armii sowieckiej na terytorium Rzeczypospolitej tysiącom polskich patriotów przyniosło ból i śmierć. Żołnierze i obywatele Rzeczypospolitej byli prześladowani, podstępnie aresztowani, wywożeni w głąb „niechłudzkiej ziemi” i mordowani.

W Polsce jest wiele śladów tamtych tragicznych wydarzeń. Szczególnie dramatyczny przebieg miały one tutaj, w Trzebusce i Turzy. W sowieckim obozie w Trzebusce więziono żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego, a także przedstawicieli innych narodów. Wiele z nich w sposób okrutny zamordowano. Miejsce zbrodni nazywane jest „małym Katyniem”. Te same metody, ten sam zbrodniczy zamysł stalinowskiego reżimu – zniszczyć opierających się sowieckiej władzy.

Naszą powinnością jest pamiętać o ofiarach tej zbrodni. Składam wyrazy szacunku mieszkańcom Trzebuski, Turzy i sąsiednich miejscowości, którzy bohatersko walczyli w szeregach armii Polskiego Państwa Podziemnego i przez dziesięciolecia przechowywali wspomnienie o zbrodni z 1944 roku, wbrew wysiłkom władz komunistycznych dążących do zniszczenia pamięci o polskich patriotach – ofiarach obozu w Trzebusce. Dzięki Państwa staraniom i odwadze możemy dzisiaj oddać cześć ofiarom Turzy i Trzebuski.

Wszystkim uczestnikom dzisiejszej uroczystości życzę głębokich przemyśleń nad życiem, służbą i ofiarą naszych narodowych bohaterów i męczenników. Jestem pewien, iż będą one inspiracją do pracy na rzecz naszej ojczyzny.

PRZEMÓWIENIE BURMISTRZA ANDRZEJA OŻOGA PODZAS UROCZYSTEJ MSZY ŚW. POŁOWEJ W TURZY

Pełniąc honory gospodarza gminy w imieniu swoim i mieszkańców ziemi sokołowskiej serdecznie witam na dzisiejszej uroczystości Jego Ekszelencję Ordynariusza Diecezji Rzeszowskiej Ks. Biskupa Kazimierza Górnego,

Witam przedstawiciela Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego Pana Marka Surmacza – Ministra w Kancelarii Prezydenta

Witam podkarpackiego eurodeputowanego Pana Tomasa Porębę

Witam Posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Pana Stanisława Ożoga

Pana Zbigniewa Chmielowca

Pana Kazimierza Gołojucha

Pana Kazimierza Moskala

Pana Jana Walentego Tomakę

Witam Senatorów Senator Rzeczypospolitej Polskiej

Pana Władysława Ortyła

Pana Zdzisława Pupę

Witam czcigodnych księży Dekanatu Sokołowskiego i Diecezji Rzeszowskiej na czele z Ks. Infułatem Józefem Sondejem,

Księdza Jana Szczupaka – Kanclerza Kurii Diecezji Rzeszowskiej

Ks. Janusza Sądel – Wicekanclerz Kurii Diecezji Rzeszowskiej

Ks. Dziekana Dekanatu Sokołowskiego – Jana Liba i

Ks. Wicedziekana Dekanatu Sokołowskiego – Jana Prucnalę

O. Hieronim Warachim – z Klasztoru Kapucynów Sędziszów Młp.

Ks. Dyr. Radia VIA Bogusław Przeklasa

Ks. płk Tomasz Anisiewicz Proboszcz Parafii Garnizonowej w Rzeszowie

Witam Rodzinę zamordowanego podporucznika Eugeniusza Zymroza ps. „Macedończyk”

Witam Rodzinę zamordowanego podporucznika Zdzisława Brunowskiego ps. „Cygan”

Witam rodzinę kaprała Zdzisława Łaskawca ps. „Monter”

Witam Organizacje Kombatanckie,

Serdecznie witam Stowarzyszenie Rodzin Ofiar Katynia Polski Południowo-Wschodniej – na czele z Panią Stanisławą Soją

Witam przedstawicieli Związku Sybiraków – wraz z pocztym sztandarowym

Witam przedstawicieli Światowego Związku Żołnierzy AK + poczet

Witam Związek Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego – wraz z pocztym sztandarowym

Witam Wojewódzki Komitet Ochrony Pamięci, Walk i Męczeństwa – wraz z pocztym sztandarowym

Witam Związek Inwalidów Wojennych RP – wraz z pocztym sztandarowym

Witam Związek Kombatantów RP i Byłych Więźniów Politycznych – wraz z pocztym sztandarowym

Witam Wojewodę Podkarpackiego – Mirosława Karapytę

Witam Wice Marszałka Woj. Podkarpackiego – Kazimierza Ziobro

Witam Komendanta Wojewódzkiego Policji Józefa Gdańskiego

Komendanta Miejskiego Policji Adama Tworzydło

Witam Komendanta Komisariatu w Sokołowie Młp. Pawła Suskiego

Witam Podkarpackiego Kuratora Oświaty – Pana Jacka Wojtasa

Witam Wojciecha Buczaka – Radnego Wojewódzkiego Przewodniczącego Zarządu Regionu „Solidarność”

Witam przedstawicieli wojska na czele z gen. broni Bronisław Kwiatkowski – Dowódca Dowództwa Operacyjnego Sił Zbrojnych Warszawa

Płk. Dypł. Witold Przybyła – Szef Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego Rzeszów

mjr Mariusz Stopa Zastępca Komendanta Garnizonu Rzeszów

Gen. bryg. Dr Tomasz Bąk – Dowódca Garnizonu Rzeszów

Płk Zbigniew Skąlecki – Komendant Garnizonu Rzeszów

kpt Andrzej Kufel – Kapelmistrz Orkiestry Garnizonowej Rzeszów

insp. Marek Strączek Dowódca Jednostki Strzeleckiej 2021 Rzeszów

Kompanię Honorową Wojska Polskiego I Bat. 21 Bryg Strzelców Podchlańskich

Poczty Sztandarowe z woj. Podkarpackiego

Witam Radnego wojewódzkiego: Mieczysława Miazgę,

Witam Starostę Rzeszowskiego Józefa Jodłowskiego

Witam samorządowców z Powiatu Rzeszowskiego oraz Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.

Witam Burmistrzów i Wójtów Gmin Powiatu Rzeszowskiego

Witam Hannę Solarewicz – emerytowaną Prokurator Prokuratury Okręgowej

Byłego wojewodę Rzeszowskiego Dr Kazimierza Surowca

Witam żonę projektanta i wykonawcę pomnika – Panią Zofię Kidę

Witam Honorowych Obywateli Sokołowa Młp., prof. Kazimierz Ożóg, Panią Wandę Roykiewicz, Pana Romana Chorzepę

Witam dzieci i młodzież zebrane na dzisiejszej uroczystości

Witam Przedstawicieli prasy, radia i telewizji

Witam Chór żeński pod batutą Grzegorza Wójcikiewicza,

Witam Przedstawicieli Organizacji i Stowarzyszeń

Witam Mieszkańcy woj. podkarpackiego

Witam Mieszkańcy Miasta Sokołów Młp. i Gminy

Serdecznie pragnę podziękować wszystkim przybyłym na dzisiejsze obchody mordu niewinnych ofiar terroru sowieckiego. Wyrażam wobec wszystkich tu przybyłych głęboki szacunek za pamięć o swojej historii i pamięć pomordowanych w tym miejscu ofiar. Ta pamięć to udział w tej uroczystej mszy świętej.

1 września 1939 roku Niemcy Hitlerowskie napadły na Polskę, następnie 17 września 1939 roku Stalinowski Związek Sowiecki zadał cios w plecy walczącej Polsce, realizując tajny protokół do paktu Ribbentrop-Mołotow z sierpnia 1939 roku. To właśnie to porozumienie okupantów w końcowym efekcie przyniosło wyniszczenie narodu pol-

skiego, obozy koncentracyjne, łapanki, wywózki na Sybir, deportacje, Katyń czy obóz w Trzebusce z grobami pomordowanych w Lesie Turzańskim.

Pokłosiem tamtych czasów jest to dzisiejsze miejsce naszych uroczystości. Obóz przejściowy w Trzebusce gdzie stacjonowały oddziały NKWD, zaowocował setkami bezimiennych ofiar w lesie Turzańskim. Obóz założony został w sierpniu 1944 r. na pastwisku gminnym. Na obóz składało się według relacji świadków od 5-7 ziemianek i dom spółdzielczy. Obóz był szczelnie ogrodzony i dokładnie pilnowany. Wewnątrz przesłuchania, tortury. Warunki w których przetrzymywano więźniów były straszne: brud, wszechobecna wilgoć w ziemiankach, nierzadko woda po kolana, potworna ciasnota. Więźniowie byli stłoczeni jeden na drugim. Do obozu trafili między innymi żołnierze Armii Krajowej ze Lwowa, w tym ponad wszelką wątpliwość gen. Filipkowski.

To co działo się w obozie i lesie Turzańskim otaczane było ścisłą tajemnicą. Skazani w lesie sami kopali sobie groby, zabijano ich strzałem w tył głowy lub podryzano gardła. Według relacji świadków przez obóz mogło przewinąć się nawet 1700 ludzi, natomiast Las Turzański może być grobem od 500 do 700 osób. Zbrodniarze którzy dokonali tego makabrycznego dzieła nie popełnili błędu Katyńskiego, tu pomordowanym nie pozostawiono ubrań ani innych rzeczy mogących identyfikować ofiary. Dziś ponad wszelką wątpliwość są tu pochowani AK-owcy z Ropczyc: podporucznik Eugeniusz Zymróz ps. „Macedończyk”, podporucznik Zdzisław Brunowski ps. „Cygan” i kapral Zdzisław Łaskawiec ps. „Monter”.

Podczas ekshumacji prowadzonych w latach 90 odnaleziono 5 grobów ze szczątkami 17 osób. Aby poznać prawdę, całą prawdę należałoby sięgnąć od archiwów w Moskwie i Kijowie, ale czy jest to dziś możliwe?

W mrocznych latach komunizmu pamięć o tym co się tu działo była pielęgnowana przez mieszkańców soko-

łowszczyzny, za co należy się im najszczerza wdzięczność. Nie dawał zapomnieć o tym miejscu ks. prałat Mieczysław Wajda, mimo tego, że za taką postawę groziły prześladowania i kary.

Dziś tylko ten symboliczny pomnik- autorstwa zmarłego niedawno Piotra Kidy – jest widocznym znakiem tego co zbrodniczy reżim uczynił naszemu narodowi, resztę przykrywa las, niedostępne archiwa, czy zwykły strach.

Pamięć o tym co stało się tu powinna stać nam zawsze przed oczami. Bez pamięci nie ma polskości, nie ma narodu wolnego. My tej zbrodni nie możemy zapomnieć, bo historia często lubi się powtarzać.

Jestem dumny z tego, że po raz kolejny na Uroczystościach na Grobach Turzańskich tak licznie uczestniczą przedstawiciele organizacji kombatanckich szczególnie z Armii Krajowej, szczególnie dotkniętej przez zbrodniczych oswobodzicieli.

Uważam osobiście, że należy się ogromna wdzięczność i szacunek tym którzy podtrzymują pamięć o tym co tu się stało. Jestem wdzięczny J E Księdzu Biskupowi Kazimierzowi Górnemu za szczególne zaangażowanie w obchody uroczystości w Lesie Turzańskim, za jego poparcie w upamiętnieniu tego szczególnego miejsca. Dziękuję Zygmuntowi Cholewińskiemu Marszałkowi Województwa Podkarpackiego, całemu Zarządowi za przyznanie Gminie Sokołów Młp. dotacji dzięki której udało się wybudować nową gminną drogę z Turzy do Trzebuski, to ona wspina się przybliżyć miejsce pamięci odwiedzającym. Szczególne słowa podziękowania za dotację na realizację drogi należą się także Posłowi Stanisławowi Ożogowi oraz Radnemu Wojewódzkiemu, Przewodniczącemu Solidarności Regionu Rzeszowskiego Wojciechowi Buczakowi.

Pragnę gorąco podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do organizacji dzisiejszej uroczystości.

**Słowa wsparcia i wyrazy głębokiego współczucia
Panu Radnemu Markowi Burszta
z powodu śmierci
OJCA
składają Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp.
wraz z pracownikami**

**Panu Markowi Burszta, Radnemu Rady Miejskiej
wyrazy szczerego współczucia
z powodu śmierci
OJCA
składają Przewodniczący i Radni
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.**

**Panu Radnemu Markowi Burszta
wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci
OJCA
składają Sołtys i Rada Sołecka
z Wólki Niedźwiedzkiej**

**Wyrazy głębokiego współczucia i żalu
Panu Radnemu Markowi Burszta
z powodu śmierci
OJCA
składają Dyrektor MGOKSiR w Sokołowie Młp.
wraz z pracownikami**

11 listopada 2009 r. obchodziliśmy kolejną 91 rocznicę odzyskania niepodległości przez Polskę. Z tej okazji, jak co roku, odbyła się w Sokołowie Młp. uroczystość o charakterze patriotyczno-religijnym.

W kościele parafialnym w Sokołowie Młp. o godz. 10⁰⁰ odbyła się uroczysta Msza Św., którą poprowadził i wygłosił kazanie ks. proboszcz Jan Prucnal. Następnie wszyscy zgromadzeni wraz z władzami samorządowymi przeszli pod Pomnik Wdzięczności za Odzyskaną Wolność gdzie złożono wiązanki i wieńce kwiatów.

91 rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę

Władze samorządowe reprezentowali: burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp. Andrzej Ożóg wraz z zastępcą Bogusławem Kidą, Przewodniczący Rady Miejskiej Wiesław Nykiel wraz z Radnymi, Przewodniczący Rady Samorządu Mieszkalców Stanisław Kula wraz z członkami Zarządu. Poczty sztandarowe wydelegowały: Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki i Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp., a także Ochotnicza Straż Pożarna z Sokołowa Młp. i KS „Sokołowianka”.

Część oficjalna i artystyczna odbyła się o godz. 11.45 w sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. gdzie przemówienie wygłosił burmistrz Andrzej Ożóg. Artystyczną część uroczystości rozpoczął Zespół Szkół im. J. Pawła II. Był to montaż słowno – muzyczny pt. „Gdy wolności nadszedł czas”, który przygotowali uczniowie z klas IV, V, VI oraz I gimn. Nad przygotowaniami i wykonaniem czuwaliby Panie – Elwira Prucnal i Małgorzata Kwolek oraz Pan Paweł Smotryś. Kolejno zaprezentowała się Niepaństwowa Szkoła Muzyczna I st., którą reprezentowali: Kajetan Walawski (gościnnie – uczeń Państwowej Szkoły Muzycznej w Leżajsku) – „Dziś do Ciebie przyjść nie mogę”, Aleksandra Nizioł – „Chora!”, Łukasz Rakus – „Białe róże” oraz „Pierwsza Brygada”, Natalia Sadowy – „Polonez g-moll”. Młodzież wystąpiła pod kierownictwem Dyrektora NSM I st. Pana Grzegorza Wójcikiewicza. Na zakończenie wystąpił chór młodzieżowy z Sokołowa Młp. z utworami: „Rota” i „Piechota” przygotowany przez Sebastiana Lesickę.

Redakcja

***

11 listopada 1918 r. na ulicach wszystkich miast panowała euforia z powodu rodzącej się niepodległości, najlepiej ducha tamtych dni obrazują opisy. „Niepo-

dobna oddać tego upojenia, tego szalu radości, jaki ludność polską w tym momencie ogarnął. Kto tych krótkich dni nie przeżył, kto nie szalał z radości w tym czasie wraz z całym narodem, ten nie dozna w swym życiu największej radości. Cztery pokolenia czekały, piąte się doczekało. Od rana do wieczora gromadziły się tłumy na rynkach miast; robotnik, urzędnik porzucał pracę, chłop porzucał rolę i leciał do miasta, na rynek, dowiedzieć się, przekonać się, zobaczyć wojsko polskie, polskie napisy, orły na urzędach, rozczulano się na widok kolejarzy, ba, na widok polskich policjantów i żandarmów.” (Powstawanie II Rzeczypospolitej).

Podobna atmosfera panowała w stolicy. „Warszawa żyła w tych dniach na ulicach. Gdy 11 listopada, w historycznym daniu zawieszenia broni, wyszedłem rano na miasto, ulica miała wygląd jakiś zupełnie inny niż zwykle: ludzie poruszali się szybko, każdy patrzył z ciekawością naokoło, każdy czegoś wyczekiwał, zawiązywały się rozmowy między ludźmi nieznanymi. Niemców spotykało się niewiele i nie mieli już tak butnych min jak poprzednio, większość z nich miała już na mundurach czerwone rewolucyjne kokardki, dyscyplina rozluźniła się, widziało się i czuło się już zupełną dezorganizację tej kamej armii. Ludność samorządnie zaczęła rozbrajać żołnierzy, którzy podawali się temu przeważnie bez protestu”. M. Jankowski, „11 listopada 1918 r.”

11 listopad 1918 roku, Warszawa – „Dekret Rady Regencyjnej do narodu polskiego o przekazaniu władzy wojskowej Józefowi Piłsudskiemu – Wobec groźnego niebezpieczeństwa zewnętrznego i wewnętrznego, dla ujednolinitania wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju, Rada Regencyjna przekazuje władzę wojskową i naczelne dowództwo wojsk polskich, jej podległych, Brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu.” Te słowa formalnie przekazywały władzę Józefowi Piłsudskiemu, od tej daty liczy się niepodległość Polski. Jest to jak dyby przelanie na papier atmosfery tamtych dni, jest to uzewnętrznienie tego czego chciała polska ulica, polski naród. Dziś gdy wspominamy tamte wydarzenia uderza nas solidarność Narodu Polskiego, zrzeczenie się wybujałych ambicji, postawienie dobra wspólnego nad dobrem indywidualnym. Można powiedzieć, że sięgając po niepodległość Polacy wznosili się na szczyty, jednak regulacje prawne nie były doskonałe, przekazanie władzy nie odbywało się w wielce wyrafinowany, demokratyczny sposób. Jednak takie rozwiązania były skuteczne i dla nowo rodzącej się po latach niewoli umiłowanej ojczyzny – niezwykle pragmatyczne.

Jak wielkie było to dzieło – tworzenie nowej ojczyzny uświadamiamy sobie dziś i budzi to dalej naszą dumę. Łączono kraj z trzech zaborów, gdzie w każdym z nich ukształtowała się trochę inna świadomość, inna była mentalność polaka z Galicji wielkopolski, czy zaboru rosyjskiego.

Do dziś w mentalności, postrzeganiu

rzeczywistości widzimy odmienności analizując osobowości ludzi wywodzących się z różnych zaborów. Jednak świadomość wspólnoty, Polskości, jedności, bycia na swoim, tworzenia niezależnego bytu państwowego, a także świadomość religijna, katolicka, wspólna tysiącletnia historia i tożsamość pozwoliła naszym przodkom wybić się na niepodległość. Nie było to takie proste i łatwe, bo nasi sąsiedzi Niemcy, Litwini, Ukraińcy, Czesi a w szczególności Rosjanie próbowali nowy byt państwowy okroić do granic możliwości. Czerwona Rosja Radziecka ustami i rękami polityków, dyplomatów i wojskowych dążyła do zniszczenia Polski, nazywając ją karłem pokoju wersalskiego, czy chorym człowiekiem Europy. Jednak naszym przodkom udało się zatrzymać czerwoną zarazę i dzięki patriotyzmowi, pomocy Matki Bożej dokonać cudu odpychając zagrożenie dla naszej państwowości na wiele lat.

Wspominając tamte wydarzenia, tamte czasy możemy, powinniśmy, musimy uczyć się patriotyzmu na miarę dzisiejszych czasów. A przykładów patriotyzmu trzeba szukać wszędzie, i nie tylko daleko, ale i tu blisko, na naszej ziemi w Naszej Małej Ojczyźnie Sokołowszczyźnie.

Wolność nie jest dana na zawsze, trzeba stale o nią walczyć, trzeba ją stale pielęgnować. Przykładem patriotyzmu na lata pokoju, trudnego pokoju, jest zmarły niedawno nasz Honorowy Obywatel Prałat Mieczysław Wajda. Patriotyzmem wszak jest życie w zgodzie z Bożymi przykazaniem, patriotyzmem jest wychowywanie młodzieży, kształtowanie jej, patriotyzmem jest pielęgnowanie Polskości, przypomnienie o tym, co w naszej Małej Ojczyźnie się wydarzyło, patriotyzm to dbałość i pielęgnowanie swych korzeni.

Dziś potężniejsze od armat i karabinów potrafią być okowy prawne, unormowania legislacyjne wypaczające sens naszej tysiącletniej historii, wypaczające przywiązanie Polaków do Wiary Ojców. Potężniejsze od armat i siły militarnej potrafią być nowe zgubne trendy, zapomnienie o dobrych wzorach i bezkrytyczne przyjmowanie pokrewnych, sprzecznych naturze ludzkiej wartości płynących za pośrednictwem hałaśliwych mediów. Dziś zamiast licznych armii, zastępów pancernych, flot powietrznych większą potęgą jest silna gospodarka. Bardziej liczy się własność banków czy niezależność energetyczna, bo dziś naród można podbić i uzależniać w sposób bardziej wyrafinowany ale równie skuteczny jak kiedyś militarnie.

Dlatego ważnym jest wspomnienie naszej dumnej historii, wspomnienie tego naszego wielkiego sukcesu sprzed lat – wybicia się na niepodległość.

Nie możemy zapominać o naszych przodkach. Tradycja, wartości, podążanie swoją drogą, nie bycie zawsze w awangardzie nowości ma sens – pozwala pielęgnować tożsamość narodową, pozwala być sobą, pozwala być dobrym, uczciwym Polakiem.

Andrzej Ożóg

Dokumenty z czasów II wojny światowej ujrzały światło dzienne

Sesje popularnonaukowe są potrzebne! Po jednej z nich (Ziemia sokołowska w czasie II wojny światowej), podszedł do mnie jeden ze słuchaczy i po krótkiej rozmowie stwierdził że ma w posiadaniu dokumenty po AK z terenu Sokołowszczyzny...

Kiedy 5 października udawałem się z kolegą do pasjonata historii z Wólki Niedźwiedzkiej Marcina Bujaka, jeszcze nie wiedziałem jaka jest skala tego co ma w swych zbiorach. To co zobaczyłem przeszło moje oczekiwania. Na regałach można ujrzeć zabytki poaustriackie, oraz te z czasów I i II wojny światowej. A wśród nich segregator z intrygującą zawartością – dokumentami z 1944 r. z działalności naszej lokalnej Armii Krajowej. Parę lat temu ludzie porządkujący opuszczony dom odnaleźli na szafie kuferek a w nim podniszczoną garść papierów z czasów ostatniej wojny. Znajdąc zamiłowania lokalnego pasjonata historii trafiły one wkrótce w jego ręce. Od tamtej pory minęły 2 lata – nadszedł czas próby zgłębienia treści jakie one zawierają.

Kim był człowiek po którym pozostały te dokumenty? Według Marcina Bujaka miał nim być oficer rezerwy Filip Kuryś. Po przeglądnięciu mego domowego „archiwum” mogłem nie tylko to potwierdzić ale i pokusić się o próbę przedstawienia jego sylwetki. Póki co jednak przedstawię tylko garść informacji o tej postaci, bo informacje z różnych źródeł tworzą postać bardzo kontrowersyjną. Próbę szczegółowego ukazania Kurysia zostawię więc na później.

Przedwojenny oficer rezerwy ppor. Filip Kuryś był jednym z najważniejszych ludzi w hierarchii obwodu ZWZ/AK Obwód Kolbuszowa – ps. „Kefir”. W strukturach lokalnego państwa podziemnego pełnił on funkcję oficera broni, posługując się ps. „Filip”, „Lenc” oraz „Nowakowski” (drugi a zwłaszcza trzeci pseudonim używany był na pewno w 1944 r. a więc i w czasie „Burzy”). Aresztowany przez UB był wielokrotnie przesłuchiwany. W tajemniczych okolicznościach nie tylko został zwolniony ale umożliwiono mu wstąpienie do LWP gdzie szybko awansował na majora. Zmarł niedługo później.

Dokumenty jakie zostały po Kurysiu są niezwykle cenne dla historyka ale i dla każdego miłośnika przeszłości. Wśród nich znajdują się: wiersz dotyczący powstania warszawskiego, dokumentacja zrzutu dla Obwodu AK Kolbuszowa z początku lipca 1944 r. w Kłapówce, komplet map wojskowych jakimi dysponowała nasza lokalna AK, kilka broszur propagandowych i dokumentów związanych ze szkoleniem żołnierzy podziemia. Szczególnie cenna jest pełna dokumentacja zrzutu, ponieważ w dotychczasowych opracowaniach historycznych pisało się o nim zazwyczaj dość ogólnie. Osobną kwestią jest co się z tą bronią stało. Wiele na to wskazuje, że ukryta przetrwała w większości do naszych czasów – ale o badaniu tego frapującego wątku napiszę w niedalekiej przyszłości (być może nie tak bliskiej wobec sytuacji gdy miesięcznik stał się niestety kwartalnikiem). Wszystkie powyższe wymienione dokumenty, po opracowaniu zostaną przedstawione na łamach Kuriera. Dziś pierwszy z nich.

Pierwszy z dokumentów jakie zobaczyłem w zbiorach Marcina Bujaka dotyczy pierwszego tygodnia powstania warszawskiego. Po kilku dniach sukcesów powstańców, Niemcy ścignęli do miasta posiłki i przygotowali zdecydowane kontrnatarcie połączone z pacyfikacją dzielnic gdzie powstańcy nie zdołali się utrzymać. Wtedy to doszło do rzezi na Woli – masowej eksterminacji ludności cywilnej dzielnicy Wola w dniach 5 – 7 sierpnia 1944 r. W sumie zamordowano wówczas ok. 59 400 osób. Tu chodzi

najprawdopodobniej o rzeź w niedzielę 6 sierpnia 1944 r. w rejonie kościoła św. Wojciecha przy ul. Wolskiej. Masowe mordy jakie dokonywali tam Niemcy były prowadzone z takim okrucieństwem i zapamiętaniem, że dziś mamy wiele niejasności co do szczegółów poszczególnych wydarzeń. Poniższy wiersz ma niezwykle silną wymowę, którą można było wykorzystać propagandowo. Stąd też zapewne przepisywany skrupulatnie przez żołnierzy AK odpowiedzialnych za dział propagandowo – informacyjny, trafił on w ręce Akowców w różnych zakątkach Polski. Trafił także do Sosny I i Sosny II – jak w podziemiu określano dwie placówki AK z terenu Sokołowszczyzny, tak jak i zapewne do innych placówek Kefiru – Obwodu AK Kolbuszowa. Ilu naszych żołnierzy czytało ten wiersz? Trudno spekulować. Zapewne niewielu jeśli trafił do nas we wrześniu (być może w końcu sierpnia 1944 r.); mnożyły się wówczas aresztowania a funkcjonujący w Trzebusce obóz NKWD skłaniał raczej do powrotu do głębokiej konspiracji. Nieodparcie ciśnie się do głowy następująca myśl: dowódcy AK mimo iż na naszych terenach było już po akcji „Burza”, nadal wskazywali na niemieckiego okupanta. Nie roztrząsano w ten sposób postawy Armii Czerwonej po akcji „Burza” i okrażaniu naszych oddziałów i ich rozbijaniu. Nie mówiono o obozach NKWD i ich skrytobójczych mordach. Nie mówiono o zamarcu frontu radzieckiego na linii Wisły po to by upadło powstanie warszawskie. Zapewne w tych przełomowych miesiącach chodziło o nie zadrażnianie stosunków z ZSRR, które nie ma co ukrywać Rząd w Londynie miał wówczas i tak fatalne. Dlatego zwracano uwagę na bestialskie mordy „Krzyżaków” a nie na postawę naszych „sojuszników” i „wyzwolicieli”. Nie udało mi się ustalić dotąd autora wiersza, mimo iż mam wrażenie iż zetknąłem się z nim stosunkowo niedawno w mediach. Być może ktoś z czytelników będzie nam w stanie wyjaśnić tą kwestię. Poniżej przepisany tekst wiersza.

Ach posłuchajcie drodzy Polacy...

Ach posłuchajcie drodzy Polacy co za kulturę niosą krzyżacy.

Ach straszna ta noc na Woli była plaga krzyżaków cała okryta.

W niedzielę rano skoro świtało trwogi i płaczu nie brakowało.

Wykrętna mściwość okrutnych kaci, wywłóczą z domu naszych współbraci.

Już żegna matka syna swojego a ojciec dzieci coś podobnego.

Na plac kościoła ich wprowadzono twarzą do ziemi ich położono.

I tak straszliwie leżą w spiekocie, kochani bracia kultura w złocie.

Wszędzie ich strzeże broń maszynowa, czekają kiedy warta zawoła.

Przed barbarzyńców co katowali w nieludzki sposób ich mordowali.

Jedynkę z dwójką przegrupowali wracać do domu rozkaz im dali.

Trójkę zażył swą ugościli i do obozu powywozili.

Tam na plebanii co za przyczyna dla czwórki straszna bije godzina.

Salwę pocisków do nich strzelono w okrutny sposób ciała szarpano.

Na plac morderczy cała wieś leci, biegną tam matki, syny i dzieci.

Ciała ich we krwi zmasakrowane w dwa wielkie doły są pochowane.

Więc posłuchajcie drodzy Polacy co za kulturę niosą krzyżacy.

Biogramy wojenne z Trzebuski

W 70 rocznicę wybuchu II wojny światowej poprosiłem dwoje gimnazjalistów o przedstawienie wojennych losów własnych pradziadków. Ich życiorysy wydają się być takie jak wielu innych żołnierzy I czy II wojny św. – z drugiej strony jednak równie niezwykle. Bartłomiej Zdeb pisze o bojowniku dwóch konfliktów światowych, więźniu niemieckich obozów jenieckich a zarazem w czasach pokoju rolniku spokojnie uprawiającym swe pole. To niestrudzony żołnierz piechoty, którego postawy życiowej nie powinniśmy dziś zapomnieć. Karolina Chorzępa pisze o jednym z trzech mieszkańców Trzebuski, który będąc żołnierzem Andersa walczył m.in. pod Monte Cassino. Rok temu pisząc o innym podkomendnym Andersa – pancerniaku Michale Ciupaku, wspominałem o dwóch kolejnych – Wawrzyńcu Maksymie i Marcinie Ożogu. Dziś więc kolej na drugi życiorys. Obydwe sylwetki przedstawiane przez uczniów ZS w Trzebusce nigdy wcześniej nie były prezentowane, tak więc ubogacają naszą wiedzę o „małej Ojczyźnie”.

Na koniec krótka refleksja o Wawrzyńcu Maksymie. Rozmawiając niedawno z mieszkańcem Nienadówki, powiedział mi, że w Nienadówce po wojnie funkcjonowało powiedzenie: „poszedł jak Maksym po sól”. Chodziło o Maksyma z Trzebuski który miał rzekomo załatwić w mieście jakąś sprawę a po udaniu się do wojska i wciągnięciu przez wir wojenny wrócił po jakichś 7 latach. Cóż...i dziś takie rzeczy się zdarzają lokalnym mężom i ojcom, ale nikt nie może wytłumaczyć się jak Maksym, że była wojna. Wawrzyńca więc nie tylko jako historyk usprawiedliwiam ale i szczerze po ludzku podziwiam. Ot to taki nasz lokalny Kmicic czy Wołodyjowski w umiłowaniu Ojczyzny...

Piotr Ożóg

Józef Zdeb

- nieznany żołnierz z Trzebuski

Józef Zdeb urodził się 25 stycznia 1899 r. we Lwowie albo według innej informacji w Nienadówce. W dzieciństwie i młodości mieszkał ze swą rodziną na wsi. Brał udział w pierwszej i drugiej wojnie światowej jako żołnierz piechoty. Po powrocie z I wojny światowej nie chodził już do szkoły, ponieważ jego rodziców nie było stać na opłacenie dalszej nauki.

Legitymacja Józefa Zdeba wystawiona przez rzeszowski ZBOWiD.

Odznaka 52 Pułku Piechoty w którym służył Józef Zdeb.

Józef Zdeb przez długi czas odbywał służbę wojskową i walczył za swą ojczyznę. Na pierwszą wojnę światową wyruszył gdy miał 15 lat w 1914 roku. W czasie I wojny światowej służył w 52 pułku piechoty gdzie był strzelcem. 52 Pułk Piechoty Strzelców Kresowych stacjonował w garnizonie Złoczów. W okresie międzywojennym było to miasto powiatowe

Medal za udział w wojnie obronnej 1939 r. otrzymany przez Józefa Zdeba.

inąską. Po stłumieniu powstania ukraińskiego przez Polskę, Józef Zdeb został zdemobilizowany i odesłany do rezerwy. Po zakończeniu pierwszej wojny światowej 11 listopada 1918 r. wrócił do swej wsi.

Gdy wybuchła druga wojna światowa, Józef Zdeb został powołany do wojska. W czasie kampanii wrześniowej 1939 r. Józef Zdeb walczył razem ze swym pułkiem, który wchodził w skład 12 Dywizji Piechoty walczącej w Armii Prusy. Z chwilą wybuchu wojny dywizja ta była ześrodkowana w rejonie Kielc. W dniu 7 września opuściła stanowiska w rejonie Skarżyska i ruszyła w stronę Iłży, gdzie stoczyła zażarte walki z niemiecką 3 Dywizją Lekką. W nocy siły niemieckie wsparł XV Korpus Lekki gen. Hermanna Hatha i oddziały polskie zostały otoczone. W sytuacji coraz gorszego położenia, polska dywizja została odcięta od Wisły i została rozbita.

W czasie kampanii Józef Zdeb przez łączność został wysłany z ważnym meldunkiem i wraz ze swym pułkiem natrafił na silny opór sił niemieckich pod Modlinem. Niemiecka dywizja pancerna z łatwością rozbiła jego pułk. Dnia 10 września 1939 r. Józef Zdeb dostał się do niewoli. Początkowo był on więźniem Stalagu XI – A Altengrabow, gdzie otrzymał numer jeniecki 7823. Miejscowość Altengrabow leży około 35 km na wschód od Magdeburga, we wschodniej Saksonii- Anhalt w Niemczech. Stąd Józef został przekazany jako niezdolny do pracy do Stalagu XXI – A w Schildbergu (Ostrzeszowie). Przebywał też krótko w Stalagu IX – A Ziegenhain w Niemczech, oraz stalagu I – A Stablack w Prusach Wschodnich (Dołgoruki w pobliżu Królewca). Warto wspomnieć że w tym ostatnim obozie miał krótko przebywać mjr Henryk Sucharski oraz jego żołnierze z Westerplatte. Józef Zdeb przebywał 4 miesiące w stalagach a na początku marca 1940 r. został skierowany do pracy przymusowej u bauera i pracował tam przez 8 miesięcy. Z niewoli został zwolniony 31 października 1940 r.

Po zakończeniu drugiej wojny światowej 2 września 1945 r. Józef Zdeb powrócił do rodzinnej wioski i zajął się prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Był bardzo często legitymowany przez Niemców dlatego musiał codziennie nosić przy sobie dokumenty potwierdzające przyczynę zwolnienia z niewoli. Ważnymi dokumentami które potwierdzają losy wo-

w województwie tarnopolskim. Dziś miejscowość ta znajduje się na terenie zachodniej Ukrainy w obwodzie lwowskim. Jako młody chłopiec został przymusowo wcielony do armii austriackiej i wysłany na front zachodni. Służył w jednym pułku z żołnierzami pochodzenia ukraińskiego i czeskiego. Wraz z żołnierzami walczyli w Alpach z Włochami.

Po zakończeniu I wojny światowej służył jakiś czas w wojsku polskim. Jego jednostka została skierowana na wojnę polsko-ukra-

Jeden z nieśmiertelników używanych w stalagu IA gdzie był przetrzymywany Zdeb.

jenne Zdeba są te z Polskiego Czerwonego Krzyża. Zachowały się one do dziś.

Większość dokumentów wydanych przez władze niemieckie całkowicie się zniszczyła przez codzienne noszenie ich przy sobie. Józef Zdeb był członkiem ZBOWID-u od 22 maja 1981 r. Uchwałą Rady Państwa z 9 czerwca 1982 r. został odznaczony medalem za udział w wojnie obronnej 1939 r.

Józef Zdeb zmarł 14 października 1982 r. po kilku miesięcznej chorobie na zapalenie płuc w wieku 87 lat i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Nienadówce.

Bartłomiej Zdeb

[illegible]

Dokument wystawiony przez Polski Czerwony Krzyż.

Maksym Wawrzyniec

urodził się w 1905 r. w Turzy. Jego rodzicami byli Józef i Katarzyna Maksym. Miał rodzeństwo: siostrę Jadwigę i brata Jana. Gdy był młodym chłopcem uczęszczał do szkoły powszechnej, której jak wielu młodych ludzi w tamtych czasach nie ukończył. Z charakteru był bardzo odważny i samodzielny; często chodził własnymi ścieżkami. Dużo pomagał rodzicom w domu i w gospodarstwie – zawsze mogli na nim polegać. Był bardzo dobrze zbudowanym, wysokim i silnym człowiekiem.

W latach 1926-1928 służył w Wojsku Polskim jako poborowy w sławnym 14 pułku Ułanów Jąłowieckich, który stacjonował w garnizonie Lwów. W 1939 r. zmobilizowany został do rzeszowskiego 17 pułku piechoty. Brał udział w bitwie na wschód od Krakowa, na odcinku Wróblisce – Gromnik. Po otrzymaniu rozkazu odwrotu wycofywano się stopniowo na wschód. Po rozbiciu pułku przez Niemców pod Borownicą (koło Jawornika Ruskiego). Z rozbitego pułku przetrwał tylko 1 batalion który wszedł w skład

zbiorczego pułku płk. Ziętkiewicza i ostatecznie działania 24 Dywizji Piechoty. Wycofał się on pod Lwów by tam kontynuować walkę. Przez 6 dni brał udział w obronie tego miasta. Wg dokumentów Maksym do niewoli radzieckiej dostał się w Brzeżanach po rozbiciu jego pułku. Wkrótce zmuszono go do wyjazdu do Donbasu gdzie pracował do 1940 r. w kopalni rudy. Stamtąd wywieziony został na Syberię i tam budował drogę kolejową do oceanu lodowatego. W sierpnia 1941 r. został zwolniony z łagru. W dniu 14 maja 1942 r. zmobilizowany zo-

stał do tworzącego się Wojska Polskiego pod dowództwem gen. Andersa. Na rozkaz gen. Władysława Sikorskiego opuścił z innymi żołnierzami Kujbyszewo a wkrótce i nieludzki ZSRR. Po podpisaniu umowy z Anglią żołnierze Andersa ewakuowani byli do Persji, Transjordanii, Palestyny, Egiptu i Iraku. Maksym i jego towarzysze broni przechodzili przeszkolenie wojskowe. Po krótkim odwiedzeniu Palestyny przerzucono ich do Włoch.

We Włoszech Wawrzyniec jako sanitariusz brał udział w szlaku bojowym II Korpusu Polskiego w stopniu plutonowego. Wziął także udział w bitwie o Monte Cassino. Po kapitulacji

Niemiec, II Korpus Polski przetransportowano do Anglii. Po wystąpieniu z wojska powrócił do Polski 11 lipca 1946 r. (być może później bo skreślony został z ewidencji Polskich sił Zbrojnych poza Krajem 9 września 1946 roku).

W Polsce podjął pracę w kopalni Concordia a następnie w majątku Piwnice, PGR Grzybów i cukrowni w miejscowości Chełmża.

Jeszcze przed wojną ożenił się z Anną Gielarowską. Mieli troje dzieci, dwie córki i jednego syna. W latach 60-tych

na skutek ciężkiej choroby nóg starał się o rentę inwalidzką.

Zmarł w 1982 r. w Trzebusce. Jego grób znajduje się na cmentarzu w Nienadówce. Jego żona zmarła w 2007 r. i jest pochowana na cmentarzu w Trzebusce.

Maksym Wawrzyniec odznaczony był Gwiazdą za wojnę 1939-45, Gwiazdą Italii, Medalem Wojska po raz pierwszy, Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Karolina Chorzępa

Maksym Wawrzyniec z rodziną (stoi drugi od prawej).

Medal Zwycięstwa i Wolności 1945 – awers. Jest to druga wersja medalu bity od 1946 r.

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski – na zdjęciu rewers krzyża z datą 1944 r.

Gwiazda Italii – angielskie odznaczenie jakie otrzymał Maksym za udział w walkach we Włoszech w 1944 r.

Tajemnice obozu NKWD w Trzebusce

Nienadowski cypel

O jeńcach obozu NKWD w Trzebusce wywożonych do lasu nienadowskiego, słyszałem po raz pierwszy na początku lat 90-tych. Kolega z Nienadówki opowiadał o pewnym panu z tej wsi, który miał o tym mówić. Ale po wielkim szumie medialnym z lat przełomu 1989/1990, nie wydawało się być prawdopodobne by ktoś powiedział coś nowego – o czym nie wiedziaby Komisja Badania Zbrodni Hitlerowskich i Stalinowskich. Czy prokuratorzy prowadzący śledztwo w sprawie działalności obozu NKWD w Trzebusce mogli pominąć taki ślad? Nie zbadać wiadomości świadka wywózek jeńców do nienadowskiego lasu? Przecież ich apele do ludności by dzielili się wiadomościami o tragicznym roku 1944 i dziejach obozu z Trzebuski obiegły nie tylko lokalne media ale i te ogólnokrajowe. Dziś wiemy, że prokuratorzy odwiedzali świadka i skrupulatnie roztrząsali ten ślad, ale...nigdy nie doszło w latach 90-tych do poszukiwań w rejonie cypla nienadowskiego. Czy można było to zrobić? Zapewne tak – o czym świadczy akcja ekshumacyjna w lesie turzańskim z 1990 r. Las nienadowski „odpuszczono” jednak wówczas całkowicie. Być może powodem było to, że w lesie turzańskim byli ludzie którzy wskazywali miejsca gdzie powinny być groby i było wielu świadków którzy je tam widzieli. W lesie nienadowskim nikt tego zrobić nie potrafił i nie potrafi. Wiele na to wskazuje, że o cyplu nienadowskim nie wiedzieli nawet żołnierze AK z tamtejszej, prężnie działającej placówki – na kolonii nie mieszkał żaden z nich. Dlaczego więc warto ten ślad zbadać?

Swoistym „kustoszem” pamięci o wydarzeniach z 1944 r. w Nienadówce jest Franciszek Bełz. Urodzony w tej miejscowości w 1932 r. w tragicznym roku miał 12 lat. Młody chłopiec wiele jednak zaobserwował, a to co widział zapamiętał po dziś dzień.

W drugiej połowie lipca 1944 r. Sokołowszczyzna została wyzwolona z rąk hitlerowskiego okupanta. Radość wyzwolenia przystąpiło wszędobylstwo żołnierzy i oficerów radzieckich a zwłaszcza formacji która mogła przynieść śmierć – NKWD. Gdy w sierpniu tego roku przyszła wieść, że na pastwisku gromadzkim w Trzebusce powstał obóz NKWD, zagrożenie wydało się być jeszcze realniejsze. Dom Franciszka znajduje się na uboczu głównej drogi przez wieś i sąsiaduje wraz z kilkoma innymi

z pobliskim lasem. Pewnego wrześniowego wieczora, samochód wojskowy (miał przypominać on późniejszy dostawczy samochód typu Lublin – przyp. O.P.) zjechał z głównego traktu i skierował się w stronę niewielkiego skupiska domów. Chłopiec zauważył pojazd z daleka i zaintrygowany wyszedł do drogi. Gdy przejechał koło zabudowań gospodarskich i ruszył w stronę lasu, poszedł za nim. Nadwozie dużego pojazdu było zabudowane czymś co przypominało listewki czy cieniułkie deseczki z dachem z blachy. Z tyłu samochodu były drzwi dwuskrzydłowe. Ponieważ dawniej drogi były nie utwardzone, wozy chłopskie wyłobily głębokie koleiny. Samochód jechał jedną stroną wyżej a drugą z powodu koleiny niżej. Na skutek przechylenia jedne z drzwi się nagle samoczynnie otworzyły. Tuż przy samych drzwiach zobaczył żołnierza radzieckiego z peemem. Po drugiej stronie zapewne siedział drugi bo widać było jego nogi. Na pace samochodu natomiast, Franciszek ujrzał porzucanych jak snopy zboża ludzi w szarej bo przybrudzonej bieliźnie. Nie zauważył by ktoś miał ubranie czy mundur – wszyscy byli w bieliźnie. Chłopiec zaczął biec za samochodem, wtedy jednak żołdat go zauważył. Krzyknął coś i pogroził bronią. Wystraszony zatrzymał się i pojazd wkrótce zniknął za zakrętem wiodącym do bliskiego już lasu.

To nie był jedyny taki transport który jechał do tego lasu. Franciszek twierdzi że samochód jeździł i wcześniej i później raz a czasami nawet dwa razy w tygodniu. Jak mówili między sobą jego rodzice – wracał późną nocą. Siostra chłopca Waleria twierdziła, że jak był samochód, to słychać było później strzały.

Drugi świadek wydarzeń z 1944 r. Ludwik Kustra, jako chłopiec postanowił pójść śladami które pozostawił po sobie tajemniczy samochód i zobaczyć dokąd dojechał. Uszedłszy tym tropem zagłębił się w las. W pewnym momencie w rejonie niewielkiej góry wyłoniła się sowiećka warta. „Pastoj, kuda idziesz?” usłyszał. A gdy chłopiec niezdecydowanie przystanął żołnierz rzucił komendę – „Nazad!” No i trzeba było zawrócić. Według Kustry próbował jeszcze podejść dwa razy, ale sytuacja się powtarzała. Podobnie próbował Franciszek Bełz. Prawdopodobnie warta była i w dzień i w noc.

Nadeszły chłodniejsze i bardziej mokre dni. Gdzieś pod koniec października 1944 r. miało miejsce inne ważne

i niezwykle wydarzenie. Otóż samochód z jeńcami dojechawszy do lasu ugrzązł w rozlewisku tuż nad rzeczką. Eskortą nie była liczna. Według Bełza oprócz dwóch żołnierzy siedzących z tyłu samochodu, stanowili ją jeszcze kierowca i siedzący obok niego żołnierz – prawdopodobnie oficer NKWD. Próbowali oni sami wypchnąć pojazd, ale im się to w trzech nie udało. Wtedy podjęli ryzykowną decyzję. Jeńców wyprowadzono z samochodu. Mieszkający blisko lasu gospodarz – Józef Kustra widząc to całe zamieszanie zbliżył się nieco i chowając za drzewo obserwował co będzie dalej. Część jeńców wyprowadzono z samochodu by pomogli żołnierzom wypchnąć pojazd z grzęzawiska. Według Ludwika Kustry było ich 7. wszyscy mieli ręce skrupowane przed sobą na krzyż drutem. W zaistniałej sytuacji eskorta zdjęła im więzy. Gdy rozpoczęto wypychać samochód, jeden z jeńców błyskawicznie odskoczył od niego i wpadłszy w pobliskie zarośla i chaszcze zaczął uciekać. Ponieważ wzdłuż drogi było ich wiele i były dosłownie tuż obok, więzień szybko zniknął żołdatom z oczu. Nie zdążyli zareagować skutecznie. Oddany strzał – strzały, były bardziej na postrach dla pozostałych jeńców. Józef Kustra nie ryzykował jednak dalszej obserwacji i schronił się w domu. Czy uciekł jeszcze ktoś? Nie można tego wykluczyć, że nie uciekł jeszcze i drugi jeńiec ale pewności tu nie ma. Co było dalej? Można się domyślić, że eskorta opanowawszy sytuację lepiej zabezpieczyła boki a po skrupowaniu i załadowaniu ludzi na pakę pojazdu, udali się w stronę tragicznego cypla leśnego bądź też rozpoczęli krótkie poszukiwania.

Tego samego dnia późnym wieczorem do domu Bełzów przyszli Rosjanie. Jeden wszedł do środka. Ubrany w mundur Rosjanin wyposażony był w raportówkę i pistolet w kaburze. Zapewne był to oficer który nadzorował transport jeńców podczas wywózki do lasu. „Przyjdzie wojsko na kwaterę” – poinformował. Zaczął rozglądać się po domownikach i pomieszczeniu. „Kuda gospodarz?” – rzucił. Ojciec Franciszka leżał w izbie chory. Przeglądając ją podszedł nagle do łóżka i ku zdumieniu gospodarza ściągnął z niego pierzynę. Chwilę później bez słowa, wyraźnie rozzłoszczony opuścił dom udając się zapewne do pozostałych kilku domów nienadowskiej „kolonii”. Gdy nazajutrz gospodarze po sąsiedzku wymienili spo-

strzeżenia wszystko stało się zrozumiałe. Rosjanin przeszukiwał okoliczne domy w poszukiwaniu zbiega. Ściągnął pierzynę z chorego po to by się upewnić, że pod nią nie zobaczy ubłoconych nóg bądź szarej bielizny. Oczywiście zapowiadani żołnierze na kwatery nie przybyli bo to była zwykła wymówka. Zbiega zapewne nie znaleziono. Oczywiście oficer nadzorujący transport poniósłby za tą ucieczkę poważne konsekwencje, ale zapewne „dogadał się” ze swymi ludźmi by o tym zdaniu nic nie mówili przełożonym. O tym, że tego nie zrobią gospodarze ze wsi mógł być spokojny. A kto miał sprawdzać czy w leśnym grobie statystyka ciał się zgadza?

Tereny tzw. nienadowskiego cypla wyglądają dziś inaczej jak w czasie II wojny światowej. Las się zmienił – zwłaszcza ten po państwowej stronie gdzie grube drzewo zostało wycięte i dziś rośnie młody las. Gdzie są domniemane groby? Czy w lesie chłopskim czy państwowym? Nieżyjący już Jan Ożóg twierdził że idąc do swego lasu widział na chłopskich działkach leśnych po drodze miejsca „ruszone” – ziemia miała tam być inna, miększa. Miało to być na wyżynach leśnych. Tam zapewne ziemia lepiej nadawała się do maskowania. Ożóg twierdził jednak, że te podejrzane miej-

sca były świetnie zamaskowane, człowiek nie znający tego lasu by ich nie zauważył. Według Franciszka Betza maskowanie dokonywali „fachowcy”, którzy miejsce pochówku mieli zawczasu przygotowane. Kto mógł to robić? Kilka domów od jego rodzinnego gospodarstwa u Kubasów kwatrowało wówczas 4 funkcjonariuszy NKWD – w tym oficer zapewne bo z żołnierz z raportówką. Kubasowa była już w podeszłym wieku bo po 70-tce, do tego opiekowała się dwoma głuchoniemymi dziećmi. NKWD zapewne w tej sytuacji uznało tą kwaterę za najlepszą. Całymi dniami funkcjonariusze ci przebywali w lesie. Co przez tyle czasu robili? Betz jest dziś niemal pewien, że przygotowywali oni groby dla tych nieszczęśników przywożonych samochodem. Potem też zapewne groby maskowali, pilnowali. Wspomnianą czwórkę regularnie odwiedzał oficer NKWD, który przyjeżdżał do nich terenowym willysem. Zapewne przywoził im dalsze instrukcje i rozkazy. Znając trudności z odnalezieniem zamaskowanych grobów w lesie turzańskim, nie dziwi mnie to, że wielu właścicieli działek leśnych w rejonie cypla może powątpiewać w istnienie grobów. To jednak nie znaczy, że ich tam nie ma.

Czy jest możliwe odnalezienie grobów w lesie nienadowskim? Zapewne tak. W czerwcu 2008 r. podjął już próbę poszukiwawczą wraz ze swą ekipą Adam Sikorski z TV. Lublin; autor poważanego powszechnie programu w regionalnej trójce „Było nie minęło”. Przy wyjątkowo nie sprzyjającej pogodzie, przy złośliwości rzeczy martwych (padła bateria w georadarze – przyp. O.P.), udało się odnaleźć m.in. kilka łusek na stopniowo niewielkim obszarze. Odpowiadają one tym stosowanym przez NKWD. Ekipa Sikorskiego zapowiedziała ponowny przyjazd na który z niecierpliwością czekamy. Wszak w grudniu 2008 r. penetrowaliśmy też i las turzański – tam też poszukiwania będą kontynuowane. Michał Kalisz z rzeszowskiego IPN który odpowiada za procedury formalne poszukiwań, informował mnie niedawno o możliwości wszczęcia tych prac późną jesienią tego roku. Póki co winniśmy wdzięczność świadkom wydarzeń sprzed lat takim jak pan Franciszek Betz za to, że uparczywie przypomina następnym pokoleniom o tragicznej przeszłości. Oby jego marzenie o odnalezieniu grobów pomordowanych i ich godnym pochówku ziściło się jak najszybciej.

Piotr Ożóg

Porządek obrad sesji Rady Miejskiej w dniu 29 września 2009 r.

1. Informacja z wykonania budżetu za I półrocze 2009 r.
2. Pozyskiwanie środków pozabudżetowych i wykonywanie inwestycji z tych środków.
3. Podjęcie uchwał.
  - w sprawie skargi na działalność Burmistrza Gminy i Miasta,
  - w sprawie ustanowienia zabezpieczenia w formie weksla *in blanco*,
  - w sprawie nabycia nieruchomości,
  - w sprawie przekazania gruntu w użyczenie,
  - w sprawie nabycia gruntu,
  - w sprawie nabycia gruntu,
  - w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedle mieszkaniowe „Piaski II” w Sokołowie Młp.,
  - w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie partnerstwa pomiędzy Zespołem Szkół Nr 1 w Nienadówce i Zespołem Szkół Nr 2 w Nienadówce oraz Szkołą Podstawową Nr 2 w Trzebosi i Szkołą Podstawową Nr 3 w Trzebosi w latach 2009 – 2010,
  - w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie partnerstwa po-

między Zespołem Szkół Nr1 w Nienadówce i Zespołem Szkół Nr 2 w Nienadówce w latach 2009 – 2010,

- w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie partnerstwa pomiędzy Zespołem Szkół Nr 1 w Nienadówce i Zespołem Szkół Nr 2 w Nienadówce w latach 2009 – 2012,
- w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „CHCĘ WIĘCEJ MOGĘ WIĘCEJ” przez Zespół Szkół Nr 1 w Nienadówce w partnerstwie z Zespołem Szkół Nr 2 w Nienadówce oraz Szkołą Podstawową Nr 2 w Trzebosi i Szkołą Podstawową Nr 3 w Trzebosi,
- w sprawie zmian w budżecie,
- nawiązania współpracy,
- w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
- w sprawie nabycia nieruchomości,
- w sprawie wydzierżawienia gruntu,
- w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,
- w sprawie wydzierżawienia lokalu użytkowego,
- w sprawie zaciągnięcia zobowiązań dotyczących realizacji inwestycji o wartości przekraczającej granicę ustaloną w budżecie gminy na 2009 rok,
- w sprawie wyrażenia zgody na zwarcie porozumienia w sprawie realizacji zadania „Przebudowa ulicy Wojska Polskiego w Sokołowie Małopolskim” współfinansowanego ze środków budżetu państwa w ramach Programu Wieloletniego pod nazwą „Narodowy Program Przebudowy Dróg Lokalnych 2008-2011”,
- w sprawie zawarcia umowy pomocy rzeczowej,
- w sprawie zawarcia porozumienia.

4. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.

5. Informacja o pracy Burmistrza.

6. Sprawy różne i wolne wnioski – przedstawienie protokołu z przeprowadzonej kontroli w sprawie wypłat zasiłków przez Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Porządek obrad – sesja Rady Miejskiej 28.10.09

1. Podjęcie uchwał.

zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Sokołów Młp.,

– w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego Nr II w Nienadówce,

– w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla mieszkaniowego w Nienadówce,

– w sprawie zatwierdzenia porozumienia o partnerstwie pomiędzy Zespołem Szkół Nr 1 w Nienadówce i Zespołem Szkół Nr 2 w Nienadówce w latach 2009 – 2012,

? w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,

? w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,

– w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Droga współczesnej wiedzy do lepszego jutra przez Zespół szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Poprzez naukę i pracę spełniam swoje marzenia” przez Zespół szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projekt „Równamy do najlepszych” przez Zespół Szkół im. św. Jadwigi Królowej w Trzebusce,

– w sprawie zmiany Uchwały Nr XXVII / 286/2009 z dnia 17.04.2009 r. dotyczącej wyrażenia zgody na realizację projektu „Siejemy ziarno i zbieramy plony” przez Szkołę Podstawową w Wólce Sokołowskiej,

- w sprawie nabycia gruntu,
- w sprawie nabycia nieruchomości,
- w sprawie zmian w budżecie na rok 2009,
- w sprawie zaciągnięcia pożyczki,
- w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Każdy może zrozumieć i polubić nauki ścisłe i języki obce” przez Zespół Szkół im. ks. M. Lachora w Górnio,
- w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Z informatyką, matematyką i językami obcymi wkraczamy w świat” przez Zespół Szkół im. ks. M. Lachora w Górnio.

2. Informacja o pracy Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sokołowie Młp.

3. Informacja o pracy Środowiskowego Domu Samopomocy.

4. Informacja o złożonych oświadczeniach majątkowych.

5. Raport o stanie oświaty – Gmina i Miasto Sokołów Młp. – na stan 30.09.2009 r.

6. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.

7. Informacja o pracy Burmistrza.

8. Sprawy różne i wolne wnioski.

SESJA RADY MIEJSKIEJ

Porządek obrad – sesja 25.11.09 r.

1. Problem bezrobocia na terenie miasta i gminy.

2. Podjęcie uchwał.

– w sprawie przyjęcia programu pn.: „Program Rewitalizacji Miasta Sokołów Młp. na lata 2009-2015”,

– w sprawie zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków, na terenie Gminy i Miasta Sokołów Młp.,

– w sprawie ustalenia dopłaty do 1 m³ odprowadzanych ścieków z terenu Gminy Sokołów Młp.,

– w sprawie określenia warunków i trybu wspierania finansowego rozwoju sportu kwalifikowanego,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Nowe zadania, nowe wyzwania przez Zespół Szkół w Trzebosi,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Podróż do przystanku Wiedza przez Zespół Szkół w Trzebosi,

– w sprawie stawek podatku od nieruchomości,

– w sprawie wprowadzenia zwolnień od podatku od nieruchomości,

– w sprawie zmiany uchwały nr XXXII/334/2009 z dnia 28 października 2009 r. w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Poprzez naukę i pracę spełniam swoje marzenia” przez Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.,

– w sprawie zmiany uchwały nr XXXII/333/2009 z dnia 8 października 2009 r.

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Droga współczesnej wiedzy do lepszego jutra” przez Zespół Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp.,

– w sprawie wydzierżawienia gruntu,

– w sprawie wyrażenia zgody na realizację projektu „Kompetencje przyszłości. Wyrównywanie szans edukacyjnych gimnazjalistów z Gminy Sokołów Młp. przez Gminę Sokołów Młp.”,

– w sprawie przeznaczenia gruntu do sprzedaży,

– w sprawie zmian w budżecie na rok 2009.

3. Przyjęcie protokołu z poprzedniej sesji.

4. Informacja o pracy Burmistrza.

5. Sprawy różne i wolne wnioski.

**Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.,
19 października 2009 r.**

Temat posiedzenia:

1. Informacja o pracy Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej.
2. Informacja o pracy Środowiskowego Domu Samopomocy w Sokołowie Młp.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Sprawy różne.

**Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.,
20 października 2009 r.**

Temat posiedzenia:

1. Przedstawienie projektów uchwał.
2. Informacja o pracy Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej.
3. Informacja o pracy Środowiskowego Domu Samopomocy w Sokołowie Młp.
4. Sprawy różne.

**Komisja do Spraw Gospodarczych, Budżetu, Finansów
i Rolnictwa Rady Miejskiej w Sokołowie Młp.,
26 października 2009 r.**

Temat posiedzenia:

1. Współpraca z sołectwami. Spotkanie z sołtysami, przewodniczącymi rad sołeckich i Przewodniczącym Zarządu Rady Samorządowej w Sokołowie Młp.
2. Przedstawienie projektów uchwał.
3. Sprawy różne.

**Wspólne posiedzenie Komisji do Spraw Gospodarczych,
Budżetu, Finansów i Rolnictwa oraz Komisji Rewizyjnej
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp., 16 listopada 2009 r.**

Temat posiedzenia:

1. Informacja o działalności Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Sokołowie Młp.
2. Przedstawienie projektów uchwał.
3. Sprawy różne.
4. Kontrola wysypiska.

**Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Spraw Społecznych
Rady Miejskiej w Sokołowie Młp., 18 listopada 2009 r.**

1. Działalność klubów sportowych na terenie miasta i gminy w 2009 roku.
2. Informacja o pracy Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Sokołowie Młp.
3. Przedstawienie projektów uchwał.
4. Sprawy różne.

**Informacja o wydanych Zarządzeniach przez
Burmistrza Gminy i Miasta w Sokołowie
Młp. do dnia 27 października 2009 r.**

- w sprawie wydierżawienia gruntu cz. działki nr 839/5 w Sokołowie Młp. przy ulicy Pileckich pod tymczasowe obiekty przeznaczone do garażowania środków transportu,
- w sprawie zmian w Regulaminie Organizacyjnym Urzędu Gminy i Miasta w Sokołowie Młp.,
- w sprawie powołania składu Komisji Nagród do zaopiniowania wniosków kandydatów do nagród Burmistrza Gminy i Miasta w 2009 roku,
- w sprawie zmian w budżecie,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży działki budowlane niezabudowane, położone w Sokołowie Młp. na osiedlu „Pod Lasem” o numerach: 1406/48, 1406/61, 1406/88, 1406/18, 1406/59, 1406/46, 1406/134,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy w Sokołowie Młp. – lokal użytkowy o nazwie „Kino Czajka”,
- w sprawie ogłoszenia przetargu na „Przebudowę linii energetycznej na ulicy Św. Ducha w Sokołowie Młp. (przetarg ogłoszony na dzień 26 października 2009 r. został unieważniony ponieważ linia energetyczna stanowi własność Rejonu Dystrybucji Energii Leżajsk, który będzie wykonawcą tego zadania),
- w sprawie powołania Komisji do przeprowadzenia oględzin nieruchomości położonej w Sokołowie Młp. przy ulicy Rzeszowskiej,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu na sprzedaż działki nr 3509/45 położonej w Nienadówce; termin przetargu został ustalony na dzień 18 listopada 2009 r.,
- w sprawie wprowadzenia Karty audytu wewnętrznego w Urzędzie Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. oraz w jednostkach organizacyjnych Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
- w sprawie wprowadzenia regulaminu audytu wewnętrznego w Urzędzie Gminy i Miasta Sokołów Młp. oraz w jednostkach organizacyjnych Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
- w sprawie wprowadzenia Procedur audytu wewnętrznego w Urzędzie oraz w jednostkach organizacyjnych Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
- w sprawie zatwierdzenia planu audytu na rok 2010 w Urzędzie oraz w jednostkach organizacyjnych Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
- w sprawie powołania Komisji Zdrowotnej dla nauczycieli ubiegających się o pomoc zdrowotną,
- w sprawie dzierżawy lokalu użytkowego w Sokołowie Młp. – w budynku Kino „Czajka” na okres 1 miesiąca do czasu rozstrzygnięcia przetargu,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu na dzierżawę lokalu użytkowego w Sokołowie Młp. – budynku byłego Kina „Czajka”,
- w sprawie ogłoszenia przetargu nieograniczonego na realizację zadania inwestycyjnego pn.: „Zakup wozu strażackiego „średniego” dla OSP w Nienadówce”; termin otwarcia ofert został ustalony na dzień 3 listopada 2009 r.,
- w sprawie określenia stanowisk z którymi może łączyć się dostęp do informacji niejawnych w Urzędzie Gminy i Miasta Sokołów Młp.,
- w sprawie skierowania projektów uchwał na sesję Rady Miejskiej w dniu 28 października 2009 r.

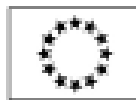
Informacja o wydanych Zarządzeniach przez Burmistrza Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. do dnia 24 listopada 2009 r.

- w sprawie ogłoszenia przetargu nieograniczonego na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Budowa boiska sportowego do piłki nożnej w Trzebosi”; termin otwarcia ofert ustalono na dzień 11 grudnia 2009 r.
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy – miejsce na umieszczenie baneru reklamowego na budynku usytuowanym na działce nr 266/1 położonej w Nienadówce,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy nr 5501 w Sokołowie Młp. przy ul. Bohaterów Września i działka nr 5420/2 położona w Sokołowie Młp. przy ulicy Sikorskiego na cele ogródków przydomowych,
- w sprawie zmiany terminu posiedzenia Komisji Zdrowotnej dla nauczycieli ubiegających się o pomoc zdrowotną,
- w sprawie zmian w budżecie na rok 2009,
- w sprawie ogłoszenia przetargu i zatwierdzenia regulaminu przetargu na sprzedaż działek budowlanych niezabudowanych położonych w Sokołowie Młp. na osiedlu „Pod Lasem” o numerach: 1406/48, 1406/61, 1406/88, 1406/18, 1406/59, 1406/46, 1406/134; termin przetargu został ustalony na dzień 16 grudnia 2009 r.,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych

- do sprzedaży, działka nr 1944/2 w Nienadówce,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, działka nr 59/4 w Turzy,
- w sprawie ogłoszenia wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, działka nr 2084/31 w Trzebosi,
- w sprawie wydzierżawienia miejsca na umieszczenie baneru reklamowego na budynku usytuowanym na działce nr 266/1 położonej w Nienadówce na rzecz BLACHOTRAPEZ, Rabka Zdrój,
- w sprawie powołania komisji odbiorowej wozu strażackiego, w związku z rozstrzygnięciem przetargu nieograniczonego na realizację zadania inwestycyjnego pn.: „Zakup wozu strażackiego „średniego” dla OSP w Nienadówce”,
- w sprawie projektu budżetu na 2010 rok,
- w sprawie wystąpienia do Regionalnej Izby Obrachunkowej o opinię w sprawie zaciągnięcia pożyczki z WFOŚiGW,
- w sprawie ogłoszenia przetargu nieograniczonego na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Remont boiska sportowego do piłki nożnej w Sokołowie Młp.; termin otwarcia ofert został ustalony na dzień 11 grudnia 2009 r.,
- w sprawie skierowania projektów uchwał na sesję Rady Miejskiej w dniu 25 listopada 2009 r.

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013

Informacja dotycząca realizacji projektu pn.: „**Przebudowa drogi gminnej 108711 R Turza Trzebuska**”, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013.

W czerwcu 2009 r. zakończone zostały roboty związane z przebudową 3,5 km drogi gminnej 108711 R. W ramach przebudowy drogi wykonano mocną podbudowę, oraz nawierzchnię asfaltową na całym odcinku o szerokości 5,5m, przy osiedlu „Pod Lasem” szerokość drogi wynosi 6,5 m a dodatkowo na potrzeby przyszłego osiedla wykonano ok. 780 m chodnika, przebudowano również zjazdy i pobocza oraz wykonano odwodnienie drogi.

Droga gminna Turza – Trzebuska jest ważnym gminnym połączeniem komunikacyjnym dla miejscowości usytuowanych z dala od głównych szlaków komunikacyjnych: Jest drogą gospodarczą, która łączy z drogą wojewódzką nr 875 południowo-zachodnie tereny gminy Sokołów Młp., tj. miejscowości Trzebuska i część Nienadówki. Droga ta łączy wymienione miejscowości z miastem Sokołów Małopolski, które w gminie jest jedynym miastem-centrum gospodarczym i siedzibą Urzędu Gminy i Miasta.

Droga Turza – Trzebuska przebiega też przez teren objęty miejscowym planem zagospodarowania osiedla „Pod lasem” w Sokołowie Młp., które liczy 120 działek przewidzianych do zabudowy jednorodzinnej – w tym są działki, na których dopuszcza się działalność usługową ponadto znajdują się tam 4 działki wyłącznie usługowe.

Szacuje się, że łącznie w bezpośrednim zasięgu oddziaływania drogi po powstaniu osiedla znajdzie się ok. 3 000 mieszkańców, tj. ok. 18% mieszkańców terenu gminy.

Droga 108711 R jest też główną drogą dojazdu do zbiornika wodnego, którego budowa planowana jest na terenie leśnym sąsiadującym z drogą gminną, ponadto przebudowa drogi znacznie poprawiła dojazd do miejsca, gdzie czci się pamięć ofiar pomordowanych przez NKWD w Turzańskich lasach.

Investycję udało się zrealizować w szybkim tempie dzięki współfinansowaniu ze środków Unii Europejskiej z **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego** w ramach **Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2007-2013**. Dotacja wynosiła 70% kosztów kwalifikowanych inwestycji i wynosiła blisko milion osiemset tysięcy złotych, całkowite koszty inwestycji wyniosły blisko dwa miliony sześćset tysięcy złotych. Uzyskanie dotacji pozwoliło na przyspieszenie podjęcia decyzji o rozpoczęciu realizacji inwestycji, dotacja pozwoliła na realizację inwestycji w pełnym zakresie w jednym roku, z czego bardzo zadowoleni są mieszkańcy gminy.

Grzegorz Dec

WOLNY CZAS – TWÓJ WYBÓR

Od sierpnia 2009 roku młodzież z naszej gminy ma szansę skorzystania z wielu ciekawych zajęć prowadzonych przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. w ramach projektu „Wolny czas – Twój wybór”. Przedsięwzięcie to współfinansowane jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet VII – Promocja Integracji Społecznej).

Zajęcia, dedykowane młodym w wieku 15–25 lat, mają na celu rozwijanie ich zainteresowań i umiejętności, które mogą okazać się przydatne w ich życiu zawodowym i społecznym.

Są także świetną okazją do integracji. Projekt oferuje zajęcia z różnych dziedzin, tak, aby każdy mógł spędzić tu wol-

ny czas według swoich zainteresowań.

W chwili obecnej są to następujące formy zajęć:

- zajęcia sportowe (tenis stołowy, aikido oraz gry zespołowe: piłka nożna, koszykówka, siatkówka i piłka ręczna),
- zajęcia taneczne (kurs tańca towarzyskiego),
- zajęcia wokalne (nauka śpiewu, emisji głosu, zespoły wokalne, chóry, soliści),
- zajęcia instrumentalne (nauka gry na gitarze i instrumentach klawiszowych),
- zajęcia teatralne (tajniki aktorstwa, przygotowywanie spektakli),
- zajęcia kulinarne (sztuka gotowania i podawania posiłków, „kuchnie świata”),
- zajęcia komputerowe (grafika, Internet, technologia informacyjna na poziomie gimnazjum i szkoły średniej, itp.).

Zajęcia te prowadzone są przez do-

świadczonych instruktorów, którzy swoją pasją chętnie dzielą się z uczestnikami. Dużym plusem zajęć jest to, że prowadzone są one „oddolnie”, to znaczy, że to uczestnicy deklarują co chcieliby robić na zajęciach. Prowadzący biorąc pod uwagę oczekiwania uczestników „dopasowują się” w miarę możliwości do ich potrzeb i zainteresowań. Kolejną zaletą jest to, że wszystkie zajęcia w projekcie są całkowicie bezpłatne.

Realizacja projektu „Wolny czas – Twój wybór” zakłada także stworzenie innych form zajęć dla młodzieży. Zadaniem kierownictwa projektu jest więc organizowanie odpowiednich i trafnych zajęć, czyli owo „dopasowanie się” do potrzeb grupy młodych, którzy zgłaszają chęć uczestnictwa w projekcie.

Chcemy, aby wspólnym efektem tych zajęć była organizacja publicznych koncertów, widowisk, pokazów, turniejów itp. z udziałem uczestników projektu. Projekt obejmuje młodzież zamieszkałą na terenie gminy Sokołów Młp. Działają tu cztery Kluby Środowiskowe: w Nienadówce, Trzebosi, Górnem i w Sokołowie Młp. Do Klubu w Nienadówce uczęszcza dodatkowo młodzież z Trzebuski, natomiast w górnieńskim klubie spotyka się także młodzież z Wólki Niedźwiedzkiej.

Kluby, czynne od poniedziałku do piątku, są miejscem spotkań młodzieży w ramach zajęć z instruktorami, a także „centrum kulturalno-rozrywkowym” w poszczególnych miejscowościach. Do Klubów zakupiono odpowiedni sprzęt potrzebny do realizacji zajęć.

Centra te wyposażono dodatkowo w stoły bilardowe, stoły do tenisa, gry planszowe i zręcznościowe, z których korzysta młodzież poza zajęciami. Planowany jest zakup projektorów multimedialnych potrzebnych do zorganizowania wieczorów filmowych.

W projekcie przewidziane jest również bezpłatne przewodnictwo psychologiczne, psychospołeczne, zawodowe.

Po kilku miesiącach od rozpoczęcia realizacji projektu „Wolny czas – Twój wybór” trzeba jednogłośnie stwierdzić, że projekt ten ożywił młodych z Naszej gminy, skupił i zintegrował wiele osób i grup, wielu pobudził do aktywności.

Dowodem tego jest kilkusetosobowa rzesza młodych ludzi biorących czynny udział w zajęciach i spędzających swój wolny czas w Środowiskowych Klubach Młodzieży.

Młodzieży ciągle przybywa. Świadczy to o „sukcesie” projektu i może być powodem do zadowolenia dla osób zaangażowanych w realizację i organizację zajęć. Powody do zazdrości natomiast mogą mieć starsi, którzy „za swoich czasów nie mieli tak ciekawych możliwości...”.

Magdalena Bandura

KAPITAŁ LUDZKI
INICJATYWA EUROPEJSKA

UNIA EUROPEJSKA
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PRZEDSIĘWZIĘCIE WSPÓLFINANSOWANE PRZEZ UNIE EUROPEJSKĄ
W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO ORAZ PROGRAMU OPERACYJNEGO KAPITAŁ LUDZKI
PRIORYTET VII, DZIAŁANIE 7.1, PODDZIAŁANIE 7.2.1

**MIEJSKO-GMINNY OŚRODEK KULTURY, SPORTU I REKREACJI
W SOKOŁOWIE MAŁOPOLSKIM REALIZUJE PROJEKT**

WOLNY CZAS - TWÓJ WYBÓR

CZAS TRWANIA: sierpień 2009 - lipiec 2011
CEL PROJEKTU: Poprawa dostępu do zatrudnienia młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym z terenu Gminy Sokołów Młp. poprzez:

1. Poradnictwo psychologiczne, psychospołeczne, zawodowe.
2. Rozwijanie umiejętności i kompetencji społecznych, niezbędnych na rynku pracy.
3. Wsparcie dla tworzenia i funkcjonowania pozaszkolnych form integracji społecznej młodzieży - kluby środowiskowe, zajęcia sportowe, zajęcia wokalne-instrumentalne, zajęcia teatralne, zajęcia kulinarne, zajęcia komputerowe.

MIEJSCE TRWANIA: Sokołów Młp., Nienadówka, Górno, Trzeboś
OKRES REKRUTACJI: sierpień-wrzesień 2009
MIEJSCA REKRUTACJI: Biuro Projektu oraz Kluby Środowiskowe w Sokołowie Młp., Nienadówce, Górnem i Trzebosi
ADRES BIURA PROJEKTU: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim, ul. Lubelska 5, 36-050 Sokołów Młp.
tel: 017 77 29 053, e-mail: wctw.biuro@gmail.com
www.wctw-sokolow.pl
GRUPY DOCELOWE: Młodzież w wieku 15-25 lat zamieszkała na terenie gminy Sokołów Młp.

O TWÓRCZOŚCI KAZIMIERZA SMOLAKA W RZESZOWIE

Mimo, że Kazimierz Smolak z Górna nie jest poetą, to w Podkarpackiej Izbie Poetów, od 1996 roku dobrze się mającej w rzeszowskim WDK-u literacko zaistniał na całego. Przecież gospodarz ostatniego spotkania w izbie 19 listopada br., skądinąd znany ze swego pióra na łamach „Kuriera Sokołowskiego” miał się czym pochwalić gdy idzie o dorobek literacki. Przedsmakiem edytorskim Kazimierz Smolaka była bogato wydana wspólnie z Jarosławem Szczepańskim książka retrospektywno-promocyjna o tytule „Poznaj ten smak”. Można ją zatem potraktować jako wprawkę debiutancką. Rozsmakowując się w pisaniu rok temu zaistniał jako autor pozycji o nieco barokowym tytule: „MYŚLI ROGATE czyli pracować nad myślą i ująć to w słowo”, którą dedykował swojej żonie Zofii. Przeważają w niej relacje z licznych peregrynacji do ciekawych zakątków Polski i Europy. Kazimierz zawsze przyciągały sanktuaria i ... sanatoria. Wszystko tam skrzy się prostotą doznań, szczerochłopskim osądem, aczkolwiek raz po raz napotyka się wstawki natury parafilozoficznej, myśli kodowane zdrową refleksją pouczającą. Nie brak też klimatów dykteryjkowatych, co w sumie zachęca do czytania i nie nuży. Przejiera wreszcie w „Myślach rogatych” zaduma obejmująca nieblahe wyznaczniki naszej wiary odwiecznej: ... „Plan Boży jest misternie przygotowany i ukazywany w wielu symbolach, trzeba tylko umieć je dostrzec. Droga Krzyżowa, jej stacje to też ukryty plan Boży, który porównać można z naszym życiem, z naszą życiową drogą, która bardzo często też prowadzi przez mękę” – oto co znajdujemy w relacji pt. „Fatima”. Niby tautologię tu autor serwuje, niby nic nie

odkrywa i nie uskrzydla słów, ale te kilkadziesiąt wyrazów są zaproszeniem do zadumy. Kazimierz ma dar akuratanego wplatania do swych esejów nitki niewyszukanego humoru, a nawet sarkazmu, ironii co zdradza talent felieton-

Kazimierz Smolak
składa dedykację.

nerski. Zupełnie inny rodzaj pisarstwa przejawia zaś w dwutomowych „Dziejach Górna”, które z rozmysłem suto omaścił unikatowymi zdjęciami, odbitkami rarytasowych dokumentów, także wiernymi zapisami rozmów – wywiadów. Indeksy zaś jako żywo powagę historyczną obu książek znacząco ukrzepiają. Dobrze, że autor cyrklem cezury czasowej zakreślił koło historii obejmujące XIX wiek i wiek XX do lat pięćdziesiątych. Nie wolno przecież zabierać chleba wnikliwym historykom, bo to ich strefa. Niech profesjonalowie śledzą pierwociny historii Górna i okolic jak uczynił to Krzysztof Ożóg. Z kart obu tomów przemawiają do nas przeważnie ludzie spoza kręgu żyjących i bardzo dobrze, że Kazimierz Smolak czyni zadość potrzebie utrwalenia ich splecionych niekiedy losów oraz ich dokonania. Nawet osoba mało rozeznaną

w trybach tworzenia dzieł historycznych domyśli się po lekturze „Dziejów Górna” ile iście benedyktyńskiej pracy to kosztuje. Miłośnik małej górnej Ojczyzny zaliczył grube setki odwiedzin w oddalonych chłopskich chałupach, willach, plebaniach, leśniczówkach w poszukiwaniu tych okrucich historii umykającej nam nadto prędko. Oczywiście trzeba było pośledzić w muzealnych i państwowych archiwach, w parafialnych kronikach. Mimo pewnych nieporadności i braku zdecydowania w interpretowaniu zawikłanych faktów z okresu II wojny światowej – opracowanie to wnosi olbrzymi pokład wiedzy mało znanej, czasem kamuflowanej lub celowo gmatwanej.

Kazimierz Smolak podczas swego debiutu spotkaniowego czuł się jak to zawsze on: luźno, okraszając swoje relacje dowcipami, a przy tym swojsko i naturalnie. Danuta Pado z iście aktorskim „pazurem” czytała fragmenty jego twórczości. Była ciekawa dyskusja, która co rusz usiłowała wjechać na tory martyrologiczne. Autor był skłonny do zwierzeń i chętnie wspominał swoje szachowe zauroczenia, liczne wycieczki i podróże. A fakt, że jest podobny do śp. ks. profesora Józefa Tischnera spowodował, iż lubuje się w jego niełatwej twórczości filozoficznej i publicystycznej. Zapowiedział na koniec, że ma w przygotowaniu trzeci tom „Dziejów Górna”. Tym razem będzie to opisanie historii najnowszej, powojennej, aż do obecnych czasów. Nic tylko czekać na kolejną książkę Kazimierza Smolaka. Jest uparty w dążeniu do wytyczonych celów i tego dokona.

Czesław Drąg

Kazimierz Smolak

MOJE refleksje

Krynica 2009 roku

Będąc kolejny raz w Krynicy Zdroju z prawdziwą przyjemnością udałem się na miejsce najbardziej uczęszczane podczas ferii zimowych, pod wyciąg narciarski, czyli tam gdzie kończy się stok. Musiałem chwilę postać, poobserwować kręcących się tu ludzi. Zająłem miejsce bezpieczne, żeby mnie jaki narciarz albo snowboardzista nie rozjechał i abym nie był zawalidrogą na stoku przy bramkach wjazdowych do wyciągów narciarskich. Po chwili obserwacji dopiero zacząłem orientować się co jest co, gdyż wymieszani byli ludzie od starszych nawet siedemdziesięcioletnich do malców trzyletnich. Mili wszyscy obowiązkowo nosili małe kaski na głowach, starsi natomiast różnie; zarówno kaski jak i czapki wełniane, oraz czapki najprzemysłniej wydziwione z różnymi uszami, rogami. Nawet i bez czapki na głowie spotkałem narciarkę, pewno wariatka. Wszyscy mieli na nogach buty narciarskie i jeżeli ktoś ściągnął narty to szedł jak na szcudłach, bo to buty sztywne, nie zginające się jak normalne. Bramki wejściowe takie jak spotykamy w metrach, gdzie trzeba bilet przyczepiony do prawej ręki nad nadgarstkiem przystawić do czytnika, który zwalnia blokadę i daje sygnał zielonym światłem, że można wejść na plac, gdzie za ogrodzeniem stoją wyciągi.

Ten akurat, który oglądałem był wyciągiem orczykowym, gdzie narciarz podchodził na stanowisko i łapie krążący na linie wyciągowej specjalny drążek zakończony kółkiem, które służy jako krzeselko i wkłada między nogi, ten drążek ciągnie go w górę stoku. Narciarz w pozycji pół-siedzącej stojąc na nartach jest wciągany na szczyt stoku. Mały wyciąg dla dzieci

miął wyciąg z takimi poprzeczkami, które dzieci łapały i powoli wyciągał je na niewielką górce. Patrząc tak na narciarzy, którzy są w swoim żywiole, zaczęło mi się to podobać. Zapraǳiałem nawet przez chwilę, że i ja spróbowałbym przejechać się jak wszyscy pozostali, ale przyszła refleksja i pomyślałem, że nadaję się do tego jak wół do karety. W młodości coś próbowałem na robionych w domu nartach, ale żaden ze mnie był narciarz. Podałem się chwilę marzeniom i widziałem siebie jako dziadka na stoku z nartami, ale poczułem się podobnie jak dziadek, który przegląda w ukryciu „świerszczyki dla dorosłych” i mimo, że już sam nie może... ale pooglądać, wspominać i pomarzyć zawsze jest miło. Od przeglądania świersz-

czyków nogi ani ręki się nie złamie, ani nie narobi siniaków, jak po nieudanym zjeździe, chyba, że babka poobija tłuczkiem, jak zauważy dziadka ze świerszczykiem. Stałem dość długo pod stokiem i oglądałem wyczyny, i popisy innych, widziałem ich radość z zaliczenia kolejnego zjazdu, oraz radość niektórych, że udało się zjechać bez wywrotki. Wszyscy prezentują się elegancko, dumnie wypinają pierś i wydaje się, że mówią patrzcie się jak ładnie wyglądam, czyli dbają o swój wizerunek jak rząd Tuska. Oczywiście, że za korzystanie z wyciągów trzeba płać. Jak każda przyjemność uderza po kieszeni tak i znalezienie się na górze bez większego wysiłku też kosztuje i aby się pokazać, zabłyszczeć, zwrócić na siebie uwagę, trzeba liczyć się z kosztami. Porównując zjeżdżanie na nartach z koalicją obecnego rządu, to jestem przekonany, że narciarz zna swój budżet i wie ile może wydać za przyjemność zjeżdżania, eleganckiego prezentowania się przed ludźmi, natomiast rząd tego nie wie i dlatego powstała taka potężna dziura budżetowa. Kto dba przede wszystkim o swój wizerunek, to zapomina o pozostałych rzeczach przyziemnych, nie bierze się do roboty, żeby się nie zabrudzić, może wtedy wyglądać na zmęczonego a to nie sprzyja eleganckiemu wyglądowi. Po wyborach widać było euforię zwycięzców, wydawało się im, że świat stanął przed nimi otworem, i po 15 miesiącach rządzenia wpadli w ten otwór, którym okazała się dziura budżetowa. A miało być tak pięknie. Jak kto nie umie jeździć na nartach lub tylko udaje że umie, lub lubi bezmyślnie szarżować, też może wypaść z trasy i wpaść w przepaść lub rozbić się boleśnie na napotkanej przeszkodzie.

Z Mikołajem na Ukrainę

Jeżeli mówimy o kimś, że posiada pasję, konika, hobby, to do pani Oli Świderskiej z Tarnowa, moim zdaniem, słowo pasja pasuje najbardziej. Chociaż w słownikach słowo to przedstawiane jest jako zamiłowanie w robieniu pewnych rzeczy, a czasami nawet mniej pozytywnie jako pasja szewska czy inna, ale „Pani Ola z Tarnowa” jest zarażona pasją jak najbardziej pozytywną. Jest to pasja niesienia pomocy potrzebującym, coś w rodzaju „Matki Teresy z Kalkuty”. Ale w wypadku pani Oli jest to pasja jak najbardziej pozytywna, pasja nieustannego pomagania drugiemu. Mógłby ktoś powiedzieć, że biedy w Polsce też nie brakuje i tu można skierować swoje pomocne ręce. Ale to należy pozostawić tym, którzy tak mówią i niech się wykażą tu na miejscu i pomogą potrzebującym. Podobnie jest tak, że najczęściej do powiedzenia na temat księży mają ci, którzy żadnej ofiary nie składają. Zachowują się oni, jak pies ogrodnika. Wyjazd wycieczki z Tarnowa, 4 grudnia 2008 roku zaczynał się o 23.00 gdzie po drodze autobus zatrzymywał się w kilku miejscach, skąd zabierał różne podarunki tzw. „mikołajowe”. O godz. 2.45, ja dosiadałem się do nich w Rzeszowie, też dokładając pewną ilość podar-

runków, wyprodukowanych na Zakładzie Mięsnym w Górnem. Wyjazd organizowany jest przez Olę Świderską Tarnowa, znaną i lubianą w kraju i za granicą, od Krakowa po Kamieniec Podolski na Ukrainie. Samochód, jak zawsze, dojechał obładowany jak wielbłąd juczny. Bagażnik tak był załadowany, że jak kierowca otworzył klapy aby włożyć moją torbę podróżną, to wypadło z niego kilka toreb na ziemię. Ale kierowca kilkoma zgrabnymi ruchami umieścił z powrotem tamte torby i zmieścił jeszcze moją. Przypomina mi to taka sytuację kiedy dawniej, gospodyni wiejska miała sprzedawać masło na jarmarku, i nie chciała, aby go dzieci zjadły, to stawiała miskę z osetką masła na szafie i nalewała pełno wody. Gdy dziecko chciało sięgnąć

po masło i ruszyło miskę, to woda zalewała mu z góry oczy i odechciewało mu się masła. Podobnie na granicy gdy celnik zobaczy, że wylatują torby to macha ręką i jak to dziecko odstepuje od sprawdzania. Całe tylne siedzenia też były po sufit załóżone najróżniejszymi podarunkami. Bagażniki w środku autobusu też były zapchane do granic wytrzymałości. Ale Ola w tylko sobie znany sposób, znalazła miejsce w autobusie na umieszczenie podarków z Górn. Nie da się opisać w jednym artykule, co ten autobus przewoził w swoich kursach przewozowych, ponieważ nie dało by się wymienić tych rzeczy na jednej stronie kartki, i ciężko byłoby w to uwierzyć czytelnikowi. Jedynym sposobem, aby w to uwierzyć, trzeba wyjechać tym autobusem na Ukrainę i zobaczyć to naocznie. Po takim kursie można zaszczyć się pragnieniem niesienia pomocy braciom Polakom, mieszkającym na Ukrainie. Bieda albo nieszczęście, aby w nie uwierzyć, trzeba je dotknąć albo przynajmniej zobaczyć na własne oczy. Inicjatorem tych wypraw jest zawsze Ola Świdarska. Miewa ona do pomocy różne osoby, bo przy każdym wyjeździe ktoś pomaga ale motorem, sercem wyjazdu jest zawsze Ona. 18 lat temu na pogrzebie księdza proboszcza Mieczysława Lachora, długoletniego proboszcza w Górn, jeden z jego kolegów kapłanów powiedział, „człowiek tyle zabierze ze sobą po śmierci, ile za swojego życia komuś dał czy pomógł”. Wierzę, że właśnie Ola kiedyś (oby to jak najpóźniej nastąpiło) po swojej śmierci, pójdzie od Nieba, a za nią pojedzie wiele autobusów z darami, ciągnięte przez dziękczynne modlitwy od obdarowanych ludzi. Tymi obdarowanymi ludźmi są nie tylko prości biedni mieszkańcy, ale też parafie prowadzone przez księży z Polski, którzy z przywiezionych materiałów z Polski remontują i odnawiają podupadłe kościoły. Dziękują też Biskupi, szczególnie Ks. Biskup ordynariusz Kamieniecko Podolski Leon Dubrawski z Biskupem pomocniczym Józefem Niemcem, rektorem Seminarium Duchownego w Gródku Podolskim. Dary z Zakładu Mięsnego najczęściej trafiają do wspomnianego Seminarium Duchownego, gdzie około 80 kleryków przygotowuje się do stanu duchownego. Samo przez to warto jest jechać na Ukrainę, aby zobaczyć i uczyć się pokory, właśnie od wspomnianych Biskupów, i widzieć radość oraz wdzięczność w oczach ludzi i księży, którym się pomogło.

Widziane z okien autobusu

Jadąc terenami poza Lwowem w stronę Stanisławowa (Iwano Frankowsk) i Kamieńca Podolskiego czułem się o jakieś 30 lat młodszy, gdy oglądałem tam domy, gospodarstwa, podwórka z bałaganem i sprzętem takim, jaki mieliśmy na swoich podwórkach 30 lat temu. Około 80% budynków jest krytych eternitem. Pozostałe 20% kryte jest blachą, i tam widać od razu przeskok o 30 lat, czyli podobne do naszych albo i niektóre lepsze. Tam na podwórkach, tych ładnych, pojawiają się samochody luksusowe z przyciemnionymi szybami. Kto takimi samochodami jeździ, pewno nie potrzebuje tłumaczyć. Pola uprawne aż serce się raduje, gdzie czarnoziemy rozciągają się jak okiem sięgnąć, a potężne łany zaoranych pól czernią się w około. Tylko budynki i budowle po byłych kołchozach są różne. Jedne są takie szare, wredne z wyglądu, place brudne, jednym słowem ohyda. Drugie gospodarstwa elegancko utrzymane, wymalowane ściany budynków, porobione ogrodzenia, na placach widać kostkę czy czymś innym utwardzone. Widać tam też wkracza nowe. Im dalej oddalaliśmy się od Polski w głąb Ukrainy, i tym bardziej widoczny jest bałagan, niedbałość

o porządek. Domy szare, odrapane, budowane z czego popadło. Podobno zabudowa przy drogach to jeszcze wygląda jako tako, ale na wioskach oddalonych od głównych traktów wygląd odbiega na ich niekorzyść. Granicę Ukrainy przekroczyliśmy jeszcze po ciemku i zaraz po wyjeździe za Medykę natrafiamy na egipskie ciemności. Wioski wcale nie oświetlone, tylko jakieś pojedyncze żarówki świecą się w oknach budynków mieszkalnych. Miasteczka też jakby miały coś do ukrycia i skrywały swoje uroki w ciemności. Lamp oświetleniowych jak na lekarstwo, jedynie słabo oświetlone są zamknięte sklepy i jakieś pojedyncze budynki. Ale z tych ciemności przedzierają się oświetlone reklamy na wzór naszych. Widać, że reklama wdiera się agresywnie w życie codzienne. Plac jakiejś firmy może być nieoświetlony, ale reklamy jak reflektory świecą po oczach. U nich „nowe” przychodzi gwałtownie i kontrastuje z szarą rzeczywistością. Polska transformację przechodziła powoli i nie widać było takiej różnicy w wyglądzie jak tam na Ukrainie. Ciekawie wyglądają drogi z pobocznymi. Można przejechać całe dziesiątki kilometrów a niekiedy i setki, i nie spotka

się stacji paliw z czynnym WC. Te sprawy trzeba załatwiać dyskretnie w zaroślach, bardzo uważając, aby nie nadepnąć na ludzki ślad pozostawiony przez poprzednika. Drogi po obu stronach obsadzone są kilkunastometrowymi pasami zarośli, które wyglądają jak kiepski las, w którym nikt nie dba o drzewostan. Oprócz części drzew wyrosniętych jest tam wszystko, czyli chwasty, różne krzewy, zarośla. W zimie to służy za płotki przeciwnie. Ale co najbardziej się rzuca w oczy to, że na całej długości po obu stronach drogi, z tych zarośli jest zrobione jedno wielkie wysypisko śmieci, które dodatkowo widać, że nigdy nie były sprzątane.

Jeszcze jedna charakterystyczna cecha to, że na drzewach zwłaszcza przydrożnych, jest bardzo dużo jemioli. Nadaje to pewnej specyfiki, to tak jakby to był symbol kraju, gdzie jeden żyje z drugiego, gdzie mafie żyją i współdziałają z rządem. Wiadomo, że jemiola jest pasożytem, do którego drzewo się już przyzwyczaiło a naród przyzwyczaił się do swoich pasożytów i cierpliwie to znosi. Może to jest współczesna forma przejściowa od komunizmu do demokracji. O tym, co widziałem na miejscu w Kamieńcu Podolskim i Chocimiu, opiszę kiedyś później.

„Kiedy trzeba”

Wojewódzki konkurs recytatorski dla młodzieży gimnazjalnej zorganizowany dla uczczenia 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej

W dniu 9 października 2009 roku, w sali widowiskowej MGOKSiR Sokołowie Małopolskim odbył się wojewódzki konkurs recytatorski dla młodzieży gimnazjalnej z okazji 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej. Organizatorami konkursu byli mgr Stanisław Kula i Barbara Skóra-Czachor oraz 26. DH działająca przy Zespole Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. Honorowy patronat nad konkursem objął prof. dr hab. Kazimierz Ożóg pracownik naukowy Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Celem konkursu było upamiętnienie 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej, a także propagowanie piękna poezji i prozy polskiej oraz rozwijanie recytatorskich i aktorskich zdolności młodzieży.

Uczestnicy recytowali utwór poetycki lub fragment prozy odnoszący się tematycznie do okresu II wojny światowej. Komisja konkursowa oceniała uczestników według następujących kryteriów: dobór repertuaru, znajomość tekstu, interpretacja utworu, a także ogólny wyraz artystyczny, na który składały się uzasadniony gest sceniczny, elementy ruchu, strój lub towarzysząca muzyka.

Konkurs rozpoczął część artystyczną przygotowaną przez drużynę z 26. drużyny harcerskiej, po części artystycznej rozpoczęły się przesłuchania konkursowe.

W konkursie brało udział 18 uczestników z całego województwa podkarpackiego z następujących szkół: Publiczne Gimnazjum w ZS im. Św. Jadwigi w Trzebusce, ZS im. Adama Mickiewicza w Żółni, Publiczne Gimnazjum w ZS im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp., Publiczne Gimnazjum w ZS nr 2 im. Marii Konopnickiej w Nienadówce, ZS w Racławówce, Publiczne Gimnazjum w ZS im. Ks. M. Lachora w Górnym.

Komisja konkursowa w składzie mgr Edward Gut – przewodniczący, mgr Agnieszka Dudzik, mgr Magdalena Kucia, dr Bartosz Walicki, wyłoniła następujących laureatów: I miejsce Katarzyna Sagan – Gimnazjum w Zespole Szkół w Racławówce (W. Broniewski „Ballady i romanse”), II miejsce Dominik Wróbel – Gimnazjum w Zespole Szkół w Żółni (W. Broniewski „Bagnet na broń”), III miejsce Magdalena Mendrela – Gimnazjum w Zespole Szkół w Sokołowie Młp.

(M. Białoszewski „Pamiętnik z powstania warszawskiego – fragment). Komisja przyznała również dwa wyróżnienia. Otrzymały je: Jolanta Bożek z Gimnazjum w Zespole Szkół w Żółni (A. Słonimski „Alarm”) oraz Dominika Czachor z Gimnazjum w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. (T. Gajcy „Droga tajemnic”).

W imieniu organizatorów jeszcze raz serdecznie gratulujemy laureatom i wyróżnionym.

Dziękujemy również za udział i przygotowanie pozostałym uczestnikom konkursu. Pragniemy też podziękować wszystkim nauczycielom, którzy zachęcali uczniów do udziału w konkursie i pracowali wraz z nimi nad przygotowaniem repertuaru do konkursu tj. pani mgr Marcie Janiec, Katarzynie Wikiera, Elżbiecie Słobodzian, Magdalenie Tupaj, Marii Sroka, Katarzynie Nicpoń, Teresie Surdyka, Barbarze Dobrzańskiej, Agnieszce Ciągło oraz pani Małgorzacie Kwolek za przygotowanie dekoracji.

Dziękujemy również dyrektorowi MGOKSiR za udostępnienie sali oraz Sławomirowi Osiniakowi za obsługę techniczną imprezy.

Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali drobne upominki i dyplomy od or-

ganizatorów konkursu a laureaci i wyróżnieni cenne nagrody książkowe ufundowane przez władze samorządowe naszego miasta.

Konkurs zakończył wspólny poczęstunek oraz pamiątkowe zdjęcie.

Dziękujemy wszystkim za udział i mamy nadzieję, że w przyszłości nasze przedsięwzięcia spotkają się z taką samą przychylnością i jeszcze większym zainteresowaniem.

Organizatorzy konkursu

Katarzyna Sagan
1 miejsce

Dominik Wróbel
2 miejsce

Magdalena Mendrela
3 miejsce

Wspólne pamiątkowe zdjęcie.

WYDARZENIA

65 LAT

LICEUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO
W SOKOŁOWIE MŁP.

26 września 1994 roku obchodziliśmy jubileusz 65-lecia istnienia Liceum Ogólnokształcącego. W uroczystości udział wzięło ponad 350 absolwentów wszystkich typów szkół, uświetnili ją swoją obecnością byli dyrektorzy i nauczyciele, zaproszeni goście oraz kadra pedagogiczna i młodzież Zespołu Szkół

w Sokołowie Młp. Zjazd rozpoczął się tradycyjnie Mszą św. w Kościele Parafialnym o godzinie 10.00 koncelebrowaną przez ks. biskupa Edwarda Białogłowskiego, ks. dziekana Jana Liba oraz kilkunastu księży- absolwentów szkoły. Homilię wygłosił ks. prałat dr Jan Koc. Po mszy uczestnicy zjazdu, poprzedzani przez orkiestrę wojskową, przeszli do Szkoły, gdzie odbyła się część oficjalna. Przed uroczystą akademią na boisku szkolnym odbył się występ Orkiestry Wojskowej Garnizonu Rzeszów. Część oficjalną, okolicznościowym przemówieniem, otworzył dyrektor Zespołu Szkół mgr Wiesław Nykiel. Serdecznie powitał zaproszonych gości, byłych dyrektorów i profesorów, absolwentów szkoły, którzy, nieraz z odległych krańców Polski, przybyli na zjazd. Najstarsi absolwenci: Zofia Łuszczki, Zofia Kula, Józef Majowicz,

Józef Techman, Marian Pustkowski i Stanisław Jan Korzenny otrzymali wiązanki kwiatów. Następnie prof. Kazimierz Ożóg w imieniu posła na Sejm RP Stanisława Ożoga przeczytał życzenia skierowane do uczestników zjazdu. Później głos zabrali: Starosta Rzeszowski Józef Jodłowski, Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp. Andrzej Ożóg, dyrektor wydziału Ponadgimnazjalnego i Ustawicznego Podkarpackiego Kuratorium Oświaty Zofia Igras oraz Palina Kurasińska przewodnicząca Samorządu Uczniowskiego. Po tych oficjalnych wystąpieniach miała miejsce część artystyczna, na którą złożyły się: montaż słowno – muzyczny „Niezapomniane młodzieńcze lata! Szkolne wspomnienia niezapomniane” wykonany przez młodzież Szkoły, a opracowany przez mgr Lidę Watras i mgr Katarzynę Charewicz oraz występ grup tanecznych pod opieką mgr Katarzyny Łukasz i mgr Doroty Ślusarczyk. Absolwenci oraz zaproszeni goście mogli obejrzeć wystawę autorstwa Stanisława i Małgorzaty Kula „Sokołów na dawnych fotografiach” i plansze ze zdjęciami z bieżącej działalności szkoły przygotowane przez młodzież pod kierunkiem mgr Anny Kolano. Wspólny obiad dla uczestników zjazdu przygotowany został przez młodzież kształcącą się w zawodzie kucharz pod opieką mgr Krystyny Dziewit i mgr Agaty Kowal.

O godzinie 16.30 rozpoczęły się klasowe spotkania w budynku szkolnym. Od godziny 19.00 do rana trwała wspólna zabawa absolwentów i nauczycieli.

Z okazji jubileuszu wydano publikację „65 lat szkolnictwa średniego w Sokołowie Małopolskim” autorstwa Antoniego Kuli, a także okolicznościową reklamówkę.

Życzenia z okazji Jubileuszu przestali: Tomasz Poręba poseł do Parlamentu Europejskiego, Kazimierz Gołojuch poseł na Sejm RP, Władysław Ortyl Senator RP, Zygmunt Cholewiński Marszałek Województwa Podkarpackiego, Mirosław Karapyta Wojewoda Podkarpacki.

Organizatorzy za pomoc w organizacji Zjazdu dziękują: Samorządowi Województwa Podkarpackiego, Starostwu Powiatowemu w Rzeszowie, Samorządowi Gminy i Miasta w Sokołowie Młp., Zakładowi Smak Górnio, Firmie „Janipek” z Trzebovniska, Firmie „Kramer” z Sokołowa Młp., Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego w Rzeszowie, Zakładowi PH „Limet”, PPH Ceramix z Sokołowa Młp., PPHU Hedel w Sokołowie Młp., BS w Sokołowie Młp., Firmie Hydro-Monter z Sokołowa, Państwu Stel-

machom, Pani Władysławie Stanek, Pani Stefani Stanisławskiej, Panu Januszowi Kisielowi, Dyrekcji Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp., Zakładowi Gospodarki Komunalnej w Sokołowie Młp., PZU w Rzeszowie, Komendantowi Komisariatu Policji w Sokołowie Młp., Pizzerii Torino.

Antoni Kula

Olimpiada Wiedzy
Ekonomicznej

Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbyła się 05.11.2009 r. W olimpiadzie wzięło udział 14 uczniów w klasy III, IV Technikum Handlowe (Cisek Katarzyna, Furgała Klaudia, Celina Miazga, Łukasz Tęcza, Maria Socha, Aneta Wielgosz, Zofia Marciniak, Iwona Puchała, Lidia Woś, Mateusz Rembisz, Kołodziej Sławomir, Olszowy Ewa, Hajder Lucyna, Gut Aneta, Sabina Kobiernik, Justyna Pastuła, Agnieszka Rychel, Paulina Kus, Anna Jakubiec, Dorota Smolak). Olimpiada Wiedzy Ekonomicznej organizowana jest przez Polskie Towarzystwo Ekonomiczne od 1987 r. Komitet Główny Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej, któremu przewodniczy prof. Stanisław Owsiak, odpowiedzialny jest za program i koncepcję Olimpiady.

Każda edycja Olimpiady podporządkowana jest myśli przewodniej. Celem Olimpiady jest edukacja ekonomiczna młodzieży, umacnianie wiedzy o współczesnej gospodarce oraz wspieranie rozwoju uczniów szczególnie uzdolnionych. Przyjęta formuła Olimpiady ma na celu zarówno sprawdzenie zdobytej wiedzy ekonomicznej, jak i sprzyjanie roz-

wojowi samodzielnego myślenia. Laureaci i finaliści Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej zasilają szeregi kadr menedżerów, nauczycieli akademickich i fachowców w różnych dziedzinach praktyki gospodarczej.

Myślą przewodnią olimpiady było Wahania koniunktury a rozwój gospodarki”. Honorowy patronat nad XXIII Olimpiadą Wiedzy Ekonomicznej objął wice-

premier RP, minister gospodarki Waldemar Pawlak.

Aktualnie kwestie związane z cyklicznością procesów wzrostu i rozwoju gospodarki nabierają szczególnego znaczenia z uwagi na symptomy globalnego spowolnienia gospodarczego. Problem trwałego wzrostu i rozwoju gospodarczego dotyczy większości krajów świata. Współcześnie jest on również podstawowym wyzwaniem dla polityki gospodarczej. Wahania koniunktury i towarzyszące im fluktuacje tempa wzrostu gospodarczego nie są czymś wyjątkowym w gospodarce. Cykliczność wzrostu gospodarczego obserwowana jest przez ekonomistów już od kilku stuleci. Badania nad tym zjawiskiem zaowocowały licznymi teoriami, które próbują wyjaśnić procesy zachodzące w gospodarce.

Zmiany tempa wzrostu gospodarczego silnie oddziałują na wszystkie podmioty w gospodarce. Wahania koniunktury determinują nie tylko sytuację na rynku pracy (m.in. stopa bezrobocia), ale także na rynku finansowym. Wpływa to na decyzje gospodarstw domowych w zakresie wielkości konsumpcji i oszczędności. Powszechny wzrost poziomu życia, jakiego doświadczyły kraje wysoko rozwinięte w ostatnich dwóch stuleciach, nie byłby

możliwy bez wzrostu gospodarczego. Wahania koniunktury determinują również zachowania przedsiębiorstw – poczynając od zmian w poziomie zapasów, poprzez stopień wykorzystania czynników wytwórczych, na rozmiarach nowych inwestycji kończąc. Należy przy tym pamiętać, że zmienność otoczenia biznesowego, choć niektóre przedsiębiorstwa prowadzi do bankructwa, dla innych stanowi wyzwanie – możliwość wejścia na rynek i rozwoju. Cykliczność procesów ekonomicznych wpływa w końcu na międzynarodową konkurencyjność poszczególnych gospodarek.

Pojawiające się kryzysy walutowe, finansowe czy zadłużeniowe, często na dziesięciolecia, określają sytuację podmiotów rynkowych w poszczególnych krajach, a zwiększanie się stopnia powiązań w gospodarce światowej sprzyja transmisji impulsów koniunkturalnych.

Anna Kolano

Wycieczka do PPH Karina

18.11.2009 r. młodzież z klasy IV i III Technikum Handlowego wzięła udział w wycieczce edukacyjne do Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Handlowego KARINA. Organizatorem wizyty była p. mgr Anna Kolano, p. mgr Renata Woś. Młodzież zapoznała się z funkcjonowaniem firmy. Dzięki temu mogła dowiedzieć się w jaki sposób przebiega produkcja w zakładzie.

Działalność przedsiębiorstwa obejmuje produkcję wyrobów pończoszniczych, a także ich dystrybucję. W ofercie znajdują się cienkie rajstopy damskie, pończochy, podkolanówki i skarpetki w zróżnicowanej gamie kolorów i rozmiarów. Nowoczesny park maszynowy, doskonałej jakości przędze i profesjonalny zespół pracowników sprawiają, że wyprodukowane rajstopy damskie, pończochy i podkolanówki, należą do grona ekskluzywnych produktów. Rajstopy stretch, rajstopy elastil, a także rajstopy z lycra, ozdobią i zadowolą każdą kobietę. Pończochy do pasa stretch oraz pończochy elastil pozwolą na szyk i elegancję. Rajstopy i pończochy rozprowadzane są poprzez sieć dystrybutorów oraz poprzez współpracujące hurtownie. Rajstopy, pończochy trafiają także na rynki zagraniczne, zarówno wschodnie jak i zachodnie.

Młodzież bardzo była zadowolona z tej wizyty, poszerzyła swoją wiedzę o zagadnienia praktyczne związane z działalnością gospodarczą.

Anna Kolano

IV Ogólnopolski Konkurs Wiedzy o Bankach

IV Ogólnopolski Konkurs Wiedzy o Bankach odbył się 17.11.2009 r. pod hasłem „Inwestowanie – bank, giełda a może fundusz”. W konkursie wzięła udział młodzież w klasy III TH (Celina Miazga, Katarzyna Cisek, Łukasz Tęcza, Aneta Wielgosz, Zofia Marciniak, Iwona Puchała, Magdalena Organiściak, Klaudia Furgała, Woś Lidia) oraz z klasy IV

TH (Lucyna Hajder, Aneta Gut, Sławomir Kołodziej, Anna Jakubiec, Paulina Kus, Mateusz Rembis, Justyna Pastuła). Organizatorem eliminacji szkolnych była p. Anna Kolano.

Ogólnopolski Konkurs Wiedzy o Bankach organizowany jest przez Stowarzyszenie Edukacji Ekonomicznej i Obywatelskiej „S” w Poznaniu oraz Wyższą Szkołę Zarządzania i Bankowości w Krakowie cieszy się bardzo dużą popularnością.

Tematem przewodnim tegorocznej edycji konkursu bankowego jest: Banki na rynku pieniężno-kapitałowym. Współorganizatorem konkursu jest Wyższa Szkoła Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie oraz Biuro Informacji Kredytowej S.A.

Najważniejszym partnerem strategicznym konkursu jest Narodowy Bank Polski oraz Fundacja Bankowa dr Mariana Kantona, która jest również gwarantem wysokiego poziomu organizacyjnego i merytorycznego całego przedsięwzięcia.

Podczas zawodów I etapu konkursu uczestnicy rozwiązują 20 pytań testowych

wielokrotnego wyboru. Patronami medialnymi konkursu są: Gazeta Bankowa, Telewizja WTK, Radio Merkury, Polskie Radio Katowice, Radio Plus, Biznes Szkoła, NBPportal, epoznan.pl. Ogłoszenie listy osób zakwalifikowanych do eliminacji okręgowych nastąpi do 1 grudnia 2009 r. Informacje o konkursie znajdują się na stronie internetowej www.konkursbankowy.pl

Celem konkursu było pobudzanie i rozwijanie zainteresowań młodzieży problematyką bankowości, rynku kapitałowego z uwzględnieniem rynku giełdowego. Konkurs był projektem promującym edukację z zakresu bankowości i finansów.

Anna Kolano

Światowy Tydzień Przedsiębiorczości

W dniach 16-22 listopada 2008 r. po raz drugi w Polsce, zorganizowany został Światowy Tydzień Przedsiębiorczości

ści, obchodzony jednocześnie w 78 krajach. Pomysłodawcami Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości są premier Wielkiej Brytanii, Gordon Brown, brytyjska rządowo-biznesowa organizacja

Make Your Mark oraz amerykańska Fundacja Kauffmana. Celem jest stworzenie środowiska społecznego, które aktywnie wspiera przedsiębiorcze postawy i inicjatywy młodych ludzi. To największe na świecie wydarzenie ma na celu promocję przedsiębiorczości wśród młodych ludzi.

Przewodniczącym Komitetu Honorowego Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości w Polsce jest Pan Waldemar Pawlak, Wicepremier RP i Minister Gospodarki. Zaproszenie do udziału w pracach Komitetu Honorowego przyjęła Pani Katarzyna Hall, Minister Edukacji Narodowej, a także znani politycy, przedsiębiorcy, przedstawiciele organizacji propagujących wiedzę ekonomiczną, redaktorzy naczelni mediów.

Projekt składa się z czterech modułów, dostosowanych do poszczególnych etapów edukacji:

- Szkoła podstawowa, klasy I-III – „Poznajemy zawody w miejscu pracy”
- Szkoła podstawowa, klasy IV-VI – „Poznajemy przedsiębiorstwa w naszej okolicy”
- Gimnazjum – „Zawody w mojej okolicy”
- Szkoła ponadgimnazjalna – „Biznes przy tablicy”

Młodzież Zespołu Szkół bardzo aktywnie włączyła się w obchody Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości. Organizatorami Światowego Tygodnia

Przedsiębiorczości była p. Anna Kolano, p. Renata Woś. Działania były realizowane w ramach modułu „Biznes przy tablicy”. W ramach Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości młodzież brała udział w grze symulującej zarządzanie firmą „Kaczki”. Gra została opracowana przez Funkcję Młodzieżowej Przedsiębiorczości.

W ramach Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości szkoła miała możliwość wzbogacenia swojej oferty edukacyjnej o ciekawe zajęcia przygotowujące uczniów do zarządzania przedsiębiorstwem.

Anna Kolano

Projekt realizowany w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. finansowany ze środków Narodowego Banku Polskiego

Projekt Inkubator Wiedzy Ekonomicznej realizowany będzie przez p. mgr Antoniego Kulę i p. mgr Annę Kolano.

1. Tytuł: Inkubator Wiedzy Ekonomicznej

1.2. Miejsce realizacji projektu i jego zasięg:

Projekt obejmie swoim zasięgiem gminę Sokołów Młp. (powiat rzeszowski), gminę Kamień (powiat rzeszowski), gminę Jeżowe (powiat niżański), gminę Raniżów (powiat kolbuszowski), woj. podkarpackie.

1.3. Czas realizacji projektu:

a) rozpoczęcia projektu: (1.12.2009 r.)

b) zakończenia projektu: (28.02.2010 r.)

1.4. Odbiorcy projektu:

Adresatami projektu będzie młodzież Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. oraz młodzież szkół gimnazjalnych pochodząca z terenów wiejskich z gminy Sokołów Młp., Jeżowe, Kamień, Raniżów. Uczestnikami projektu będzie młodzież ucząca się w Technikum Ekonomicznym, Technikum Handlowym oraz szkołach gimnazjalnych.

Dzięki programowi wspólne działania młodzieży przyczynią się do integracji zespołu z różnych oddziałów, poprzez włączenie się w działania o tematyce związanej z edukacją ekonomiczną. Uczestników projektu będzie 70 osób (40 osób młodzież szkół gimnazjalnych, 30 osób młodzież z Zespołu Szkół w Sokołowie Młp.)

1.5. Główne cele projektu:

Głównymi celami projektu **Inkubator Wiedzy Ekonomicznej** są:

- poszerzenie wśród młodzieży wiedzy i umiejętności w dziedzinie bankowości, ekonomii,
- budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką współczesnej ekonomii, bankowości,
- zwiększenie motywacji uczniów do poszerzenia swych wia-

- domości w zakresie edukacji ekonomicznej,
- kształtowanie umiejętności nawiązywania znajomości, przyjaźni oraz rozwój kontaktów interpersonalnych,
- zwiększenie motywacji wśród uczniów szkoły ponadgimnazjalnej do kontynuacji nauki na kierunkach ekonomicznych,
- zwiększenie motywacji wśród uczniów szkół gimnazjalnych do kontynuacji nauki w technikach ekonomicznych i handlowych,
- zwiększenie wśród młodzieży poczucia wartości,
- wzrost poczucia odpowiedzialności uczniów za powierzone im zadania,
- nabycie umiejętności efektywnego gospodarowania czasem, prezentacji własnych dokonań,
- wzbogacenie chęci aktywnego udziału w zajęciach pozalekcyjnych,
- integracja młodzieży z różnych oddziałów szkół,
- kształtowanie postaw przedsiębiorczych, twórczego kreatywnego myślenia na rzecz środowiska lokalnego.

1.6. Szczegółowy opis działań i ich formy:

Realizacja projektu będzie następować w trzech fazach. Zostanie podjętych szereg działań, aby osiągnąć wyznaczone cele.

Realizacja pierwszej fazy obejmować będzie przeprowadzenie dwukrotnie dwugodzinnych i trzygodzinnych szkoleń w trzech gminach przez p. mgr Annę Kolano – nauczyciela przedmiotów zawodowych ekonomicznych, podczas których młodzież poszerzy swoją wiedzę w zakresie podstawowych pojęć ekonomicznych oraz zapozna się z zagadnieniami związanymi z bankowością (szkolenie prowadzone będzie od grudnia 2009 r. do stycznia 2010 r.).

Szkoły gimnazjalne				Szkoła ponagimnazjalna
Gmina Sokółów Młp. (powiat rzeszowski)	Gmina Kamień (powiat rzeszowski)	Gmina Jeżowe (powiat niżański)	Gmina Raniżów (powiat kolbuszowski)	Gmina Sokółów Młp. – Zespół Szkół w Sokołowie Młp. (powiat rzeszowski)
Szkolenie: - grudzień 2009 r. szkolenie dwugodzinne - styczeń 2010 r. szkolenie trzygodzinne	Szkolenie: - grudzień 2009 r. szkolenie dwugodzinne - styczeń 2010 r. szkolenie trzygodzinne	Szkolenie: - grudzień 2009 r. szkolenie dwugodzinne - styczeń 2010 r. szkolenie trzygodzinne	Szkolenie: - grudzień 2009 r. szkolenie dwugodzinne - styczeń 2010 szkolenie trzygodzinne	Szkolenie: - grudzień 2009 r. szkolenie dwugodzinne - styczeń 2010 r. szkolenie trzygodzinne
Razem: dwa szkolenia w trakcie realizacji projektu (pięć godzin)	Razem: dwa szkolenia w trakcie realizacji projektu (pięć godzin)	Razem: dwa szkolenia w trakcie realizacji projektu (pięć godzin)	Razem: dwa szkolenia w trakcie realizacji projektu (pięć godzin)	Razem: dwa szkolenia w trakcie realizacji projektu (pięć godzin)

Tematyka poszczególnych szkoleń (grudzień 2009 r. – styczeń 2010 r.):

Szkoły gimnazjalne				Szkoła ponagimnazjalna
Gmina Sokółów Młp. (powiat rzeszowski)	Gmina Kamień (powiat rzeszowski)	Gmina Jeżowe (powiat niżański)	Gmina Raniżów (powiat kolbuszowski)	Gmina Sokółów Młp. – Zespół Szkół w Sokołowie Młp. (powiat rzeszowski)

Szkolenie grudzień 2009 r. – „ABC bankowości”

- Historia bankowości polskiej.
- Obecny kształt systemu bankowego w Polsce, rodzaje banków.
- Działalność banku centralnego.
- Operacje bankowe, w tym: udzielanie kredytów, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, lokat terminowych oraz prowadzenie rachunków bankowych.
- Pojęcia: pieniądź, pieniądź bezgotówkowy, bank komercyjny, bank centralny, depozyt, czek, stopa procentowa, kredyt.
- Istota marketingu bankowego.
- Zasady segmentacji rynku usług bankowych.
- Istota strategii marketingowej banku; marketing-mix.
- Bankowość elektroniczna.
- Rodzaje systemów bankowości elektronicznej.
- System *home banking*.
- Internet w bankowości (bank wirtualny).
- Korzyści wynikające z usług banku dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych.
- Jakość usług bankowych.

Szkolenie styczeń 2010 r. – „Z ekonomią na TY”

- Przedmiot zainteresowań ekonomii.
- Podstawowe typy gospodarek.
- Potrzeby współczesnego człowieka.
- Sposoby zaspokajania potrzeb ekonomicznych.
- Rzadkość zasobów czynników wytwórczych i jej konsekwencje.
- Zasada racjonalnego gospodarowania.
- Istota i rodzaje rynku.
- Stany równowagi rynkowej.
- Podstawowe struktury rynkowe.
- Gospodarstwo domowe, jego funkcje.
- Dochody i wydatki gospodarstwa domowego.
- Przedsiębiorca i przedsiębiorstwo w gospodarce.
- Gospodarowanie budżetem konsumenta.
- Decyzje dotyczące konsumpcji.
- Cele i podstawowe decyzje producenta.
- Rynek pracy.
- Bezrobocie i jego miary.
- Definicja i mierniki inflacji.

Druga faza będzie obejmować zorganizowanie konkursu dla młodzieży biorącej udział w szkoleniu w dwóch kategoriach dla młodzieży gimnazjum i ZS w Sokołowie Młp. Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. Konkurs odbędzie się po zakończeniu szkoleń (luty 2010 r.). Zaplanowano rozdanie trzech pierwszych nagród i jedno wyróżnienie w Konkursie „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i trzy pierwsze miejsca w Konkursie „Najlepszy ekonomista” w ZS w Sokołowie Młp. (luty 2010 r.).

Trzecia faza projektu będzie obejmowała rozstrzygnięcie konkursu, rozdanie nagród i dyplomów dla jego uczestników. Każdy z uczestników szkolenia otrzyma certyfikat uczestnictwa w szkoleniu w ramach projektu Inkubator Wiedzy Ekonomicznej.

Informacja o realizowanym projekcie zostaną podane do publicznej wiadomości w lokalnym czasopiśmie „Kurier Sokołowski” wraz z dokładnym opisem projektu. Co miesiąc będą zamieszczane w tym czasopiśmie informacje o realizowanych przedsięwzięciach w ramach projektu. Umieszczone zostaną informacje na stronie internetowej szkoły www.zsso-kolow.edu.pl oraz na tablicy ogłoszeń w szkole (grudzień 2009 roku – luty 2010 roku).

2. Spodziewane efekty:

Realizacja projektu zapewni wymierne korzyści dla uczestników projektu w postaci zdobytej wiedzy oraz praktycznych doświadczeń, które przełożą się na rozwój lokalnej społeczności w zakresie ekonomii i bankowości. Młodzież będzie miała możliwość kształtowania swoich umiejętności, talentów, co przyczyni się do budowania poczucia własnej wartości.

Dzięki udziałowi w projekcie młodzież uzyska możliwość uzupełnienia wiedzy zdobywanej w trakcie nauki w szkole oraz okazję do zdobycia umiejętności pracy w grupie. Projekt zapewni rozwój kontaktów interpersonalnych wśród młodzieży oraz pozwoli na poznanie samego siebie, swoich możliwości i ograniczeń. Przyczyni się do świadomego i rozsądnego kierowania własnymi wyborami, które staną się warunkiem budowania dobrych relacji z otoczeniem, co znajdzie wyraz w aktywnym uczestnictwie, w życiu społecznym swojego środowiska.

2.1. Efekty działań:

- Wzbudzenie zainteresowania uczniów ekonomią, bankowością u 90% uczestników.
- Podniesienie kompetencji uczniów w zakresie edukacji ekonomicznej u 90% uczestników.
- Wzrost motywacji, wiary we własne siły u 90% uczestników.
- Zmiana postawy bierniej na aktywną u 90% uczestników.
- Zwiększenie motywacji wśród uczniów szkół gimnazjalnych do kontynuacji nauki w technikach ekonomicznych i handlowych u 90% uczestników.
- Zwiększenie wśród młodzieży poczucia wartości u 90% uczestników.
- Wzrost poczucia odpowiedzialności uczniów za powierzone im zadania u 90% uczestników.
- Nabycie umiejętności efektywnego gospodarowania czasem, prezentacji własnych dokonań u 90% uczestników.
- Wzbogacenie chęci aktywnego udziału w zajęciach pozalekcyjnych u 90% uczestników.
- Integracja młodzieży z różnych oddziałów szkół u 90% uczestników.
- Kształtowanie postaw przedsiębiorczych, twórczego kreatywnego myślenia na rzecz środowiska lokalnego u 90% uczestników.
- Objęcie 70 uczniów szkoleniem z zakresu ekonomii i bankowości.
- Objęcie 70 uczniów konkursem (Konkurs „Najlepszy ekonomista” w szkole gimnazjalnej i „Najlepszy ekonomista”

w ZS w Sokołowie Młp.)

- Korzystanie z biblioteczki edukacyjnej wykorzystywanej przez młodzież (70 osób).
- Ukończenie udziału w projekcie przez 70 uczniów.

Anna Kolano

Rzeszowski Salon Maturzystów

24 września 2009 r. młodzież klas maturalnych Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. wzięła udział w targach edukacyjnych.

Z inicjatywy Fundacji Edukacyjnej „Perspektywy” i Centralnej Komisji Egzaminacyjnej została przygotowana ogólnopolska kampania informacyjna „Salon Maturzystów Perspektywy 2009”. Celem tego przedsięwzięcia było dostarczenie maturzystom, ich nauczycielom i rodzicom pełnej i sprawdzonej

wiedzy na temat zasad egzaminu maturalnego w roku 2010 oraz przedstawienie przez uczelnie oferty studiów oraz wymagań rekrutacyjnych obowiązujących w roku akademickim 2010/2011.

Rzeszowski Salon Maturzystów Perspektywy 2008, przeprowadzony został na terenie Politechniki Rzeszowskiej. W skład Komitetu Honorowego Rzeszowskiego Salonu Maturzystów, któremu przewodniczy Rektor Politechniki Rzeszowskiej. Ogólnopolski patronat honorowy nad kampanią informacyjną przyjęli: Katarzyna Hall Minister Edukacji Narodowej.

Dzięki udziałowi targach młodzież uzyskała kompleksowe informacje, które ułatwią młodzieży podjęcie decyzji o wyborze ścieżki kształcenia.

Anna Kolano

Ogólnopolski Konkurs o Gospodarowaniu „AD REM”

29.09.2009 r. w Zespole Szkół w Sokołowie Młp. odbył się Ogólnopolski Konkurs o Gospodarowaniu „AD REM”. W konkursie wzięło udział 22 uczniów z klasy III i IV Technikum Handlowe oraz II Technikum Ekonomiczne. Konkurs został przeprowadzony przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś. Etap szkolny konkursu obejmował test z wiedzy i umiejętności z zakresu funkcjonowania gospodarki. Tematyka konkursu obejmowała „Sprzedaż akcji na giełdzie to najkorzystniejsza metoda prywatyzacji spółek Skarbu Państwa w dobie kryzysu”. Konkurs AD REM jest konkursem wiedzy ekonomicznej, który adresow-

wany jest do uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Projekt realizowany jest pod patronatem Ministra Skarbu Państwa Aleksandra Grada.

Anna Kolano

Ogólnopolski Tydzień Kariery 5-11.10.2009 r.

9.10.2009 r. młodzież z klasy III Technikum Handlowe/Technikum Kucharz uczestniczyła w Ogólnopolskim Tygodniu Kariery przygotowanym przez p. Annę Kolano. Działanie zorganizowane w tym dniu obejmowało lekcję szkoleniową połączoną z pogadanką. Szkolenie obejmowało tematykę związaną z poradnictwem zawodowym, rozwojem własnej ścieżki

kariery. Została przedstawiona prezentacja multimedialna „Recepta na karierę”. Wspólne działania młodzieży przyczyniają się do rozwoju ciekawych pomysłów związanych z kształtowaniem ścieżki kariery zawodowej.

Poradnictwo jest potrzebne i każdy ma do niego prawo na każdym etapie swojego życia, poszukując optymalnej ścieżki dla swojej edukacji, rozwoju zawodowego, pracy oraz ogólnej satysfakcji ze swojego życia”

Anna Kolano

III Edycja Szkolnego Konkursu Współczesna Giełda

Dnia 22.10.2009 r. odbyła się III Edycja Szkolnego Konkursu Współczesna Giełda. Konkurs został zorganizowany przez p. Annę Kolano, p. Renatę Woś, p. Marię Zawadę – nauczycieli przedmiotów zawodowych ekonomicznych. W konkursie wzięło udział 32 uczniów z klas III, IV Technikum Handlowe oraz IV Technikum Elektroniczne.

Celem konkursu było:

- poszerzenie wśród młodzieży wiedzy o funkcjonowaniu Giełdy,
- przybliżenie znaczenia Giełdy dla współczesnej gospodarki,
- budzenie i rozwijanie wśród uczniów zainteresowań problematyką oraz terminami związanymi z Giełdą,
- kształtowanie postaw kreatywnych wśród młodzieży.

W konkursie przyznano 3 pierwsze miejsca:
I miejsce – Lucyna Hajder – IV Technikum Handlowe

II miejsce – Celina Miazga – III Technikum Handlowe
 III Łukasz Cebula – IV Technikum Elektroniczne
 Nagrody za udział w konkursie zostały ufundowane przez **Fundację Edukacji Rynku Kapitałowego**

Anna Kolano

Debata publiczna w ramach III etapu Ogólnopolskiego Konkursu „AD REM”

29.10.2009 r. uczennice Zespołu Szkół w Sokołowie Młp. z klasy III Technikum Handlowe: Celina Miazga, Katarzyna Cisek, Magdalena Organiściak wraz z opiekunem p. Anną Kolano brały udział w debacie publicznej organizowanej w ramach III etapu Ogólnopolskiego Konkursu „AD REM” nt. „Sprzedaż akcji na giełdzie to najkorzystniejsza metoda prywatyzacji spółek Skarbu Państwa w dobie kryzysu”. Patronat nad konkursem objął Minister Skarbu Państwa.

Debata odbyła się w Zespole Szkół Spożywczych w Rzeszowie. Debacie towarzyszył wykład poświęcony tematyce prywatyzacji wygłoszony przez Zdzisława Gawlika wiceministra Skarbu Państwa.

Anna Kolano

SZKOŁA

KLUCZOWYCH KOMPETENCJI

Program rozwijania umiejętności uczniów szkół Polski Wschodniej SZKOŁA KLUCZOWYCH KOMPETENCJI

Zespół Szkół w Sokołowie Młp. realizuje projekt Szkoła Kluczowych Kompetencji Program rozwijania umiejętności uczniów szkół Polski Wschodniej. Projekt będzie realizowany przez 3 lata (od 2009 r. do 2012 r.). Działania w ramach projektu skierowane są do młodzieży, która kształci się w Technikum Handlowym, Technikum Ekonomicznym, Technikum Kucharz, Technikum Informatycznym oraz Technikum Elektronicznym.

Projekt realizowany jest przez Wyższą Szkołę Ekonomii i Innowacji w Lublinie – Lidera Projektu i Partnerów:

- Podkarpacie Centrum Edukacji Nauczycieli w Rzeszowie
- Wyższą Szkołę Administracji Publicznej w Białymstoku
- Wyższą Szkołę Biznesu im. bpa Jana Chrapka w Radomiu
- Wyższą Szkołę Humanistyczno-Przyrodniczą w Sandomierzu.

Projekt finansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego i Budżetu Państwa.

stwa w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki: Priorytet II. Wysoka jakość systemu oświaty: Działanie 3.3 Popra-

wa jakości kształcenia: Poddziałanie 3.3.4 Modernizacja treści i metod kształcenia.

Celem Projektu jest zwiększenie dostępności do rozwoju kompetencji kluczowych uczniów szkół ponadgimnazjalnych o profilu zawodowym oraz szkół policealnych w Polsce Wschodniej.

Projekt skierowany jest do 5000 uczniów z 50 szkół ze wskazaniem na szkoły z obszarów wiejskich, po 10 szkół z województw:

- lubelskiego,
- podlaskiego,
- mazowieckiego,
- podkarpackiego (Zespół Szkół w Sokołowie Młp.)
- świętokrzyskiego.

W ramach projektu:

1. Zostanie utworzony portal edukacyjny „kluczowe-kompetencje” na którym będzie się odbywać komunikacja i wymiana informacji pomiędzy organami prowadzącymi, nauczycielami, partnerami projektu.

2. Zrealizowane zostaną programy autorskie uwzględniające kształtowanie kompetencji kluczowych w zakresie nauczania:

- przedmiotów matematyczno-przyrodniczych,
- technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT),
- języków obcych,
- przedsiębiorczości.

3. W celu doskonalenia nabywanych przez uczniów kompetencji kluczowych zorganizowane zostaną:

- Wakacyjne Obozy Naukowe,
- Koła Naukowe,
- Studium Kompetentnych Liderów,
- Przedsiębiorstwo Symulacyjne,
- Konkursy na opracowanie projektów przedsięwzięć w poszczególnych szkołach

W ramach projektu młodzież otrzymała materiały biurowe oraz pomoce edukacyjne.

4. Dla nauczycieli zorganizowane zostaną:

- warsztaty dotyczące modyfikowania programów nauczania i metodyki rozwijania kompetencji kluczowych,
- kwartalne seminaria dotyczące wymiany doświadczeń odnośnie wdrażanych w szkołach programów – „Platforma kompetencji”,
- obserwacja i analiza wybranych zajęć prowadzonych przez zespół metodyków Mobilnego Instytutu Kompetencji.

5. Dla organów nadzoru pedagogicznego, organów prowadzących szkoły, regionalnych instytucji rynku pracy oraz przedstawicieli zainteresowanych szkół zorganizowane zostaną:

- seminaria w celu zidentyfikowania oczekiwań co do jakości i kierunków kształcenia w szkołach zawodowych oraz służące diagnozie sytuacji lokalnej i regionalnej,
- seminaria promujące osiągnięcia uczniów w zakresie kompetencji kluczowych.

W Zespole Szkół w Sokołowie Młp. projekt realizowany jest w obszarze następujących kompetencji kluczowych:

I. Kompetencja: innowacyjność i przedsiębiorczość

Nauczyciel prowadzący: p. Anna Kolano

Liczba osób: 30 klasa: II CT (Technikum Ekonomiczne/Technikum Elektroniczne)

1. Adamkiewicz Kacper
2. Cholewa Dariusz
3. Dec Kamil
4. Dul Dariusz
5. Dworak Michał
6. Kida Mariusz

7. Kozak Sławomir
8. Krudysz Mateusz
9. Kustra Adam
10. Nizioł Łukasz
11. Pikor Paweł
12. Puzio Paweł
13. Rembisz Paweł
14. Sondej Damian
15. Sondej Damian Tomasz
16. Wilczak Grzegorz
17. Dec Natalia
18. Małucha Małgorzata
19. Oczkowski Jacek
20. Oczkowski Mateusz
21. Rodzeń Wioletta
22. Rzeszutek Wioletta
23. Sala Maria
24. Samson Jolanta
25. Smycz Wioletta
26. Spieczny Ewelina
27. Stec Agnieszka S
28. Sudoł Iwona
29. Walicka Renata
30. Woś Natalia

II. Kompetencja: język obcy (angielski)

Nauczyciel prowadzący: p. Agnieszka Bałut

Liczba osób: 14 klasa I BT (Technikum Kucharz)

1. Ciak Karolina
2. Cichoń Alicja
3. Drapała Sylwester
4. Hartfelder Małgorzata
5. Klimek Elżbieta
6. Kostecka Aldona
7. Łoin Bożena
8. Małucha Kamil
9. Ożóg Kinga
10. Piekut Edyta
11. Plizga Korol
12. Sowa Anna
13. Urban Natalia
14. Zagaja Jolanta Franciszka

III. Kompetencja: matematyka

Nauczyciel prowadzący: p. Krzysztof Frączek

Liczba osób: 14 klasa I AT (Technikum Informatyczne)

1. Cisek Piotr
2. Czubał Piotr
3. Daraż Kamil
4. Dec Patryk
5. Grochala Michał Piotr
6. Grochala Paweł Piotr
7. Krasoń Tomasz
8. Lichota Piotr
9. Łach Mateusz
10. Nowak Maciej
11. Popek Arkadiusz
12. Wójcik Artur
13. Konefał Bartosz
14. Krawiec Damian

IV. Kompetencja: informatyka

Nauczyciel prowadzący: p. Waldemar Ziemiak

Liczba osób: 11 klasa I AT (Technikum Handlowe)

1. Cisek Urszula
2. Kania Ewelina
3. Kolano Tomasz
4. Marut Karolina

5. Olejarsz Dariusz
6. Nowakowska Aneta
7. Ślusarczyk Rafał
8. Watras Anna
9. Wilk Kamila
10. Nawara Magdalena
11. Wielgosz Łukasz

Projekt jest zgodny ze Strategią Rozwoju Województwa Podkarpackiego, Strategią rozwoju powiatu rzeszowskiego, Strategią Rozwoju Gminy i Miasta Sokołów Młp. oraz z planami rozwoju szkoły. Dzięki udziałowi w projekcie szkoła będzie mogła realizować zamierzone zadania i cele, które przyczynią

się do podniesienia jakości i atrakcyjności kształcenia młodzieży pochodzącej z obszarów wiejskich w kierunku zawodowym. Realizacja projektu przyniesie wymierne korzyści zarówno szkole jak i młodzieży oraz zniweluje problemy z jakimi spotyka się młodzież. Projekt w szkole przyczyni się do zmniejszenia dysproporcji w trakcie procesu kształcenia uczniów pochodzących z obszarów wiejskich. Podniesie jakość procesu kształcenia młodzieży w zakresie specjalności zawodowych oraz zwiększy ich konkurencyjność na rynku pracy.

Dzięki realizacji projektu młodzież uzyska możliwość uzupełnienia wiedzy zdobywanej w trakcie nauki w szkole oraz okazję do poszerzenia umiejętności kluczowych w ramach specjalności zawodowych. Przyczyni się do świadomego i rozsądnego kierowania własnymi wyborami, które staną się warunkiem budowania dobrych relacji z otoczeniem co znajdzie wyraz w aktywnym uczestnictwie w życiu społecznym swojego środowiska. Zapewni rozwój postaw przedsiębiorczych i innowacyjności wśród młodzieży, które staną się inspiracją dla młodzieży w działaniach na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego.

Anna Kolano

Projekt realizowany w Zespole Szkół w Sokołowie Młp.

Szkoła Humanitarna

Współczesny świat kurczy się na naszych oczach. Coraz częściej zdajemy sobie sprawę z naszego wpływu na życie ludzi zarówno w najbliższym otoczeniu, jak i na całym świecie. Ze społeczeństwami z odległych geograficznie regionów łączą nas liczne więzi: ekonomiczne, polityczne, kulturalne czy środowiskowe, a media i nowoczesna telekomunikacja ułatwiają nam kontakt i zmniejszają dystans, który jeszcze niedawno dzielił nas od krajów globalnego Południa. Młodzież szkolna szuka odpowiedzi na pytania związane z funkcjonowaniem w zglobalizowanym świecie, chce wiedzieć, jak mądrze i skutecznie działać na rzecz innych. Odpowiedzią na tę potrzebę jest projekt edukacyjny „Szkoła Humanitarna”.

Zespół Szkół w Sokołowie Młp. realizuje projekt Szkoła Humanitarna od 25 września 2009 r. do 25 czerwca 2010 r.

Szkoła Humanitarna to projekt z edukacji rozwojowej kierowany do wszystkich typów szkół w Polsce. Ideą projektu jest przekazywanie wiedzy z tematyki globalnej, procesów i związków łączących nas z całym światem, a także kształtowanie odpowiedzialnych postaw wśród uczniów.

Tegoroczna odsłona projektu Szkoła Humanitarna porusza istotne we współczesnym Świecie zagadnienia:

- pomocy humanitarnej i rozwojowej,
- współzależności globalnych,
- uchodźstwa,
- repatriacji.

Szkoła Humanitarna, to szkoła, która:

- zdobywa wiedzę na temat współzależności globalnych, pomocy humanitarnej i rozwojowej, uchodźstwa i repatriacji,
- wychowuje młodych ludzi świadomych swojego wpływu na sprawy lokalne i globalne,
- promuje w społeczności lokalnej działania na rzecz uchodźców, repatriantów i mieszkańców krajów globalnego Południa,
- uczy, jak mądrze i skutecznie pomagać,
- przyczynia się do zmiany świata na lepszy i bardziej sprawiedliwy.

Szkołom, które zostaną zakwalifikowane do projektu oferujemy wsparcie w postaci: szkolenia wprowadzającego dla Rad Pedagogicznych w szkołach oraz szkolenia wspierającego, przewodnika po projekcie, materiałów edukacyjnych, stałego kontaktu ze szkołą w trakcie realizacji projektu.

Udział w projekcie stwarza uczniom szansę do działania na rzecz realizacji praw każdego człowieka i budowy bardziej sprawiedliwego świata, ale także ułatwia szkołom zmierzenie się z wyzwaniami, jakie stawia przed polskimi szkołami reforma oświatowa.

Anna Kolano

CIESZYMY SIĘ, ŻE MAMY PATRONA I SZTANDAR!

Sprawozdanie z uroczystości nadania imion szkołom z Trzebosi oraz poświęcenia ich sztandarów.

1 października to zwykły dzień nauki i pracy dla tysięcy polskich dzieci i nauczycieli, ale w Trzebosi tego dnia było inaczej. Długo oczekiwana przez całą społeczność wsi chwila stała się faktem, a dzień nadania szkołom z Trzebosi imion patronów i poświęcenia ich pięknych sztandarów przeszedł do historii jako najważniejszy w dziejach tych szkół. Od tego dnia wszystko będzie zupełnie inaczej.

Po tej stronie kościoła, gdzie siedziałem, przeważali rodzice. Odświętnie ubrani, trzymający się prosto, dumni, z rozświetlonymi twarzami. Wyglądało to tak, jakby cała ta uroczystość była przygotowana specjalnie dla nich. W pewnym sensie rzeczywiście tak było, trwające cały poprzedni rok zabiegi o nadanie szkołom z Trzebosi imion włączały społeczność naszej wsi w życie szkolne w bardzo dużym stopniu. Rodzice wybierali patronów mających stanowić wzór dla społeczności szkolnej, włączali się w prace przygotowawcze, pomagali w zbieraniu funduszy. Teraz, mimo tego, że pierwszy października 2009

roku był przecież zwykłym dniem roboczym, zjawili się tłumnie na 'swojej' uroczystości. Jedna z pań wzięła swojego syna na kolana i zrobiła miejsce dla mnie na ławce. Czysty i dźwięczny głos kleryckiego zespołu muzycznego „Michael” z Krakowa i chór parafialny wypełniły ciszę. Miało się wrażenie, że jest się na mszy świętej w jakiejś ogromnej, rozświetlonej i uświęconej bazylice.

Mszy świętej z okazji nadania imienia błogosławionego Bronisława Markiewicza Zespołowi Szkół, świętego Stanisława Kostki Szkole Podstawowej nr 2, świętej Faustynie Kowalskiej Szkole Podstawowej nr 3 przewodniczył Ordynariusz Diecezji Rzeszowskiej biskup Kazimierz Górny. Jeden z distinguished gości, przełożony Zgromadzenia św. Michała Archaniola ks. Kazimierz Radzik, wygłosił homilię. Ksiądz Generał mówił nie tylko o Bronisławie Markiewiczu, założycielu swojego zakonu. W swoim wystąpieniu mówił o dążeniu do świętości wszystkich trzech postaci, pięknych przewodników duchowych również dla ludzi współczesnych. Na zakończenie Eucharystii ks. biskup poświęcił sztandary z patronami wszystkich trzech szkół.

Oprócz Księdza Biskupa i Księdza Generała wielu znakomitych gości zaszczyliło swoją obecnością tego dnia naszą wieś. Był ks. Leszek Przybylski, inspektor do spraw wychowania w michalickich placówkach szkolnych i wychowawczych. Był poseł na Sejm Rzeczypospolitej Stanisław Ożóg, Mieczysław Miazga – radny Sejmiku Województwa Podkarpackiego, Kazimierz Ziobro – Wicemarszałek Województwa Podkarpac-

kiego, Antoni Wydro – Wicekurator Podkarpackiego Kuratorium Oświaty. Był burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Małopolski, Andrzej Ożóg, byli dyrektorzy szkół z terenu gminy, nauczyciele i pełniący wcześniej funkcje kierownicze dyrektorzy szkół z Trzebosi, były osoby związane z wsią, życzliwe jej i wspierające jej rozwój.

Trochę trudno mówić o przygotowaniach do tej uroczystości osobie, która była tych przygotowań częścią. Pamiętam, jak z pasją i zaangażowaniem wszyscy nauczyciele starali się, by wspomóc rodziców i panią dyrektor Helenę Piróg w pracach poprzedzających to święto. Wiem, że podobne zaangażowanie dotyczyło również nauczycieli Szkół Podstawowych nr 2 i 3. Pamiętam niekończące się dyskusje nad najdrobniejszymi szczegółami, pamiętam olbrzymie trudności organizacyjne, bo przecież nie na co dzień się zdarza poświęcenie na jednej uroczystości aż trzech sztandarów. Pamiętam burze mózgów, w których uczestniczyli zarówno rodzice, jak i nauczyciele, dotyczące sposobów zbierania funduszy. Mam w pamięci ciężką i mozolną pracę, by wszystko dopiąć na ostatni guzik. Przypominam sobie też, jak bardzo martwiliśmy się, żeby akurat tego dnia nie padało. Wprawdzie główna część uroczystości miała odbyć się w budynku Zespołu Szkół, ale przechodzenie z kościoła do szkoły i uroczystość odsłonięcia i poświęcenia pamiątkowej tablicy, gdyby miało odbyć się w strugach deszczu, zdecydowanie popsułoby nam szyki.

Pierwszy października przywitał nas słońcem. Nie było deszczu. Było pogodnie i rześko. Kiedy przechodziliśmy pod budynek szkolny, według ustalonego porządku, wszyscy czuli się jak na jakimś festynie, tylko bardziej uroczysto i radośnie. Kiedy ustawialiśmy dzieci po prawej stronie od wejścia, w oczekiwaniu na rozpoczęcie uroczystości, wiał leciutki wietrzyk. Moja część pracy przy przygotowaniach zakończyła się dużo wcześniej, teraz z podziwem spoglądałem na tych, na których barkach zostało wszystko: nauczycielach prowadzących uro-

czystość, nauczycielach odpowiedzialnych za przygotowanie przedstawienia, a przede wszystkim na wszystkich trzech paniach dyrektor.

Główna część uroczystości rozpoczęła się od odsłonięcia i poświęcenia pamiątkowej tablicy ufundowanej przez rodziców uczniów. Odsłonięcia dokonali: poseł na sejm RP – pan St. Ożóg, Przełożony Generalny Zgromadzenia Świętego Michała Archaniola – ksiądz Kazimierz Radzik, dyrektor Zespołu Szkół – pani Helena Piróg oraz przedstawiciel Rady Rodziców – pani Katarzyna Matuła. Były kwiaty wręczone księdzu biskupowi przez dzieci, wszystkich zgromadzonych powitała

nasza pani dyrektor. Ta część uroczystości nie trwała zbyt długo, po poświęceniu przez Księdza Biskupa tablicy i znajdującą się wewnątrz szkoły, naprzeciwko wejścia popiersia patrona, wszyscy przeszli na salę gimnastyczną.

Goście siedzieli na samym środku, naprzeciwko sceny. Po lewej stronie, patrząc od strony okna, siedzieli uczniowie, po prawej rodzice i nauczyciele. Za plecami gości, tuż pod oknem były krzeselka dla uczniów klas pierwszych gimnazjum. Ubrani w niebieskie togi i birety wkrótce mieli dostąpić zaszczytu pasowania na ucznia. Po raz pierwszy mieli przysięgać na sztandar. Obok sceny, naprzeciw uczniów umiejscowiono zespół kleryków, naprzeciw nas, nauczycieli, przy wejściu, na poczesnym miejscu, zostały wyłożone tablice do wbijania gwoździ i książki pamiątkowe; za nimi stały pocztą sztandarowe, nie tylko naszych trzech szkół, ale i gości z Publicznego Gimnazjum imienia bł. Bronisława Markiewicza w Pruchniku oraz ze szkół z terenu naszej gminy. Część siedzących obok mnie było wolnych, były to miejsca dla rodziców z pocztów sztandarowych. Przy wejściu na salę każdy dostawał widokówkę. Na widokówce był obrazek, fotokopia pracy ucznia, owoc konkursu na rysunek postaci patrona. Mnie dostała się widokówka z namalowanym żywymi kolorami ks. Markiewiczem, byli oczywiście też święta Faustyna i święty Stanisław Kostka.

Przedstawiciele Rady Rodziców, którzy byli wyznaczeni do pocztów sztandarowych, nieśli sztandary od samego początku. W białych rękawiczkach i biało-czerwonych szarfach przewodzili orszakowi, który wcześniej udawał się do kościoła, stali dumnie podczas poświęcenia sztandarów, wreszcie mieli przekazać te symbole paniom dyrektor trzech szkół. Sztandar, coś na co będziemy przysięgać, za czym będziemy iść, został przekazany podczas uroczystej ceremonii, niejako oddany w opiekę. Chwilę później pani dyrektor oddały te sztandary uczniom. Ci uczniowie ubrani byli tak samo: białe rękawiczki, białe czerwone szarfy. Na ich twarzach było widać skupienie, koncentrację, powagę. Stali wyprostowani na baczność, ze wzrokiem skierowanym w przestrzeń, podczas gdy rodzice zasiadali na przygotowanych dla nich miejscach. Mieli stać tak na baczność przez resztę uroczystości, tak samo jak od tej pory na wszystkich uroczystościach szkolnych, podczas wszystkich państwowych świąt.

Ceremonia nadania imion i przekazania sztandarów rozpoczęła się od hymnu państwowego. Kilka słów wprowadzenia powiedziała pani dyrektor Zespołu Szkół Helena Piróg. Burmistrz Gminy i Miasta Sokółów Małopolski – Andrzej Ożóg odczytał uchwałę dotyczącą nadania imion patronów. Ich sylwetki pokrótce przedstawiła dyrektor Szkoły Podstawowej nr 2 – Anna Ożóg. Akt ufundowania sztandarów odczytał Henryk Kraska – przedstawiciel Społecznego Komitetu Ufundowania Sztandarów. Sztandary zostały przekazane paniom dyrektor, a potem przez nie Szkolnym Pocztom Sztandarowym. Ta część uroczystości zakończyła się uroczystym ślubowaniem klas pierwszych gimnazjum Zespołu Szkół w Trzebosi. Wybrane osoby wpisały się do książki pamiątkowej i wbiły pamiątkowe gwoździe. Prowadzący zapowiedzieli część artystyczną.

Uczennice trzeciej klasy tańczące jak w balecie, piękne piosenki śpiewane przez gimnazjalistki z akompaniamentem chóru towarzyszyły trzem krótkim scenkom przedstawiającym postaci patronów. Mała dziewczynka ze Szkoły Podstawowej nr 3; tam mają tylko cztery klasy; ucharakteryzowana była na siostrę Faustynę. Jej twarzyczka jaśniała światłem, jej spojrzenie potwierdzało to, co pokazywały złożone rączki – gorące

pragnienie modlitwy. Znakomicie na Stanisława Kostkę ucharakteryzowany był chłopiec ze Szkoły Podstawowej nr 2; kiedy zaś na scenę wyszedł „Bronisław Markiewicz”, nie mogłem wyjść z podziwu. Przecież wszyscy znaliśmy tego chłopca, aktora przedstawienia. Uczyliśmy go. Tym razem wyprostował się, nabrał powagi, skupienia. Zwykle rozmiernione włosy „przylizano” i zaczesano na bok grzywką, dokładnie tak, jak na zdjęciu błogostawionego Markiewicza z czasów młodości. Założono mu na nos okulary z drucianą oprawką. Podobnie jak pozostali aktorzy, wyglądał jak z obrazka. Sztuka charakteryzacji. Ale przecież nie mamy w swojej szkole zawodowych charakteryzatorów! Znakomicie te postacie wpisywały się w wyraz trzech krótkich powiązanych ze sobą scenek, odnoszących się do naczelnego motywu i hasła przedstawienia: „Nie ustawaj na drodze miłości.”

Słyszałem później wiele głosów mówiących o tym, jak wzruszające i ciepłe było to przedstawienie, jak bardzo wszystko było w nim na swoim miejscu. Jak znakomicie wpasowywało się w formułę wydarzenia. Ja od swej strony mógłbym dodać, że wszystko w naszej uroczystości było na swoim miejscu, począwszy od jej układu, aż do wszystkich składających się na nią elementów. Prowadzący, którzy kierowali uroczystością, zachowywali się jak profesjonalni konferansjerzy, wszystkie trzy pani dyrektor znakomicie wypadały w roli gospodarzy. Z przyjemnością spoglądało się na rozradowaną twarz naszego księdza proboszcza, który od początku był gorącym orędownikiem sprawy nadania szkołom imion. Nawet zaproszeni goście czuli się, jakby byli z nami od zawsze. Wydawało się, że od tej pory już to jest inna szkoła, jakby jej mury rosły w górę, ku światłu, ku wspólnocie.

Jedno z późniejszych wystąpień było bardzo wzruszające. Doktor Zbigniew Bielak, autor opracowań o historii Trzebosi,

był tak bardzo poruszony, że z trudnością dobierał słowa. Opowiadał nam o trudnych czasach jego młodości, kiedy władza z zewnątrz narzucała „przywiozła w teczcze” poprzedniego patrona. Dla niego nasza uroczystość była jak spełnienie marzeń, jak wyraz dziejowej sprawiedliwości.

Po zakończeniu uroczystości miał być jeszcze poczęstunek i tańce. Goście rozeszli się, by zwiedzać szkołę. W korytarzach mogli podziwiać wystawy poświęcone nie tylko osobie błogostawionego Bronisława Markiewicza, ale również historii szkoły i całej Trzebosi. Były wygrzebane w archiwach zdjęcia, były prace uczniów na regionalny konkurs dotyczący ziemi ojczystej w Nienadówce. Miało się wrażenie, że wszystko współpracuje ze sobą razem i współbrzmi: przeszłość, teraźniejszość, rodzice, uczniowie, nauczyciele, patroni i niesione przez nich wartości. Przy wejściu do naszej szkoły na uroczystej tablicy będzie widniał napis „Kochać Ojczyznę, to za mało, trzeba jeszcze dla Niej pracować.” Naszym wychowawczym działaniom został nadany pewien kierunek, od tego dnia wszystko będzie zupełnie inaczej.

Janusz Chorzępa

15 lat działalności szkoły uczciliśmy 14 listopada 2009 na Uroczystej Gali zorganizowanej w sali widowiskowej MGOKSiR w Sokołowie Małopolskim. Patronat nad uroczystością przyjął Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Małopolski – pan Andrzej Ożóg. Pomocą w organizacji i przeprowadzeniu gali udzielił dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji – pan Jacek Piekietek.

Na imprezę złożyły się: wystąpienia Prezesa Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim – Anny Wójcikiewicz, Burmistrza GiM w Sokołowie Małopolskim – Andrzeja Ożoga, dyrektora MGOKSiR w Sokołowie Małopolskim – Jacka Piekietka i Głównego Wizytatora Centrum Edukacji Artystycznej – Krzysztofa Szczepaniaka, koncert uczniów i absolwentów Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim, a także uczniów z zaprzyjaźnionych szkół z regionu rzeszowskiego, prezentacja na temat „Historia i dzień dzisiejszy Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim” wygłoszona przez panią Joannę Partykę i koncertu kwartetu smyczkowego Dell'arte z Katowic.

Galę rozpoczęła Anna Wójcikiewicz, witając zgromadzonych uczestników. Po krótkim wprowadzeniu i uhonorowaniu zaproszonych gości odczytała listy gratulacyjne od: Jolanty Niżańskiej – dyrektora ZSM nr 1 w Rzeszowie, Ryszarda Kuska – dyrektora PSM I i II st. w Mielcu, Bogdana Rzońcy – Wicemarszałka Województwa Podkarpackiego, Kazimierza Ziobro – Wicemarszałka Województwa Podkarpackiego, Józefa Jodłowskiego – Starosty Rzeszowskiego i Marka Sitarza – Wicestarosty Rzeszowskiego. Po odczytaniu korespondencji skierowanej do dyrekcji szkoły i zarządu fundacji z okazji jubileuszu, pani Anna Wójcikiewicz przekazała głos Burmistrzowi Gminy i Miasta w Sokołowie Małopolskim – panu Andrzejowi Ożogowi. Burmistrz wyraził zadowolenie, że na terenie miasta i gminy Sokołów Małopolski funkcjonuje szkoła muzyczna

UROCZYSTA GALA

i jako wyraz uznania przekazał na ręce dyrektora szkoły – Grzegorza Wójcikiewicza – statuetkę z wygrawerowanymi gratulacjami w związku z 15-leciem działalności szkoły. Do gratulacji dołączył dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim – pan Jacek Piekietek. Wręczył dyrektorowi NSM I st. w Sokołowie pamiątkowy graweron z gratulacjami w imieniu pracowników MGOKSiR i własnym. Część oficjalną zakończył swoim przemówieniem Główny Wizytator Centrum Edukacji Artystycznej – pan Krzysztof Szczepaniak. W swoim wystąpieniu odniósł się do słów burmistrza o pozytywnych aspektach działalności szkoły na terenie sokołowszczyzny i wyraził dobrą opinię o działalności Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim.

W części artystycznej zaprezentowali się uczniowie ze szkół muzycznych z Leżajska, Mielca, Kolbuszowej, Przeworska, Strzyżowa, Rzeszowa i Sokołowa Małopolskiego. Naszą grupę młodych artystów z Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. reprezentowali: Łukasz Rakuś, Andżelika Skoczylas, Agnieszka Lenart, Natalia Sadowy, Bartłomiej Delekt, Dominika Pieniek i Filip Hajder. Uroczystość uświetnili również swoim występem absolwenci: Magdalena Woś, Izabela Potocka (kontynuujące naukę w Niepaństwowej Szkole Muzycznej II st. w Sokołowie Małopolskim) i Wioletta Drozd – będąca aktualnie uczennicą Zespołu Szkół Muzycznych w Rzeszowie. Zostali oni przygotowani do występu przez Annę Wójcikiewicz, Danutę Wołoszyn i Grzegorza Wójcikiewicza – nauczycieli sokołowskiej szkoły muzycznej. Ponadgodzinny koncert zawierał bardzo zróżnicowany repertuar, poczynawszy od dzieł wielkich twórców baroku i klasycyzmu poprzez współczesnych kompozytorów. Na szczególną uwagę zasługiwały interpretacje: „Mission: Impossible” (Lalo Schifrin) – w wykonaniu Zespołu Instrumentalnego NSM I st. w Sokołowie Małopolskim, „Aria na strunie G” (J. S. Bach) – w wykonaniu duetu: Natalia Sadowy i Grzegorz Wójcikiewicz, „Suita Angielska” (R. Bernard Fitzgerald) – w wykonaniu Bernarda Niezgody i Karola Niezgody z ZSM nr 1 w Rzeszowie, „Wspomnienie z cyrku” (G. Peter) – w wykonaniu Grzegorza Osowskiego z PSM I st. w Leżajsku i „Do kotyski” (z rep. zespołu Dżem) – wspaniale zaśpiewana przez Wiolettę Drozd, absolwentkę NSM I st. w Sokołowie Małopolskim, kontynuującą naukę w sekcji wokalne PSM II st.

w Rzeszowie.

Dużym zainteresowaniem cieszyła się prezentacja o historii i bieżącej działalności szkoły przedstawiona przez panią Joannę Partykę, absolwentkę tejże placówki. Prezentacja składała się z wykładu popartego slajdami, na których można było zobaczyć zdjęcia uczniów z przed wielu lat, wykresy, zestawienia i inne atrakcyjnie opracowane treści.

Na zakończenie Uroczystej Gali wystąpił kwartet smyczkowy „Dell'Arte” z Katowic. Kwartet „Dell'arte” powstał w 2004 roku. Od początku istnienia tworzą go studenci i absolwenci Akademii Muzycznej w Katowicach. Przez lata skład zespołu ulegał zmianom, obecnie grają w nim: I skrzypce – Monika Schmidt, II skrzypce – Małgorzata Koba, altówka – Maria Łaszczyk, wiolonczela – Joanna Kalaga. Kwartet uświetnia swą grą różnego rodzaju imprezy, między innymi: bankiety, przyjęcia, sympozja, rocznice itp. Prowadzi również własną działalność koncertową w salach śląskich instytucji kulturalnych, szkół i uczelni muzycznych. Na gali zaprezentował bardzo ciekawy i zróżnicowany repertuar. Mogliśmy wysłuchać: kompozycji mistrzów baroku i klasycyzmu; J. S. Bach, W.A. Mozart, utwory tak znanych twórców jak: E. Grieg, A. Piazzolli, A. Borodin czy też interpretacje muzyki filmowej i współczesnej muzyki popularnej. Publiczność podziękowała zespołowi gorącymi brawami.

W trakcie gali sala widowiskowa MGOKSiR była wypełniona po brzegi. Wśród publiczności gościliśmy uczniów, absolwentów, rodziców, nauczycieli i sympatyków Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim. Swoją obecnością zaszczytili nas: Andrzej Ożóg – burmistrz GiM w Sokołowie Małopolskim, Bogusław Kida – zastępca burmistrza GiM w Sokołowie Małopolskim, Jacek Piekietek – dyrektora MGOKSiR w Sokołowie Małopolskim, Krzysztof Szczepaniak – Główny Wizytator Centrum Edukacji Artystycznej, Stanisław Kula – Przewodniczący Rady Samorządowej Mieszkańców, Aleksandra Niezgoda – dyrektor Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Kolbuszowej, Stanisław Jaworski – dyrektor Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, prof. dr hab. Kazimierz Ożóg – Dziekan Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Rzeszowskiego, Kazimierz Smolak – wiceprezes zarządu Zakładu Mięsnego „Smak-Górno” w Górnym, Klaudyna Hyjek – dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Nowej Dębie, Jadwiga Okopska – kierownik Niepaństwowej

Szkoły Muzycznej I st. – oddz. Pruchnik.

Dyrekcja szkoły i zarząd fundacji składają gorące podziękowania sponsorom. Finansowo i rzeczowo wsparli organizację Uroczystej Gali: Bożena i Krzysztof Prucnal – PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO USŁUGOWO HANDLOWE „ALBATROS”, Jan Ćwikła – Firma Inter-Auto-Test, Barbara i Mieczysław Gaweł – Rzeszowskie Restauracje McDonalds Polska, Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. oddz. w Rzeszowie, Kazimierz Smolak – Wiceprezes Zarządu Zakładu Mięsnego „Smak-Górno” w Górnio, Print Terminal Rzeszów. Szczególne podziękowania dla Burmistrza Gminy i Miasta – Andrzeja Ożoga za znaczącą pomoc finansową, dzięki której Uroczysta Gala z okazji 15-lecia działalności Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim mogła odbyć się z tak dużym rozmachem.

Grzegorz Wójcikiewicz

ZAPROSZENIE

Zarząd Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej, Dyrekcja Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji i Dyrekcja Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim zapraszają na

Uroczysty Koncert Noworoczny,

który odbędzie się
17 stycznia 2010 roku
o godzinie 17.00
w sali widowiskowej
MGOKSiR
w Sokołowie Młp.

W programie: kolędy i pastorałki w wykonaniu Zespołu Wokalnego i Zespołu Instrumentalnego NSM I st. w Sokołowie Małopolskim, występy uczniów i absolwentów szkoły muzycznej w repertuarze klasycznym i rozrywkowym. Po koncercie odbędą się pokazy Zespołów Kolędniczych, laureatów IX Miejsko-Gminnych Prezentacji Zespołów Kolędniczych i Widowisk Jasełkowych pod patronatem Burmistrza Gminy i Miasta w Sokołowie Małopolskim – „Hej kolęda, kolęda...”.

X Międzypowiatowy Konkurs Kultury Muzycznej Sokołów 2009

Już po raz dziesiąty spotkali się w Sokołowie Małopolskim młodzi miłośnicy muzyki, zarówno instrumentalści jak i wokaliści. X Międzypowiatowy Konkurs Kultury Muzycznej – organizowany wspólnie przez Niepaństwową Szkołę Muzyczną I stopnia i Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim – zgromadził uczniów szkół muzycznych i uczestników zajęć pozalekcyjnych w szkołach podstawowych i gimnazjach na organizowanej corocznie imprezie, gdzie mogli popisać się swoimi umiejętnościami zarówno przed publicznością jak i komisją konkursową oceniającą prezentacje.

Konkurs odbył się 28 listopada 2009 roku w sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim. Punktualnie o godzinie 9.30 uczestników powitał gospodarz obiektu Jacek Piekielek – dyrektor MGOKSiR w Sokołowie Ma-

kolbuszowskiego i jarosławskiego. Do występu zgłosili się uczniowie: Państwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Leżajsku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Pruchniku, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Jarosławiu, Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Rzeszowie, Gimnazjum w Chmielniku, Zespół Szkół w Górnio i niezrzeszony zespół z Kolbuszowej. Prezentacje oceniało jury w składzie: Anna Wójcikiewicz z NSM I st. w Sokołowie Młp. – przewodniczący jury, Agnieszka Winiarska z NSM I st. w Sokołowie Młp., Marta Woś-Karczmarsz z ZSM w Rzeszowie i NSM I st. w Sokołowie Młp., Honorata Kiwała – NSM I st. w Sokołowie Małopolskim.

Przesłuchania odbywały się w ramach pięciu kategorii. Najmłodsi uczestnicy w wieku od 7 do 9 lat prezentowali

Komisja Konkursowa.

polskim. Wymogi regulaminowe przypomniat uczestnikom dyrektor Niepaństwowej Szkoły Muzycznej I st. w Sokołowie Małopolskim – Grzegorz Wójcikiewicz. Przebieg przesłuchań nadzorowała Anna Wójcikiewicz – Prezes Fundacji Wspierania Edukacji Artystycznej w Sokołowie Małopolskim. Konkurs odbywał się pod Honorowym Patronatem Starosty Rzeszowskiego – pana Józefa Jodłowskiego.

Do konkursu zgłosiło się 58 wykonawców, w tym soliści i zespoły – łącznie 65 uczniów. Reprezentowali oni 8 szkół z powiatów: rzeszowskiego, leżajskiego,

się w Kategorii I obejmującej występy solowe. Następne obejmowały grupy wiekowe: Kategoria II (soliści) – wiek od 10 do 12 lat, Kategoria III (soliści) – wiek od 13 do 18 lat, Kategoria IV (zespoły i duety) – wiek od 7 do 12 lat, Kategoria V – wiek od 13 do 18 lat. Zgodnie z regulaminem każdy występujący miał do zaprezentowania dwa dowolne utwory muzyczne o kontrastującym charakterze. Wymóg ten dotyczył zarówno instrumentalistów jak i wokalistów. Przesłuchania trwały przez cały dzień i zakończyły się około godziny piętnastej. Po przerwie, w której jury uzgadniało wyni-

ki przesłuchań odbyło się wręczenie nagród połączone z koncertem laureatów, na którym wystąpili: Kajetan Walawski, Katarzyna Rybak, Grzegorz Osowski, Natalia Sadowy, Łukasz Rakuś i zespół „Grajkiskolby”.

W tym samym dniu w godzinach wieczornych odbyły się koncerty sokołowskich zespołów młodzieżowych: Bluff i Tequilla. Zgromadziły grupę zagorzałych fanów i sympatyków mocnego brzmienia. Należy tutaj zaznaczyć, że wśród członków wymienionych zespołów znaleźli się uczestnicy bieżącej i poprzednich edycji Konkursu Kultury Muzycznej. Swoimi występami zakończyli pełen muzycznych wrażeń dzień, który śmiało można nazwać „Dniem Kultury Muzycznej” i mieć tylko nadzieję, że taka formuła stanie się tradycją w trakcie organizacji następnych edycji konkursu.

Wyniki X Międzypowiatowego Konkursu Kultury Muzycznej - Sokołów 2009

Kategoria I – prezentacje solistów

- I miejsce – Kajetan Walawski – PSM I st. w Leżajsku
- II miejsce – Patrycja Nowak – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- III miejsce – Bartosz Szabat – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- wyróżnienie – Szymon Pupka – NSM I st. w Pruchniku
- wyróżnienie – Mateusz Żygadło – NSM I st. w Jarosławiu
- wyróżnienie – Bartosz Kołodziej – NSM I st. w Sokołowie Młp.

Kategoria II – prezentacje solistów

- I miejsce – Katarzyna Rybak – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- I miejsce – Filip Hajder – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- II miejsce – Dawid Wołczasty – PSM I st. w Leżajsku
- III miejsce – Sebastian Wybieralski – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- III miejsce – Magdalena Ożóg – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- wyróżnienie – Małgorzata Kida – NSM I st. w Sokołowie Młp.
- wyróżnienie – Patrycja Budzińska – NSM I st. w Pruchniku

Kategoria III – prezentacje solistów

- I miejsce – Grzegorz Osowski – PSM I st. w Leżajsku
- I miejsce – Karol Godek – ZS w Górnym
- II miejsce – Paulina Pawłowicz – NSM I st. w Rzeszowie
- III miejsce – Łukasz Rakuś – NSM

I st. w Sokołowie Młp.

- wyróżnienie – Aleksandra Nizioł – NSM I st. w Sokołowie Młp.

Kategoria IV – prezentacje duetów i zespołów

- wyróżnienie – Duet: Karolina Woś, Tadeusz Woś – NSM I st. w Sokołowie Młp.

Kategoria V – prezentacje duetów i zespołów

- I miejsce – Grajkiskolby – niezrzeszony zespół instrumentalny z Kolbuszowej
- II miejsce – Zespół Instrumentalny NSM I st. w Sokołowie Młp.
- III miejsce – The meszts – ZS w Górnym

Grzegorz Wójcikiewicz

Katarzyna Rybak - laureat konkursu.

Miłosz Bełz - uczestnik konkursu z Sokołowa Młp.

Zespół Instrumentalny.

Pamiątkowe zdjęcie.

„Jak w uczniowskim zeszycie”

W dniu 28.11.2009 r. w Zespole Szkół Nr 2 im. Marii Konopnickiej w Nienadówce miała miejsce uroczystość związana z jubileuszem 50-lecia istnienia Szkoły Podstawowej Nr 2.

Uczestniczyli w niej przedstawiciele władz: Poseł Stanisław Ożóg – absolwent tutejszej szkoły, Burmistrz Gminy i Miasta Andrzej Ożóg, radni Rady Miejskiej Jerzy Melech, Jerzy Jedynak, Zbigniew Gielarowski, Karol Chorzępa oraz radni Rady Sołectkiej Genowefa Biernat, Anna Ożóg, Helena Cisko Jan Ożóg. Wśród zaproszonych gości byli również księża i siostry zakonne związani z tutejszą szkołą i parafią, dyrektorzy szkół

Józefa Galanta.

Następnie wszyscy goście udali się na salę gimnastyczną, gdzie Pan dyrektor Andrzej Sztorc przedstawił historię naszej szkoły, wspominał o jej rozbudowach oraz o swoich poprzednikach.

Kolejnym punktem uroczystości była część artystyczna w wykonaniu uczniów klasy V i młodzieży gimnazjalnej. Uczniów do występów przygotowały Pannie: Elżbieta Nowak, Grażyna

św. przygotowały siostry Dorota Horodecka i Danuta Błaż.

Po zakończeniu części artystycznej gość zabrali: Poseł Stanisław Ożóg, Burmistrz Andrzej Ożóg, ks. proboszcz Józef Galant, pierwszy dyrektor szkoły Ludwik Szczygieł oraz Kazimierz Obłój byli nauczyciel języka polskiego.

Uwieńczeniem uroczystości była wystawa poświęcona historii szkoły przygotowana przez Panią Elżbietę Nowak, Panią Magdalenę Kaznowską i Pana Karola Chorzępę.

Jubileusz 50-lecia istnienia szkoły był ważnym wydarzeniem w życiu społeczności lokalnej oraz okazją do spotkań i wspomnień.

z gminy Sokołów Młp., byli i obecni nauczyciele i pracownicy szkoły oraz absolwenci i uczniowie.

Obchody rozpoczęły się Mszą św. w kościele parafialnym pod wezwaniem św. Bartłomieja. Była ona celebrowana przez księży absolwentów naszej szkoły: Tadeusza Pikora, Andrzeja Sołtysa oraz księdza wikarego Stanisława Zagórskiego.

Ks. Stanisław wygłosił homilię, w której nawiązał do roli jubileuszu oraz ważnej funkcji szkoły w wychowaniu przyszłego pokolenia.

Na zakończenie Mszy św. ks. Andrzej Sołtys nawiązał do Ewangelii mówiącej o uzdrowieniu dziesięciu, gdzie tylko jeden podziękował za cud uzdrowienia. Podkreślał, że my również swoją obecnością dziękujemy za 50 lat istnienia naszej placówki.

Po Mszy św. przed szkołą odbyło się uroczyste odsłonięcie pamiątkowej tablicy, którego dokonali Burmistrz Andrzej Ożóg i przewodnicząca Rady Rodziców Pani Halina Kołodziej. Tablica została poświęcona przez księdza proboszcza

na Rzeszutek, Magdalena Kaznowska i Katarzyna Marcinków. Dekoracje wykonały Panie Anna Osiniak, Alina Jarosz i Grażyna Rzeszutek przy współpracy Pana Stanisława Marszała. Oprawę Mszy

Zdjęcia z uroczystości na
www.zsnienadowka2.1k.pl

Magdalena Kaznowska
Elżbieta Nowak

Artystyczne sukcesy Dwójki z Trzebosi

Tegoroczne zmagania w Podkarpackim Konkursie „LITERATURA I DZIECI – NASZE MARZENIA” organizowanym w ramach Programu Instytutu Książki Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego – „Literatura i Czytelnictwo” okazały się bardzo pomyślne dla uczniów naszej szkoły – SP nr 2 im. Św. Stanisława Kostki w Trzebosi.

W etapie miejsko-gminnym w grupie wiekowej klas IV-VI otrzymaliśmy: w **kat. recytacji I miejsce** (Monika Dołęga) i **wyróżnienie** (Martyna Tryniecka); w **kat. inscenizacji I miejsce**.

W etapie rejonowym w grupie wiekowej klas I-III w **kat. prace plastyczne laureatką** została Paulina Świątoniowska. Natomiast szóstoklasistki Monika i Martyna „wyrecytowały” **wyróżnienia**, zaś zespół otrzymał **nominationę do finału wojewódzkiego**.

Nie zmarnowaliśmy tej szansy. Na-

szą zabarwiona magią i sporą dawką humoru wersja sceniczna „Krzęsta” Ireneusza Iredyńskiego została doceniona podczas finału konkursu odbywającego się WDK w Rzeszowie, gdzie jury przyznało nam **II miejsce** (miejsca III ani wyróżnień w tej kategorii nie przyznano).

Bardzo się cieszymy, że tak dobrze zaprezentowaliśmy się na każdym etapie konkursu, i to zarówno przy braku konkurencji (w kat. inscenizacji podczas eliminacji miejsko-gminnych), jak i z jej udziałem (na kolejnych etapach).

Ze względu na pracę jednego opiekuna w roli reżysera, scenografa, chore-

ografa, kostiumologa i akustyka szczególnie łatwe nie było przygotowanie inscenizacji. Jednak ogromne zaangażowanie dwadzieścioro dzieci i ich radość z samego faktu przygotowywania inscenizacji, a później z kolejnych sukcesów w zupełności zrekomensowały wszelkie trudy.

Teraz młodzi artyści oczekują na ponowny występ na deskach WDK podczas gali laureatów planowanej na 15 grudnia, na którą zamierzają zaprosić rodziców.

Nasze uczestnictwo w tym konkursie było możliwe dzięki życzliwości Dyrektora MGOSiR w Sokołowie Młp. Pana Jacka Piekietka, który uwzględnił naszą prośbę o zmianę terminu etapu miejsko-gminnego i zapewnił nam dowóz na wszystkie szczeble eliminacji. Bardzo dziękujemy!

Beata Dzwonnik

V PATRIOTYCZNA DROGA KRZYŻOWA TRZEBUSKA – TURZA

Droga Krzyżowa, która odbyła się dwa dni po uroczystościach w lesie turzańskim, uświetniła przypadającą w tym roku 65. rocznicę funkcjonowania obozu NKWD w Trzebusce.

Nabożeństwo prowadzili: proboszcz parafii Trzebuska – ks. Władysław Szwed, katecheta z Nienadówki – ks. Stanisław Zagórski, katecheta z Górnego – ks. Marek Wygonik. Brało w nim udział ponad 200 gimnazjalistów wraz z opiekunami z następujących szkół: ZS Nr 2 w Nienadówce, ZS Nr 1 w Nienadówce,

ZS w Sokołowie Młp., ZS w Trzebusce i ZS w Górnym. W tym roku po raz pierwszy przyłączyli się również gimnazjaliści z ZS w Trzebosi.

Spotkanie modlitwne rozpoczęło się o 10.00 zapaleniem zniczy pod obeliskiem upamiętniającym miejsce przetrzymywania więźniów w Trzebusce, po czym wyruszone w kierunku Turzy. Gimnazjaliści aktywnie uczestniczyli w modlitwach za pomordowanych, śpiewie przy akompaniamencie gitary Dariusza Kosaka, rozważaniach stacji drogi krzyżowej.

Po przejściu ponad 3 km trasy, uczestnicy nabożeństwa doszli do lasu turzańskiego, w którym znajduje się grobowiec

kryjący 17 ciał jeńców zamordowanych przez NKWD. Tutaj odczytano tekst XIV stacji i udzielono błogosławieństwa kończącego uroczystość. Przedstawiciele gimnazjalistów zapalili znicze, po czym był czas na odpoczynek i pamiątkowe zdjęcia.

Pragniemy serdecznie podziękować organizatorom Patriotycznej Drogi Krzyżowej, młodzieży, która w niej uczestniczyła i opiekunom za aktywną obecność. Wierzymy, że ci młodzi ludzie, którzy przeszli śladami męki jeńców obozu w Trzebusce, zadumali się przez chwilę nad tragicznymi kartami historii naszego regionu.

Alicja Smółka i Gabriela Baran

Redakcja Kuriera Sokołowskiego zwraca się z prośbą do osób współpracujących w przygotowywaniu naszego pisma o dostarczenie materiałów na najbliższego numeru w terminie **do 5 lutego 2010 roku**. Teksty i zdjęcia należy przekazywać na adres redakcji:

Redakcja Kuriera Sokołowskiego
Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.
36-050 Sokołów Młp., ul. Lubelska 5, email: redakcja@kurier-sokolowski.com

Prośba nasza podyktowana jest koniecznością odpowiednio wcześniejszego zgromadzenia materiałów do druku uwzględniającego cykl przygotowawczy u wydawcy. Po wskazanym terminie nadesłane materiały mogą się ukazać dopiero w następnym numerze Kuriera Sokołowskiego.

Zespół Redakcyjny Kuriera Sokołowskiego

Druga edycja konkursu

„Patriotyczna Droga Krzyżowa – obóz NKWD w Trzebusce i mord w Turzy”

1 października 2009 r. Wiejska i Gminna Biblioteka Publiczna w Sokołowie Małopolskim filia w Trzebusce oraz Zespół Szkół im. św. Jadwigi Królowej w Trzebusce ogłosili drugą edycję konkursu plastyczno-literackiego „Patriotyczna Droga Krzyżowa – obóz NKWD w Trzebusce i mord w Turzy”. Celem konkursu było pogłębienie świadomości i wiedzy mieszkańców regionu dotyczących losów jeńców obozu NKWD w Trzebusce oraz mordu dokonanego na nich w lesie turzańskim, a także propagowanie uczuć patriotyczno-religijnych. Konkurs skierowany był do wszystkich mieszkańców gminy sokołowskiej.

Uczestnicy od 1 do 31 października 2009 r. mogli złożyć prace w formie literackiej (wiersz, Drogę Krzyżową, folder) lub plastycznej (plakat, projekt znaczka pocztowego). Ku ogromnej radości organizatorów konkursu ucieszył się dużym zainteresowaniem i wpłynęły 52 prace – 28 plakatów, 15 projektów znaczka pocztowego, 6 wierszy, 1 folder oraz 2 teksty Drogi Krzyżowej. Wśród uczestników konkursu były dwie osoby dorosłe oraz uczniowie następujących szkół: LO Nr 1 w Rzeszowie, ZS w Sokołowie Młp., ZS Nr 1 w Nienadówce, ZS Nr 2 w Nienadówce, ZS w Trzebosi, ZS w Trzebusce, SP w Turzy. Rozstrzygnięcie konkursu miało miejsce w siedzibie Biblioteki dnia 4 listopada 2009 r. W skład jury weszli: przewodnicząca – bibliotekarka Miejskiej i Gminnej Biblioteki Publicznej w Sokołowie Młp. Izabela Piekło oraz członkowie: instruktor plastyki Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. Henryka Boho, nauczyciel historii i przedstawiciel Towarzystwa Miłośników Ziemi Sokołowskiej Stanisław Kula, nauczyciel języka polskiego w Szkole Podstawowej w Tyczynie Adam Janiec.

Po wnikliwym zapoznaniu się z pracami i ich trudnej ocenie Jury przyznało 20 nagród i 7 wyróżnień:

Kategoria plakat (dorośli):

Nagroda równorzędna: – Małgorzata Kwolek (Sokołów)

– Justyna Pastuła (Sokołów)

Kategoria plakat (gimnazja):

I miejsce – Izabela Niezgoda (ZS Trzeboś)

II miejsce – Gabriela Osiniak (ZS Sokołów)

III miejsce – Karolina Chorzępa

Kategoria plakat (klasy IV-VI SP)

I miejsce – Wioletta Watras (ZS Trzebuska)

II miejsce – Klaudia Bazan (ZS Sokołów)

III miejsce – Ewa Pokrzywa (ZS Sokołów)

Wyróżnienia – Katarzyna Krudysz (ZS Sokołów); Sylwia Wawerska (ZS Sokołów)

Kategoria plakat (klasy I-III SP):

I miejsce – Jolanta Motyka (ZS Sokołów)

II miejsce – Marta Nykiel (ZS Sokołów)

III miejsce – Patrycja Marszał (ZS Trzebuska)

Wyróżnienia – Dawid Bolka (ZS Sokołów), Julia Walicka (ZS Sokołów)

Kategoria projekt znaczka pocztowego (gimnazjum):

Wyróżnienia – Krystian Kołodziej (ZS Sokołów), Iwona Ożóg (ZS Trzebuska)

Kategoria projekt znaczka pocztowego (klasy I-III SP):

I miejsce – Martyna Gielarowska (ZS Trzebuska)

II miejsce – Paweł Ożóg (ZS Trzebuska)

III miejsce – Patrycja Pikor (ZS Trzebuska)

Kategoria folder (klasy IV-VI SP):

Wyróżnienie – Jakub Marszał (ZS Trzebuska)

Kategoria Literacka Droga Krzyżowa (Gimnazjum):

I miejsce – Natalia Rumak (ZS Trzebuska)

II miejsce – Aleksandra Ożóg (ZS Nr 1 Nienadówka)

Kategoria wiersz (szkoła średnia):

Nagroda – Arletta Drozd (LO Nr 1 Rzeszów)

Kategoria wiersz (gimnazjum):

I miejsce – Alicja Smółka (ZS Trzebuska)

II miejsce – Agnieszka Buczak (ZS Trzebuska)

III miejsce – Sebastian Ożóg (ZS Nr 2 Nienadówka)

Uroczyste wręczenie nagród odbyło się w dniu 12 listopada 2009 r. o godz. 15⁰⁰ w siedzibie Biblioteki. Organizatorzy konkursu serdecznie dziękują za współpracę nauczycielkom: Małgorzacie Jacek, Marcie Janiec, Małgorzacie Kwolek, Sabinie Woś, Monice Sidor, Barbarze Partyce, Magdalenie Tupaj, Jolancie Szczygiet, Katarzynie Urban, które otoczyły opieką twórczą uczniów biorących udział w konkursie. Słowa podziękowania kierujemy również do pani Grażyny Pacyny-Tasior za sponsoring drobnych upominków oraz słodczy dla uczestników.

Organizatorzy mają nadzieję, że w przyszłości dalsze edycje konkursu będą cieszyć się jeszcze większym zainteresowaniem mieszkańców naszej gminy.

**Renata Furman
Piotr Ożóg**

WYSTAWA „Ślad pamięci historycznej”

W dniach 22–29 listopada 2009 r. w dolnym kościele parafialnym w Trzebusce miała miejsce wystawa pt. „Ślad pamięci historycznej”. Zwiedzający mogli oglądać oryginalne eksponaty z wyposażenia wojskowego i dokumenty z czasów II wojny światowej. Eksponaty udostępnione były dzięki

życzliwości pana Marcina Bujaka z Wólki Niedźwiedzkiej, pana Marcina Kilarskiego z Rzeszowa, pana Józefa Krudysza z Sokołowa Małopolskiego oraz pana Ludwika Ożoga z Trzebuski. Ponadto można było zobaczyć wystawę prac z konkursu plastyczno-literackiego „Patriotyczna Droga Krzyżowa – obóz NKWD w Trzebusce i mord w Turzy” oraz prezentację tablic „Mały Katyń Ziemi Sokołowskiej”. Wystawa cieszyła się dużym zainteresowaniem mieszkańców naszego regionu.

**Organizatorzy wystawy
Piotr Ożóg
Renata Furman**

Święto Seniorów

w Zespole Szkół w Trzebusce

Jak co roku, w trzecią listopadową niedzielę Seniorzy z Trzebuski mieli swoje święto. 22 listopada licznie zgromadzili się w Zespole Szkół im. Świętej Jadwigi Królowej nie tylko najstarsi mieszkańcy wsi, ale także babcie i dziadkowie uczniów klasy I szkoły podstawowej – niektórzy z sąsiednich miejscowości.

Na to uroczyste spotkanie przybyli również przedstawiciele władz lokalnych – Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp. Andrzej Ożóg, radna Rady Miejskiej Grażyna Pacyna – Tasior, dyrektor MGOK-SiR w Sokołowie Młp. Jacek Piekietek, proboszcz parafii Trzebuska – ks. Władysław Szwed, sołtys Marian Krzyśko oraz przewodniczący Rady Sołectkiej – Kazimierz Chorzępa.

Gości powitał dyrektor Zespołu Szkół – p. Edward Buczak, podkreślając rolę najstarszych członków społeczności w kształtowaniu postaw młodego pokolenia. Zwrócił uwagę na wartość takich spotkań dla samych Seniorów, jak i angażujących się w nie uczniów.

Następnie gimnazjaliści przedstawili scenkę obrazującą historię życia Patronki szkoły – Świętej Jadwigi Królowej. Dzieci z klasy I jako smerfy zaprezentowały zabawne wiersze i piosenki dla swoich babć i dziadków. Na zakończenie wszyscy uczniowie zaśpiewali kilka piosenek na ludową nutę.

Członkowie Koła Gospodyń Wiejskich z Trzebuski umilali czas zebranym gościom przyśpiewkami i okolicznościowymi piosenkami. Nie obyło się też bez zabawnych prezentów i żartobliwych wierszyków kierowanych do przedstawicieli Seniorów i władz.

Część oficjalną zakończyły przemówienia Burmistrza Andrzeja Ożoga i ks. Władysława Szweda, którzy dziękowali organizatorom za trud przygotowania uroczystości, a Seniorom życzyli zdrowia i udanej zabawy.

Po smacznym obiedzie do tańca przygrywał zespół muzyczny ze Stykowa. Zabawom, śpiewom i rozmowom nie było końca...

Organizatorzy serdecznie dziękują sponsorom, którymi w tym roku byli: Ochotnicza Straż Pożarna z Trzebuski, „Zefirek” Grażyna Pacyna-Tasior, Zakład Betoniarski „TT BRUK” Tadeusz Tupaj, „LAS-POL” Jan Bełz, Zakład Mięsny „Małopolska” Józef Jodłowski i Andrzej Gorący, „MARPIŚ” Mariusz Piekło i Piotr Piekło, sklepik szkolny, nauczyciele oraz Koło Gospodyń Wiejskich.

**Marta Janiec
Małgorzata Jacek**

VIII Festiwal Piosenki Obcojęzycznej

Wólka Niedźwiedzka 2009

W dniu 3 grudnia 2009 r. w Zespole Szkół im. Prymasa Tysiąclecia Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Wólce Niedźwiedzkiej odbył się, już po raz ósmy w historii szkoły, Festiwal Piosenki Obcojęzycznej, cieszący się coraz większą popularnością wśród młodzieży. W tym roku wspólny patronat nad festiwalem zgodzili się objąć Poseł na Sejm Pan Stanisław Ożóg oraz Burmistrz Gminy i Miasta Sokołów Młp. Pan Andrzej Ożóg. W imprezie wzięło udział 34 zespoły z kilkudziesięciu szkół. Występowali uczestnicy m.in. z Górną, Sokołowa Młp., Głogowa Młp., Nienadówki, Trzebuski, Brzozy Królewskiej, Brzozy Stadnickiej, Nowej Sarzyny, Trzebosi, Lipnicy, Medyni Głogowskiej, Medyni Łańcuckiej, Sto-

sowej uczniowie prezentowali piosenki w języku angielskim, niemieckim, francuskim, rosyjskim i włoskim. Uczestników konkursu oklaskiwała licznie zgromadzona publiczność, która życzliwie przyjęła wszystkich wykonawców. Jurorzy oceniali walory głosowe, sposób prezentacji utworu, poprawność językową oraz ogólny wyraz artystyczny. Wszyscy uczestnicy konkursu zostali uhonorowani pamiątkowymi dyplomami, a zwycięzcy otrzymali statuetki oraz nagrody rzeczowe.

Jury przyznało nagrody i wyróżnienia w obydwu kategoriach. W grupie szkoła podstawowa pierwsze miejsce w kategorii zespół otrzymał duet ze Szkoły Podstawowej w ZS w Głogowie Młp.

carz ze Szkoły Podstawowej w Łukawcu a trzecie Alicji Rojan ze Szkoły Podstawowej w Nowej Sarzynie. W kategorii DEBIUT statuetkę otrzymała Anna Rychel ze Szkoły Podstawowej w ZS w Wólce Niedźwiedzkiej a nagrodę JURY, czyli gitarę ufundowaną przez Pana Mieczysława Sulikowskiego otrzymała Klaudia Partyka ze Szkoły Podstawowej w Kamieniu.

W grupie gimnazjum, pierwsze miejsce w kategorii zespół otrzymało Gimnazjum w Brzozie Królewskiej, drugie miejsce duet Katarzyna Matuła oraz Rafał Lorenc z Gimnazjum w Wólce Niedźwiedzkiej, a trzecie Gimnazjum w Nienadówce. W kategorii solista wygrała Kinga Cieśła z Gimnazjum w Zaczerniu, drugie

Nagrodzeni w kat Szkoła Podstawowa.

Dominika Pieniek, Karolina Sobota, Alicja Bełz, Marcin Wilczak, ZS nr 1 w Nienadówce III miejsce kat. Gimnazjum.

bierniej, Łukawca, Zaczernia, Kamienia, Woli Zarczyckiej, Łowiska i Wólki Niedźwiedzkiej, przygotowani przez 30 Opiekunów. Śpiewający podzieleni byli na 2 grupy: I – szkoły podstawowe, II – gimnazja, a w obrębie tych kategorii, na solistów i zespoły. W części konkur-

Drugie miejsce przypadło Szkole Podstawowej w Rudzie Łańcuckiej, a trzecie Szkole Podstawowej w Medyni Głogowskiej. Wśród solistów wygrała Katarzyna Rybak ze Szkoły Podstawowej w ZS w Sokołowie Młp. Drugie miejsce przyznano Aleksandrze Garn-

miejsce Justyna Nowak z Gimnazjum w Łukawcu, a trzecie Adam Smusz z Gimnazjum w Kamieniu.

Nadrzędnym celem organizacji Festiwalu jest propagowanie nauki języków obcych w nietypowy, ciekawy sposób. Przeprowadzenie tej imprezy doskonale wpisuje się w działalność profilaktyczną mającą na celu integrację środowiskową oraz propagowanie zachowań prospołecznych.

Nie było by tak wspaniałych nagród bez życzliwego wsparcia ze strony sponsorów, którym bardzo dziękujemy. **Fundatorami nagród byli: Poseł Stanisław Ożóg**, który ufundował pięknie wydane albumy, **Rada Rodziców** przy Zespole Szkół w Wólce Niedźwiedzkiej oraz **Burmistrz Gminy i Miasta w Sokołowie Młp. Andrzej Ożóg** oraz **Starostwo Powiatowe w Rzeszowie** – ufundowali pamiątkowe statuetki, książki jak również piękne dyplomy dla wszystkich uczestników.

Liczenie zgromadzona na uroczystości publiczność.

ZESPÓŁ SZKÓŁ W GÓRNI

Konkurs Piosenki Obcojęzycznej

18 listopada w Zespole Szkół im. Ks. M. Lachora w Górnym już po raz siódmy odbył się *Konkurs Piosenki Obcojęzycznej*. Jak co roku uroczystego otwarcia dokonała p. dyr. Lucyna Perlak. Zaprezentowało się dwudziestu pięciu wykonawców ze Szkoły Podstawowej i z Gimnazjum. Usłyszeliśmy wykonawców śpiewających piosenki w języku angielskim, niemieckim i francuskim. Jak w latach poprzednich uczestnicy konkursu włożyli dużo wysiłku w przygotowanie utworów oraz strojów. Występy młodych piosenkarzy – biorąc pod uwagę dobór repertuaru, prezentację, poprawność językową oraz ogólny wyraz artystyczny – oceniało jury w składzie: p. Arkadiusz Biały, p. Irena Brzychcy, p. Iwona Chudzik, p. Barbara Furman, p. Agnieszka Tabaka. Opracowanie muzyczne imprezy przygotował p. Dariusz Kosak, który także oceniał zdolności wokalne uczestników. Konkursowi towarzyszyła wspaniała atmosfera i dreszczyk emocji. Komisja miała wyjątkowo trudną decyzję do powzięcia, gdyż uczniowie zaprezentowali wyrównany poziom, stąd też miejsca ex aequo:

W kategorii klas IV-VI:

I miejsce:

Renata Ożóg.

II miejsce:

zespół: Aleksandra Zagaja, Bernadeta Rembisz, Agnieszka Partyka

II miejsce ex aequo:

zespół: Patrycja Perlak, Martyna Godek

III miejsce:

zespół: Dawid Kozej, Kamil Kiełbowicz, Paweł Miazga

III miejsce ex aequo:

zespół: Magdalena Dolecka, Katarzyna Tupaj

Wyróżnienie:

zespół: Beata Szajc, Paulina Krasoń

zespół: Monika Sondej, Natalia Błądek

zespół: Katarzyna Szot, Patrycja Kiełb, Karolina Piersiak, Wiktoria Piersiak

W kategorii Gimnazjum:

I miejsce: Surdyka Edyta

II miejsce: Kinga Sondej

II miejsce ex aequo: Kinga Skiba

III miejsce: zespół: Kinga Skiba, Dominika Fila.

Nagrody dla laureatów w postaci książek ufundował Komitet Rodzicielski naszej szkoły. Słodycze i napoje ufundowali: sklep ABC z Górnym oraz SMAK-Górno, dzięki którym uczestnicy w przyjemny sposób spędzili czas oczekiwania na werdykt. Dziękujemy bardzo naszym sponsorom.

Gratulujemy laureatom, a wszystkich uczestników zapraszamy do udziału w kolejnej edycji konkursu.

Iwona Chudzik

ŚW. MIKOŁAJ Z „CARITAS” I „MŁODY DUCH”

Nawiązując do postaci św. Mikołaja i pamiętając o słowach Sługi Bożego Jana Pawła II z Krakowa: „Potrzeba wyobraźni miłosierdzia, aby przyjść z pomocą dziecku”, Caritas Diecezji Rzeszowskiej zaprosiła w dniu 12 XII 2009 r. do hali sportowej Podpromie 2000 podziękować, a także dzieci z różnych placówek diecezji. Wśród gości obecni byli: Biskup Rzeszowski Kazimierz Górny, kanclerz ks. Jan Szczupak, kapelan PSP ks. Jan Krynicki, wiceprezydent Rzeszowa Henryk Wolicki, dyr. II LO w Rzeszowie Andrzej Szymanek. Szczególnym gościem spotkania był prezes Asseco Poland dr Adam Góral, który wraz z Podkarpackim Klubem Biznesu był głównym „pomocnikiem” św. Mikołaja. Caritas Diecezji Rzeszowskiej reprezentowali: ks. Stanisław Słowik, ks. Władysław Jagustyn i s. Joanna Smagacz.

Zespół „Młody Duch & Przyjaciele” na zaproszenie dyrektora Caritas włączył się w obchody tego „święta dzieci”. Zaprezentował kilka piosenek religijnych w celu lepszej integracji dzieci i ich opiekunów.

Zespół muzyczny w składzie: Sławomir Gołąb – instrument klawiszowy, Kamil Niemiec – skrzypce, Maciej Stec – gitara basowa, Jakub Stec – perkusja, Dariusz Kosak – gitara akustyczna, wspomógł występ chóru II LO, który prezentował utwory

podczas spektaklu teatralnego (bajki dla dzieci). Autorkami tegorocznego przedstawienia były uczennice liceum. Szkolne Koło Caritas działające przy II LO pod kierunkiem Marii Daniel-Nyrki, Ewy Sareckiej, Anny Czenczek i Sławomira Gołąba (od 1995 r.), czynnie włącza się w inscenizację spektaklu, które przygotowuje uczestników na przybycie św. Mikołaja.

Św. Mikołaj w swoim przesłaniu nawiązał do Roku Kapłańskiego, przekazując dzieciom obrazek św. Jana Vianney'a z zachętą do modlitwy o powołania oraz 2 tys. wartościowych paczek wypełnionych m. in.: art. szkolnymi, ozdobami świątecznymi, zabawkami, środkami higieny i słodyczkami.

Opracował Dariusz Kosak na podstawie artykułu s. Joanna Smagacz – sekretarza Caritas Diecezji Rzeszowskiej

„PIERWSZE UCZNIOWSKIE DOŚWIADCZENIA DROGĄ DO WIEDZY” – I ETAP ZA NAMI

Od września 2009 r. w Zespole Szkół im. ks. M. Lachora w Górnicy realizowany był I etap Projektu „Pierwsze uczniowskie doświadczenie drogą do wiedzy”. Uczestniczyło w nim 31 uczniów. Projekt ten jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego oraz przez budżet państwa. Beneficjentem Projektu jest Grupa Edukacyjna S. A., a instytucją pośredniczącą – Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Koncepcja projektu oparta została na założeniach, że każde dziecko jest zdolne, a rolą dorosłych jest te zdolności dostrzec, rozwijać i wspierać. Główny cel projektu to wdrożenie elastycznego modelu edukacji dostosowanego do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów w oparciu o teorię inteligencji wielorakich Howarda Gardniera.

W ramach tego projektu uczniowie uczestniczyli w zajęciach pozalekcyjnych, które były organizowane tak, aby były interesujące i rozwijały mocne i słabsze strony inteligencji każdego dziecka. Ich realizacja oparta była o własny autorski pomysł. Znając profile inteligencji, zainteresowania i możliwości dzieci dobierano najwłaściwsze sposoby oddziaływań. W sali lekcyjnej zostały urządzone „Dziecięce Ośrodki Zainteresowań”. Zaprojektowano je tak, aby możliwa była najpełniejsza indywidualizacja pracy. Do urządzenia tych ośrodków wykorzystano zestawy środków dydaktycznych (o wartości około 8 tys. zł.), które szkoła

otrzymała w celu realizacji projektu. Pomoc te pozostaną w naszej szkole.

11 grudnia 2009 r. w piątkowe popołudnie w pięknej scenerii na sali gimnastycznej przed licznie zgromadzoną publicznością odbyła się prezentacja efektów i osiągnięć zdobytych podczas reali-

zacji projektu. Dzieci wystąpiły w inscenizacji pt.: „Calineczka”. Role zagrali: Calineczka – Ola Nicpoń, książę – Ja-

kub Piersiak, matka – Natalia Flis, czarownica – Ewelina Burszta, kret – Szymon Krudysz, myszka – Wioletta Miazga, jaskółka – Kinga Tupaj, żabki – Patrycja Kosak, Rafał Nowak, rybki – Konrad Sa-

łęga, Patryk Sondej, Dawid Stec, Kamil Naja, chrabąszcz – Konrad Fila, chrabąszczówny – Magdalena Sutyla, Magdalena Grabiec, Patrycja Słonina, Aleksandra Łach, Paulina Szostecka, Agata Naja, duszki – Bartłomiej Perlak, Mateusz Krawiec, Michał Szot, Andersen – Paweł Surdyka. Następnie uczniowie zatańczyli „Makarenę” i pokazali sprawność fizyczną. Zaśpiewali też piosenkę w języku angielskim „Old McDonald”. W trakcie piosenki poruszali pacynkami. Na zakończenie wszystkie dzieci otrzymały niespodziankę w postaci myszki-pacynki. Wszystkie radosne i zadowolone z siebie pozowały do zdjęć. Czuły się jak artyści na scenie. Podczas przerwy odwiedzili ich Mikołaje. Częstowali cukierkami, rozdawali upominki-choineczki z życzeniami świątecznymi wykonanymi własnoręcznie przez dzieci.

Wdrażanie projektu kosztowało wiele trudu i czasu. Mamy jednak nadzieję, że nie był to czas stracony, a wręcz przeciwnie, wykorzystany

w pełni. Jesteśmy pewni, że na wdrożeniu projektu zyskali nie tylko uczniowie, szkoła, nauczyciele, ale i rodzice uczniów. Staraliśmy się pomóc rodzicom w odkryciu potencjału swoich dzieci i zachęcić do lepszej organizacji środowiska rozwoju dziecka. Poprzez realizację projektu ukazali-

śmy, że nauka nie musi być uciążliwym obowiązkiem, a może być też radosną przygodą.

**Bożena Oczkowska
Katarzyna Chmiel**

IX KONCERT CECYLIANSKI „MAGNIFICAT”

Kolejny Koncert Cecyliński po raz dziewiąty zabrzmiał w murach Kościoła Parafialnego pw. Ofiarowania N.M.P. w Górnio, w sobotę 21 listopada 2009 r. Był to również dzień odpustu parafialnego. Z tego względu w tytule oraz w programie znalazły się treści nawiązujące do wydarzeń z życia Maryi Panny oraz jej Syna Jezusa Chrystusa. Wyrażały się one w utworach: „Akathistos polski”, „Ten który Słowem”, „Na komunie”, „Dziś Chry-

stus Król”. Tytułowy utwór „Magnificat” przekazali publiczności dużą dawkę ładunku emocjonalnego w połączeniu z piękną kantyleną. A byli nimi: Karolina Delekt („Przy sercu Twoim”), Wioletta Drozd („Błogostaw duszo moja Pana”), Justyna Radomska („Chcę wywyższać Imię Twe”), Dariusz Kosak („O Happy Day”), Kinga i Anna Ożóg oraz Barbara Godek („Śpiewaj Panu”). Wśród wykonawców, których ogółem wzięło udział około 80 osób, znaleźli się jeszcze: Ju-

stus Król”. Tytułowy utwór „Magnificat” został wykonany przez połączone zespoły, a po krótkim wprowadzeniu konferansjera – Pawła Bukaty i powitaniu przez księdza Dziekana Jana Liba, licznie zgromadzona publiczność wysłuchała utworów klasycznych w wykonaniu kwartetu smyczkowego w składzie: Kamil Niemiec – skrzypce I, Gabriela Ruszała – skrzypce II, Monika Ruszała – wiolonczela, Maciej Stec – kontrabas, a także utworów wokalnie – instrumentalnych.

W pierwszej części usłyszeliśmy kompozycję G.F. Haendla: „Lascia ch'io pianga”, „Largo” oraz „Ave Maria” G. Cacciniego. Treści pieśni pięknie korespondowały z recytacjami w wykonaniu Euzebiusza Sławika, napisanymi na podstawie Ewangelii i tekstu z „Akathistosu polskiego”. Były one klamrą łączącą poszczególne utwory, wykonywane przez zespół „Młody Duch & Przyjaciele”, „Karmelki” oraz gości – Chór Duszpasterski Akademickiego „Wieczernik” z Rzeszowa pod kierownictwem Karoliny Krużel. Swoim śpiewem zachwycili również soliści, którzy wraz z zespołem muzycznym

przekazali publiczności dużą dawkę ładunku emocjonalnego w połączeniu z piękną kantyleną. A byli nimi: Karolina Delekt („Przy sercu Twoim”), Wioletta Drozd („Błogostaw duszo moja Pana”), Justyna Radomska („Chcę wywyższać Imię Twe”), Dariusz Kosak („O Happy Day”), Kinga i Anna Ożóg oraz Barbara Godek („Śpiewaj Panu”). Wśród wykonawców, których ogółem wzięło udział około 80 osób, znaleźli się jeszcze: Ju-

lihan Kluz- klarnet, Natalia Wrona – trąbka, flet prosty, Dariusz Majewski – gitara elektroakustyczna, Mateusz Szluz – gitara klasyczna, Piotr Kocur – inst. klawiszowe, Paulina Prucnal – flet poprzeczny, Sebastian Stec – klarnet, Korneliusz

Koziaż – inst. perkusyjne, Jakub Stec – perkusja i nagłośnienie. Gościnnie wspomogły swoim śpiewem Natalia i Patrycja Chorzępa. Całością dyrygował Dariusz Kosak. Nad realizacją nagrania video czuwał Maciej Godek, natomiast Arkadiusz Biały zadbał o to, aby upamiętnić wszystkie te chwile

na kliszy fotograficznej. Obecny był również ks. redaktor i filmowiec z redakcji katolickiej Telewizji Polskiej w Rzeszowie.

Koncert cecyliński, który od początku istnienia cieszył się zainteresowaniem, w tym roku pod względem liczby uczestników – słuchaczy był rekordowym. Sprawia to zapewne aura panująca na zewnątrz, ale nie tylko to przyciąga ludzi na to wydarzenie. Jest to również chęć przeżycia, wsłuchania się w muzykę religijną, która oddziałuje i ubogaca każdego człowieka.

Koncert to nie tylko wykonawcy i melomani, ale również grupa osób odpowiedzialnych za organizację (poczęstunek, scena, nagłośnienie, oświetlenie) oraz zaplecze ludzi, pomagających finansowo w tym przedsięwzięciu (byli nimi również wszyscy ci, którzy swoją dobrowolną ofiarą na tacę wsparli koncert).

Podziękowania chciałbym skierować do księdza Dziekana Jana Liba, który był współorganizatorem, dalej dziękuję p. Lucynie Perlak, dyrektorowi Zespołu Szkół w Górnio, Edwardowi Buczakowi, dyrektorowi Zespołu Szkół w Trzebusce, Stanisławowi Radomskiemu, Bożenie i Januszowi Sądejom – Cukiernia „Galaxy”, Grupie „Caritas”, Zofii i Józefowi Kosakom, Marioli Prucnal, Januszowi i Renacie Stec, Mieczysławowi Miazga – Zakład Mięsny „Smak”, Zygmunowi Krawczykowi – Sklep firmowy, Jackowi Piekielkowi – MGOKSiR w Sokołowie Młp., Adamowi Piersiakowi, Marcie i Ryszardowi Stelmachom, Franciszkowi Tupajowi, Janowi Drelichowi, Piotrowi Rybakowi oraz ks. Markowi Wygonikowi i wszystkim uczniom Zespołu Szkół im. ks. M. Lachora w Górnio.

Zapraszam wszystkich na kolejny X Jubileuszowy Koncert Cecyliński w przyszłym roku.

**Bóg zapłać
Dariusz Kosak**

Fragment nagrania z koncertu oraz fotografii i relacja Telewizji Rzeszów dostępne są na stronie www.mlodyduch.prv.pl

Fotograficzne wspomnienia z wakacji...

21 października o godz. 17.00 w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie miał miejsce wernisaż VI Powiatowego Konkursu Fotograficznego „Wspomnienia z wakacji”, zorganizowanego pod patronatem Starosty Rzeszowskiego – Pana Józefa Jodłowskiego.

Podczas uroczystości ogłoszono wyniki pracy Jury, w skład którego wchodził: dr Bartosz Walicki, Henryka Boho, Elżbieta Dolecka, Szymon Bełz i Izabela Boho. Komisja w dniu 13 października obejrzała 28 prac fotograficznych 12 autorów w dwóch kategoriach wiekowych (Młodzież i Dorośli) i postanowiła przyznać nagrody i wyróżnienia w sposób następujący:

I kat. wiekowa

I NAGRODA – Maciej Słonina Sokołów Młp. – za 2 prace pt. „Złot – walka o pożywienie”, „Oś Jarmarku”

II NAGRODA – Klaudia Fila Korczowiska – za 2 prace pt. „Zielono mi” i „Summer night”

III NAGRODA – Aleksandra Baryła Głogów Młp. – za 2 prace pt. „Ogród – Zamek w Łańcucie” i „Staw Traczeński w Głogowie Młp.”

WYRÓŻNIENIA:

- Teresa Matuła Sokołów Młp. – za pracę pt. „440-lecie Miasta Sokołów Młp.”

- Magdalena Cisek Górnio – za pracę pt. „Petnia słońca”

- Alicja Tupaj Górnio – za pracę pt. „Cud Bałtyku”

II kat. wiekowa

I NAGRODA – Barbara Filanowska Wólka Niedźwiedzka – za 4 prace pt. „Odnaleźć radość w kroplach rosy”, „Wiatrak”, „Cisza przed burzą” i „Gdy jest się bardzo smutnym, kocha się zachody słońca...”

II NAGRODA – Paweł Stryjecki Kamień – za 2 prace pt. „Zamek w Krasiczynie” i „Kąpiel słoneczna, czyli wygrzewające się żółwie błotne”

Jury ocenia nadesłane na konkurs fotografie.

Odczytanie protokołu.

WYRÓŻNIENIE:

- Dariusz Kosak Górnio – za pracę pt. „Wszędzie dobrze, ale...”

Przybyłych na wernisaż laureatów konkursu i zaproszonych gości powitał dyrektor MGOKSiR Jacek Piekielek. Elżbieta Dolecka odczytała protokół Komisji Artystycznej. Laureatom konkursu zostały wręczone nagrody książkowe, dyplomy i okolicznościowe foldery. W imieniu Komisji głos zabrał jej przewodniczący, Bartosz Walicki. Podziękował i pogratulował uczestnikom i zwycięzcom konkursu pięknych prac fotogra-

ficznych, z których wiele wykonanych zostało w interesujący sposób, utrwalających piękno polskiej przyrody i architektury.

Na koniec otwarto oficjalnie wystawę pokonkursową, którą można było oglądać w sali klubowej MGOKSiR do 16 listopada br.

Uczestnicy wernisażu zwiedzili wystawę przygotowaną przez instruktorkę Henrykę Boho. Częstując się ciastkami i napojami, wywiązała się wśród nich fachowa dyskusja dotycząca fotografii i fotografowania. Laureaci wymieniali się wrze-

Fot. H. Boho

Wystawa pokonkursowa.

niami i doświadczeniami, wspominając ulotne, wakacyjne chwile, zatrzymane w kadrze aparatu fotograficznego.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji dziękuje Panu Staroście Józefowi Jodłowskiemu za ufundowanie nagród rzeczowych dla laureatów konkursu.

(mgoksir)

**WIELKA ORKIESTRA
ŚWIĄTECZNEJ POMOCY**

XVIII FINAŁ

**10 stycznia 2009 r.
godz. 16:00 - 20:00**

**Sala Widowiskowa
MGOKSiR w Sokołowie Młp.**

Gliniane płaskorzeźby...

26 września w MGOKSiR miały miejsce VIII Powiatowe Warsztaty Rzeźbiarskie „GLINOLEPY 2009” pod Patronatem Starosty Rzeszowskiego. Wzięły w nich udział dzieci i młodzież szkolna z gmin powiatu rzeszowskiego – ogółem 42 osoby: z Gminnego Ośrodka Kultury i Biblioteki w Krasnem, Zespołu Szkół w Wysokiej Głogowskiej, Zespołów Szkół (Szkoły Podstawowe i Gimnazja Publiczne) z Sokołowa Młp., Górna, Trzebucki i Nienadówki (nr 1 i nr 2) oraz Szkół Podstawowych z Turzy i Zaborza. W tym roku uczestnicy Warsztatów wykonywali ozdobne kafelki – płaskorzeźby o dowolnej tematyce. Wprowadzeniem w temat była wizyta w sokołowskim Zakładzie Wyrobu Kafli Państwa Jolanty i Antoniego Łuszczkich.

Po zbiórce w MGOKSiR, o godzinie 10.15 wszyscy uczestnicy i ich opiekunowie udali się do Zakładu, gdzie powitała ich Pani Jolanta Łuszczka, która przybliżyła im pokrótce historię Firmy i sposób wykonywania kafli. Dzieci obejrzały między innymi maszynę służącą do wyrobu kafli, suszarnię oraz piec do wypału, który właśnie w tym dniu był zapelniony poszkliwionymi kablami, gotowymi do wypalenia. Zakład Państwa Łuszczkich należy już do nielicznych zakładów produkujących kafle, nie tylko na Podkarpaciu, ale na terenie całej Polski. Kiedyś Sokołów był prężnie działającym ośrodkiem rzemieślniczym, a garncarstwo i kaflarstwo sokołowskie stało na wysokim poziomie i było szeroko znane w regionie. Gliniane naczynia to przedmioty codziennego użytku w dawnych, nawet najuboższych gospodarstwach wiejskich; dużym popytem cieszyła się również ceramika malowana – bogato zdobione miski i dzbanki wykorzystywane do

dekoracji wiejskich kredensów i półek. Z kolei ludowe, rzeźbione i malowane kafle służyły do budowy pieców, zwłaszcza

Jury ocenia płaskorzeźby.

czy w domach mieszczkańskich i szlacheckich. Z gliny wykonywano również zabawki dla dzieci – koniki, kogutki i różne „gwizdzące” ptaszki.

Po powrocie z Zakładu Wyrobu Kafil dzieci przystąpiły do wykonywania prac rzeźbiarskich – dekoracyjnej płytki: płaskorzeźby. Organizator pozostawił uczestnikom wybór tematyki rzeźbionych płytek – od czysto dekoracyjnych motywów linearnych i roślinnych po sylwetki zwierząt i ludzi, a nawet portrety i scenki rodzajowe. Przy stołach rozstawionych pod namiotami na parkingu przed Ośrodkiem przez kilka godzin trwała wytężona twórcza praca. W efekcie powstały bardzo ciekawe i pomysłowe dekoracyjne kafelki.

Na zakończenie Warsztatów uczestnicy otrzymali gorący posiłek i herbatę. Wcześniej dzieciom rozdano soki i drożdżówki.

Pogoda w dniu Warsztatów była wy-

marzona – słońce od rana, łagodne jesienne ciepło. Miało to wpływ na atmosferę podczas twórczej pracy. Miejsca na parkingu było dosyć, nikt nikomu nie wchodził w drogę, nikomu nie zabrakło miejsca do rzeźbienia...

Warsztaty prowadziła instruktor plastyki MGOKSiR – Henryka Boho.

Organizator dziękuje Państwu Łuszczkim za pomoc w przeprowadzeniu Warsztatów – zapewnienie uczestnikom gliny, wypalenie prac oraz możliwość zwiedzenia Zakładu Wyrobu Kafil.

Był to pierwszy etap Warsztatów.

Drugim etapem była ocena prac wykonanych 26 września, wyłonienie zwycięzców, wręczenie nagród, dyplomów i podziękowań oraz otwarcie wystawy pokonkursowej. 9 grudnia Komisja Artystyczna dokonała oceny 59 płaskorzeźb. W skład Jury wchodziły: instruktor plastyki z Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie, pani Kinga Ziobro – przewodnicząca komisji, oraz członko-

Marta Nykiel odbiera dyplom i nagrody.

wie – Henryka Boho, Elżbieta Dolecka i Izabela Boho.

Komisja wytypowała do nagród i wyróżnień 43 prace 42 autorów.

W I kat. wiekowej: **szkoły podstawowe** przyznano 10 nagród równorzędnych i 17 wyróżnień:

NAGRODY – **Natalia Dudek** (SP nr 2 Góma Zaborze), **Diana Pac** (SP Turza), **Monika Chorzępa** (SP Turza), **Marta Nykiel** (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Marcjanna Słonina** (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Gabriela Szczygieł** (SP Wysoka Głogowska), **Wioletta Watras** (SP Trzebucka), **Monika Kwolek** (SP Sokołów Młp.), **Justyna Tasior** (SP Sokołów Młp.), **Ewa Pokrzywa** (SP Sokołów Młp.).

WYRÓŻNIENIA – **Krzysztof Drzał** (GOKiB Krasne), **Sabina Szczygieł** (SP

Uczestnicy Warsztatów przed Zakładem Wyrobu Kafil.

Trzebuska), **Dominika Krzanowska** (SP Trzebuska), **Norbert Prucnal** (SP nr 2 Nienadówka), **Alina Szczygieł** (SP nr 1 Nienadówka), **Karolina Stafa** (SP nr 1 Nienadówka), **Magdalena Woś** (SP nr 1 Nienadówka), **Gabriela Sowa** (SP Wysoka Głogowska), **Małgorzata Wisz** (SP Wysoka Głogowska), **Maciej Słonina** (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Maria Cisek** (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Joanna Wójcikiewicz** (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Aneta Żarkowska** (SP nr 2 Górnio Zaborze), **Ewelina Chorzempa** (SP nr 2 Górnio Zaborze), **Magdalena Krasoń** (SP Górnio), **Dominika Gumieniak** (SP Górnio), **Kinga Dec** (SP Górnio), **Agnieszka Kwolek** (Sokołów).

W II kat. wiekowej: **gimnazja** przyznano 1 nagrodę główną, 4 nagrody równorzędne i 9 wyróżnień:

NAGRODA GŁÓWNA – Michał Bies (PG Sokołów Młp.)

NAGRODY – Anna Cisek (MGOKSiR Sokołów Młp.), **Anna Drąg** (PG nr 2 Nienadówka), **Gabriela Baran** (PG Trzebuska), **Gabriela Osiniak** (PG Sokołów Młp.) za dwie prace.

WYRÓŻNIENIA – Karol Tereszczak (GOKiB Krasne), **Alicja Smółka** (PG Trzebuska), **Karolina Chorzępa** (PG Trzebuska), **Paulina Prucnal** (PG nr 2 Nienadówka), **Justyna Zacharskiw** (PG nr 2 Nienadówka), **Patrycja Romańska** (PG Górnio), **Klaudia Fila** (PG Górnio), **Magdalena Cisek** (PG Górnio), **Dominika Miazga** (PG Górnio).

14 grudnia o godz. 11-tej w sali klubowej Ośrodka miało miejsce otwarcie wystawy pokonkursowej i wręczenie nagród laureatom. Przybyłych gości – zwycięzców, ich opiekunów oraz członków Jury powitał dyrektor MGOKSiR, Jacek Pieketeł. Protokół z obrad Komisji odczytała Elżbieta Dolecka. Instruktor Kinga Ziobro w imieniu swoim i Komisji podziękowała wszystkim uczestnikom za wzięcie udziału w VIII Warsztatach Rzeźbiarskich „GLINOLEPY 2009” i pogratulowała nagrodzonym i wyróżnionym, życząc dalszej wytrwałości, dziecięcej pasji i swobody tworzenia. Jury jest mile zaskoczone wysokim poziomem prac, jest pełne podziwu dla zrozumienia i poradzenia sobie z tematem, jakim była płaskorzeźba – uważana za jedną z trudniejszych form wyrazu rzeźbiarskiego.

Laureaci z rąk dyrektora i przewodniczącej Jury odebrali nagrody rzeczowe i dyplomy. Dyplomy-podziękowania zostały wręczone również opiekunom uczestników Warsztatów oraz członkom Jury.

Uczestnicy wernisażu obejrżeli wystawę płaskorzeźb, które po wypaleniu nabrały innego charakteru: nie były to już szare, gliniane, kruche, i przez to nietrwałe dziecięce prace; stały się one w pełni ceramicznymi, płaskorzeźbionymi dzie-

łami twórczej wyobraźni dziecka.

Wernisaż zakończył się poczęstunkiem przygotowanym przez organizatora oraz wspólną pamiątkową fotografią laureatów i członków Jury.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji dziękuje Panu Staroście Józefowi Jodłowskiemu za ufundowanie nagród rzeczowych dla laureatów konkursu.

Wystawa pokonkursowa trwać będzie do 21 stycznia 2010 roku.

(mgoksir)

Fot. H. Boho

Fragment wystawy.

Anioł Tęczowłosy – po raz ostatni

X edycja Wojewódzkiego Przeglądu Dziecięcej Twórczości Plastycznej „Anioł Tęczowłosy 2009” była ostatnią. Gminny Ośrodek Kultury i Biblioteka w Krasnem zdecydowała się zakończyć konkurs o tej tematyce. A szkoda, bo konkurs cieszył się dużym zainteresowaniem i licznym w nim uczestnictwem dzieci i młodzieży z województwa podkarpackiego. Również dzieci z kółek plastycznych działających przy MGOKSiR (w Górnio i Sokołowie) zawsze chętnie brały w nim udział.

W tym roku dzieci wykonały na zajęciach kilkanaście aniołów malowanych farbami, rysowanych kredkami, pastelami, wyklejanych sznurkiem oraz

wykonanych w technikach graficznych. Prace dwóch dziewczynek – Oli Nicpoń z Górnio i Angeliki Śliż z Trzebosi – zdobyły wyróżnienia. 8 grudnia w GOKiB w Krasnem miał miejsce wernisaż, w którym wzięła udział Ola w towarzystwie swojej mamy. Niestety, Angelika nie mogła być obecna. Na wystawie była również prowadząca z dziećmi zajęcia plastyczne – instruktorka Henryka Boho. Ola odebrała dyplom i nagrody rzeczowe; pozowała do pamiątkowego zdjęcia ze Św. Mikołajem. Angelice wręczono nagrody już w Ośrodku w Sokołowie na zajęciach kółka plastycznego. Gratulujemy sukcesu obu laureatom.

(mgoksir)

Angelika z nagrodami i dyplomem.

Anioł autorstwa Angeliki.

Anioł wykonany przez Olę.

Fot. H. Boho

Ola ze Św. Mikołajem i Komisją Konkursową.

„Mój powiat – przestrzeń i miejsce”

Sukces artystyczny instruktora plastyki z MGOKSiR

Instruktor plastyki Henryka Boho wraz z dziećmi z kółka plastycznego i członkami Klubu Amatora Plastyki brała udział w Konkursie Literacko-Plastycznym „Mój powiat – przestrzeń i miejsce”, zorganizowanym przez Starostwo Powiatowe w Rzeszowie z okazji 10-lecia Powiatu Rzeszowskiego.

W dniu 7 listopada 2009 roku na uroczystej, jubileuszowej Sesji Rady Powiatu Rzeszowskiego zostały wręczone nagrody i wyróżnienia laureatom konkursu. W kategorii plastycznej dla dorosłych II miejsce zdobyła Henryka Boho za pastel pt. „Trzebosińskie pola”. Instruktor z rąk posa Stanisława Ożoga odebrała dyplom i nagrody rzeczowe. W liście gratulacyjnym od Starosty i Wicestarosty czytamy m.in.: „(...) Jesteśmy pełni uznania i podziwu dla zaangażowania oraz trudu włożonego w przygotowanie nadesłanych nam prac. Cieszy-

H. Boho obok nagrodzonej pracy (na dole).
Fot. E. Dolecka

Dyplomy i nagrody wręczał laureatom poseł Stanisław Ożog.

my się, że tak wiele osób jest zainteresowanych podejmowanymi przez nas inicjatywami. Dziękujemy im za to, że swoimi uzdolnieniami ubogacają i sławią nasz powiat. Gratulujemy talentu, życzymy kolejnych dokonań, cierpliwości oraz chęci do rozwijania swoich pasji (...).

(mgoksir)

Wieczór andrzejkowych wróżb

W ostatni dzień listopada, dziewczęta z kółka plastycznego w Sokołowie, wraz z instruktorką, zorganizowały andrzejki, na których przede wszystkim wróżyły sobie przyszłość z lanych z wosku figurek, szpilek szczęścia, butów i innych przedmiotów, tradycyjnie wykorzystywanych podczas andrzejkowych wróżb. Popołudnie upłynęło wśród śmiechu i zabawy. Na zdjęciach wróżba z butów: „Która z nas pierwsza wyjdzie za mąż?” i wróżba „szpilki szczęścia” – „Co mnie czeka w przyszłości?”

(mgoksir)

MGOKSiR

Sokołów Młp.

„SZPAK FRYDERYK”

24 listopada br. o godz. 10.00 sala widowiskowa Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. wypełniła się najmłodszymi uczniami naszych szkół z terenu gminy na przedstawieniu pt. „Szpak

Fryderyk” Teatru „Maska” z Rzeszowa.

Pan Huber i pani Maier to sąsiedzi, a zarazem odwieczni wrogowie. On jest właścicielem kamienicy i przesadnie dbającym o porządek gburem, ona ubogą lokatorką, mieszkającą w suterenie. Oboje mają swoje ekscentryczne przyzwyczajenia – pan Huber karmi ptaki, a pani Maier hoduje szczury. Mają także swoją tajemnicę – ich sympatia do zwierząt wynika z samotności i pragnienia posiadania

kogoś, kim można się zaopiekować. Pewnego dnia dochodzi do spotkania, które raz na zawsze zażegna spory. Wykorzystując zabawną historię o szpakach i szczurach, pani Maier pokazuje, że nie należy niczego ani nikogo oceniać po pozorach. Dzięki tej opowieści, która przeradza się w teatr, sąsiedzkie niesnaski przeradzają się w przyjaźń, a być może w coś więcej...

Redakcja

26 listopada br. o godz. 10.00 w sali widowiskowej Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. zgromadzili się uczestnicy eliminacji rejonowych Podkarpackiego Konkursu Poezji Religijnej.

Młodzież przyjechała z różnych powiatów m.in. z Niska, Stalowej Woli oraz Łącuta. Jury w składzie: przewodnicząca – Pani Danuta Pado z Wojewódzkiego Domu Kultury w Rzeszowie oraz członkowie: Pani Wioletta Czapka z Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury w Sędziszowie Młp., Pani Anna Wójcikiewicz muzykolog Niepaństwowej Szkoły Muzycznej

Podkarpacki Konkurs Poezji Religijnej

I st. w Sokołowie Młp., ksiądz Zbigniew Kraska wikariusz parafii Sokołów Młp.

Zwycięzcami w Konkursie zostali w kategorii dorosłych – poezja śpiewana: Dariusz Kosa z Górnicy oraz Sylwia Tabaka reprezentująca Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. W kategorii monodramat I miejsce zajęła Zofia Żurawska z Miejskiego Domu Kultury w Łącuta. Wszystkie te osoby wezmą udział w Finale, który odbędzie się 11 grudnia Miejsko-Gminnym Ośrodkiem Kultury w Sędziszowie Młp. Dodatkowo wyróżnienia otrzymali Elżbieta Nykiel z Liceum Ogólnokształcącego w Sokołowie Młp. oraz Jacek Kruk z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Stalowej Woli.

Redakcja

XIX PODKARPACKI KONKURS POEZJI RELIGIJNEJ

„Uczynić z życia poemat dla Boga” słowa Juliusza Słowackiego stały się mottem zmagania konkursowych, których finał miał miejsce 11 grudnia 2009 r. w MGOK w Sędziszowie Młp.

Prezentowało się 37 wykonawców z całego województwa podkarpackiego w 3 kategoriach: recytacje, poezja śpiewana i drama. Byli nimi uczniowie szkół średnich i dorośli.

Laureaci Konkursu Poezji Religijnej.

Występy finałowe poprzedzone zostały eliminacjami rejonowymi. Gminę Sokołów Młp. reprezentowały dwie osoby w kategorii poezji śpiewanej: Sylwia Tabaka z Wólki Niedźwiedzkiej oraz Dariusz Kosak z Górnicy. W swoim repertuarze zawarli utwory o tematyce religijnej, do muzyki znanych kompozytorów lub jak w przypadku utworu „Miłość mi wszystko wyjaśniła” kompozycji własnej.

Występ finałowy okazał się sprawdzianem talentu i możliwości wokalnych uczestników. Sylwia Tabaka za interpretację utworów „Czekam chwili” (z rep. Trzeciej Godziny Dnia) i „Pójdę za Tobą” (st. Bonifacy) została nagrodzona I miejscem w swojej kategorii wiekowej natomiast miejsce drugie przypadło Dariuszowi Kosakowi za utwory „Z Aniołami” i wcześniej wspomniany utwór: „Miłość mi wszystko wyjaśniła” do słów Karola Wojtyły.

Pani Sylwia Tabaka odbiera nagrodę.

Uczestnictwo w tego rodzaju konkursie sprawia, że poprzez obcowanie z poezją i muzyką religijną rozwijamy nasze zdolności, talenty, potrafimy dostrzec głębszy sens istnienia człowieka i jego bliskości z Bogiem.

W tegorocznym konkursie dominowały utwory Karola Wojtyły i ks. Jana Twardowskiego, ale nie zabrakło również oryginalnych tekstów, odpowiednio dobranych i zaprezentowanych. Poziom konkursu, jak przyznali jurorzy był wyższy niż w poprzednich edycjach, stąd i wybór laureatów był trudniejszy. Najlepsi zostali nagrodzeni a organizatorzy postarali się również, aby każdy uczestnik otrzymał ciepły posiłek i pamiątkę z konkursu.

Dariusz Kosak

REGULAMIN IX MIEJSKO-GMINNYCH PREZENTACJI ZESPOŁÓW KOŁĘDNICZYCH I WIDOWISK JASEŁKOWYCH pod patronatem Burmistrza GiM Sokołów Młp.

Hej kołēda, kołēda...

IV. Zasady uczestnictwa:

W Prezentacjach mogą brać udział **dzieci i młodzież szkół podstawowych** (I kat. wiekowa) i **gimnazjów** (II kat. wiekowa) z terenu gminy i miasta Sokołów Młp. w dwóch kategoriach: **grupy kołędnicze** – maksymalnie 10 uczestników oraz **widowiska jasełkowe** – maksymalnie 20 uczestników w grupie.

V. Kryteria oceny:

- oryginalne, dawne teksty kołęd,

- właściwy dobór kostiumów i rekwizytów,
- skala trudności dialogów,
- opracowanie sceniczne widowiska,
- ogólne wrażenie artystyczne.

VI. Czas Prezentacji nie może przekroczyć 25 minut.

Organizatorzy zapewniają uczestnikom Prezentacji posiłek i dyplomy uczestnictwa. Najlepszym wykonawcom Jury przyzna nagrody i wyróżnienia oraz prawo występu w Koncercie Laureatów w dniu **17 stycznia 2010 roku** w MGOKSiR w Sokołowie Młp.

I. Cel Prezentacji:

Celem Prezentacji jest kultywowanie tradycji kołędniczych oraz widowisk jasełkowych związanych ze Świętami Bożego Narodzenia.

II. Termin i miejsce Prezentacji:

14 stycznia 2010 r. o godz. 9.30 w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

III. Organizatorzy:

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. i Towarzystwo Miłośników Ziemi Sokołowskiej.

Załączone karty zgłoszenia i karty transportu (dokładnie wypełnione) należy nadsyłać na adres: MGOKSiR, 36-050 Sokołów Młp., ul. Lubelska 5, tel./fax 0-17 77 29 053 w terminie do 11 stycznia 2010 r. Regulamin i karty zgłoszenia dostępne na stronie www.mgoksir-sokolow.pl.

TYDZIEŃ

w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp.

MGOKSiR
Sokołów Młp.

PONIEDZIAŁEK

14:00-16:00 Kółko plastyczne (s. klub.)
14:00-21:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
14:00-20:00 NSM (garderoba 1, garderoba 2)
16:00-20:30 Zaj. taneczne (s. widow.)
17:00-18:30 Zaj. taneczne (ZS nr 2 Nienadówka)
18:30-20:00 Zaj. taneczne (ZS nr 1 Nienadówka)
18:15-19:00 Aerobik gr. 1 (s. klubowa)
19:15-20:00 Aerobik gr. 2 (s. klubowa)
19:00-21:00 Zaj. sportowe (ZS Górno)

ŚRODA

14:00-19:00 NSM (gard. 1, gard. 2)
14:00-21:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
16:30-18:30 Zaj. teatralne (s. widow.)
16:30-18:30 Kółko szachowe (s. klubowa)
17:00-18:00 Zaj. sportowe (ZS Trzebuska)
18:30-21:00 WOLFGANG (s. widow.)
18:30-19:30 Zaj. teatralne (s. klubowa)
18:45-20:45 Kółko szachowe (ZS nr 2 Nienadówka)
19:00-21:00 Zaj. sportowe (ZS Górno)

PIĄTEK

13:30-20:00 NSM (gard. 1, gard. 2)
14:00-21:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
16:00-18:00 Zaj. instrum.-wokalne (s. widow.)
17:30-19:30 Zaj. sportowe (ZS nr 2 Nienadówka)
18:00-20:30 Praktyk - zaj. taneczne (s. widow.)
18:15-20:30 Zaj. taneczne (ZS W. Niedźwiedzka)
19:00-20:30 Zaj. wokalne (WOKSiR Górno)

WTÓREK

13:00-20:00 NSM (gard. 1, gard. 2, s. klubowa)
12:00-14:00 Kółko plastyczne (Górno)
14:00-21:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
16:00-17:30 Aikido (ZS Sokołów Młp.)
16:00-19:00 Zaj. taneczne dla dzieci (s. widow.)
18:00-19:30 Zaj. sportowe (ZS Sokołów Młp.)
18:00-19:30 Zajęcia wokalne (ZS W. Niedźwiedzka)
18:00-20:00 Zaj. sportowe (ZS Trzeboś)
19:00-21:00 Zaj. wokalne (s. Widow.)

CZWARTEK

14:00-21:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
14:30-20:00 NSM (gard. 1, gard. 2)
16:00-17:30 Aikido (ZS Sokołów Młp.)
16:00-18:00 Klub Piastyka Amatora (s. klubowa)
17:00-20:00 Zaj. kulinarnie (kuchnia)
17:45-19:15 Zaj. taneczne (ZS Trzeboś)
18:00-20:00 Zaj. sportowe (ZS nr 1 Nienadówka)
18:15-19:00 Aerobik gr. 1 (s. klubowa)
18:00-20:00 Zaj. instrumentalno-wokalne (s. wid.)
19:15-20:00 Aerobik gr. 2 (s. klubowa)

SOBOTA

8:00-14:00 NSM (gard. 1, gard. 2, s. klub., s. wid.)
16:00-20:00 Tenis stołowy, piłkarzyki (holl)
8:00-9:30 Zaj. taneczne (WOKSiR Górno)

ZAPRASZAMY

XII edycja Współzawodnictwa Gmin Wiejskich w Sporcie Młodzieżowym
o Puchar Marszałka Województwa Podkarpackiego

VI Gminne Biegi Przełajowe dziewcząt i chłopców pod Patronatem Burmistrza GiM Sokołów Młp.

W dniu 16 września br. o godz. 10:00 na obiektach Zespołu Szkół w Trzebusce odbyły się VI Gminne Biegi Przełajowe Dziewcząt i Chłopców pod Patronatem Burmistrza GiM Sokołów Młp.

W biegach mogli uczestniczyć dziewczęta i chłopcy urodzeni 01.01. 1992 r. oraz młodsze(si), zamieszkujący na terenie Gminy Sokołów Młp. – z wyłączeniem Sokołowa Młp.

W kategorii dziewcząt I miejsce zajęła Alicja Smółka (Trzebuska), II – Marta Pasierb (ZS Sokołów Młp.), III – Kamila Bednarz (Gómo).

W kategorii chłopców I miejsce zdobył Dominik Krzanowski (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.), II – Konrad Ożóg (ZS Nr 1 Nienadówka), III – Marek Plizga (ZS Nr 1 Nienadówka).

Wszyscy uczestnicy Turnieju otrzymali gorący posiłek, napoje zimne i gorące. Zawodnicy otrzymali okolicznościowe puchary, dyplomy oraz nagrody rzeczowe.

Redakcja

Finał Wojewódzki w biegach przełajowych

Finał Wojewódzki w biegach przełajowych odbył się **18 września br.** na obiektach sportowych Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Łańcucie. W biegach udział wzięło 240 dziewcząt i chłopców reprezentujących Gminy: Grodzisko Dolne, Sokołów Młp., Kamień, Laszki, Frysztak, Dydnia i Łańcut. Organizatorem Finału był Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia LZS w Rzeszowie – Józef Krzywonos, który dokonał uroczystego otwarcia Turnieju.

Punktację przeprowadzono zgodnie z regulaminem Współzawodnictwa w kategorii dziewcząt i chłopców.

Punktacja Gmin w kategorii dziewcząt:

1. Gmina Grodzisko Dolne (264 pkt)
2. Gm. Sokołów Młp. (200 pkt)

3. Gm. Kamień (111 pkt)
4. Gm. Laszki (103 pkt)
5. Gm. Frysztak (93 pkt)
6. Gm. Dydnia (49 pkt)
7. Gm. Łańcut (0 pkt)

Najlepsze zawodniczki:

1. Elżbieta Hubert (Gm. Laszki)
2. Paulina Filip (Gm. Frysztak)
3. Alicja Smółka (Gm. Sokołów Młp.)

Punktacja Gmin w kategorii chłopców:

1. Gm. Grodzisko Dolne (233 pkt)
2. Gm. Laszki (213 pkt)
3. Gm. Sokołów Młp. (173 pkt)
4. Gm. Dydnia (125 pkt)
5. Gm. Frysztak (59 pkt)
6. Gm. Łańcut (30 pkt)
7. Gm. Kamień (0 pkt)

Najlepsi zawodnicy:

1. Henryka Olejarczyk (Gm. Dydnia)
2. Łukasz Skiba (Gm. Grodzisko Dolne)
3. Krystian Wójtowicz (Gm. Dydnia)

Punktacja łączna dziewcząt i chłopców

1. Gm. Grodzisko Dolne (497 pkt)
2. Gm. Sokołów Młp. (373 pkt)

3. Gm. Laszki (316 pkt)
4. Gm. Dydnia (174 pkt)
5. Gm. Frysztak (152 pkt)
6. Gm. Kamień (111 pkt)
7. Gm. Łańcut (30 pkt)

Uczestnicy zawodów otrzymali słodycze. Zawodniczki i zawodnicy za miejsce I-III otrzymali dyplomy i nagrody rzeczowe. Gminy za miejsca 1-3 puchary, za miejsca 1-6 dyplomy.

Zawody były sfinansowane ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podkarpackiego w Rzeszowie oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Redakcja

V Powiatowy Jesienny Turniej Tenisa Stołowego

pod Honorowym Patronatem Starosty Rzeszowskiego

W dniu 22 listopada br. na gościnnych obiektach Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp. odbył się V Powiatowy Jesienny Turniej Tenisa Stołowego pod Honorowym Patronatem Starosty Rzeszowskiego

W turnieju na 10 stołach wzięło udział 79 zawodniczek i zawodników reprezentujących 6 Gmin Powiatu Rzeszowskiego: Gmina Boguchwała, Gmina Chmielnik, Gmina Kamień, Gm. Kuryłówka, Gm. Błażowa oraz Gmina Sokołów Młp.

Uroczystego otwarcia Turnieju dokonała Grażyna Majka – Dyrektor Zespołu Szkół im. J. Pawła II w Sokołowie Młp. Gościem Turnieju był Edward Buczak – Dyrektor ZS w Trzebusce, Organizator Sportu w Środowisku Wiejskim PZ LZS Rzeszów.

Sędzią głównym Turnieju był Andrzej Godek – Radny Rady Miejskiej, instruktor i sędzia tenisa stołowego.

Wyniki w poszczególnych kategoriach przedstawiają się następująco:

I kat. wiekowa (do lat 12)

Dziewczęta

1. Martyna Godek (UKS przy SP Nr 1 Górnio)
2. Karolina Kasprzak (UKS przy SP Nr 1 Górnio)
3. Marta Naja (ZS Nr 2 Nienadówka)

Chłopcy

1. Sebastian Miazga (UKS przy SP Nr 1 Górnio)
2. Michał Kołodziej (ZS Nr 2 Nienadówka)
3. Szewczyk Dawid (UKS przy SP Nr 1 Górnio)

II kat. wiekowa (od 13 do 16 lat)

Dziewczęta

1. Stec Diana (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.)
2. Cisek Aneta (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.)
3. Flis Monika (UKS przy SP Nr 1 Górnio)

Chłopcy

1. Sebastian Ożóg (ZS Nr 2 Nienadówka)
2. Rafał Ożóg (ZS Nr 2 Nienadówka)
3. Krystian Kołodziej (ZS Sokołów Młp.)

III kat. wiekowa (od 17 do 19 lat)

Chłopcy

1. Mateusz Kania (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.)
2. Piotr Dec (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.)
3. Marcin Cenar (ZS Ponadgimnazjalnych Sokołów Młp.)

IV kat. wiekowa (od 20 do 44 lat)

Kobiety

1. Godek Halina (UKS przy SP Nr 1 Górnio)
2. Bies Beata (ZS Sokołów Młp.)

3. Staniec Marta (ZS Sokołów Młp.)

Mężczyźni

1. Wiesław Rzeszutek (ZS Nr 2 Nienadówka)
2. Prucnal Bogdan (Sokołów Młp.)
3. Pułyto Bogdan (ZS Nr 1 Nienadówka)

V kat. wiekowa (45 lat i powyżej)

Mężczyźni

1. Sura Wiesław (Gm. Chmielnik)
2. Bazan Tadeusz (ZS Sokołów Młp.)
3. Wrzos Edward (Sokołów Młp.)

Niepełnosprawni

Kobiety

1. Ewa Cisek (Gm. Sokołów Młp.)
2. Iwona Szewc (Gm. Kamień)
3. Katarzyna Koc (Gm. Kamień)

Mężczyźni

1. Maciej Ludowski (Gm. Kamień)
2. Rafał Młynarczyk (ŚDS Sokołów Młp.)
3. Dariusz Młynarczyk (ŚDS Sokołów Młp.)

Wszyscy uczestnicy Turnieju otrzymali gorący posiłek, napoje zimne i gorące. Za zajęcie I miejsca zawodnicy otrzymali okolicznościowe puchary wraz z grawerką, dyplom oraz nagrodę rzeczową; za II i III miejsca – dyplom oraz nagrodę.

Aktu dekoracji dokonali: Grażyna Majka, Edward Buczak. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji składa serdeczne podziękowania Staroście Rzeszowskiemu, Burmistrzowi Gminy i Miasta oraz Dyrektorowi Zespołu Szkół im. J. Pawła II

w Sokołowie Młp. za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Redakcja

II Wojewódzki Turniej Szachowy

„SZUKAMY TALENTÓW”

pod Patronatem Starosty Rzeszowskiego

Obiekty Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Małopolskim gościły uczestników II Wojewódzkiego Turnieju „Szukamy Talentów Szachowych”. W Turnieju wzięło udział ponad 177 zawodników i zawodniczek w trzech kategoriach wiekowych – seniorzy, juniorzy, juniorzy młodsi.

W ceremonii otwarcia uczestniczyli: Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe w Rzeszowie – Józef Krzywonos, Dyrektor Zespołu Szkół w Trzebussce, Organizator Sportu w Środowisku Wiejskim Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe – Edward Buczak, Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp. – Jacek Piekietek.

Sędzią głównym Turnieju był Marian Bysiewicz – Sekretarz Podkarpackiego Związku Szachowego, sędzia klasy międzynarodowej – FIDE Arbiter.

Turniej rozegrano systemem szwajcarskim na dystansie dziewięciu rund w trzech grupach turniejowych.

W poszczególnych kategoriach zwyciężyli:

1) grupa A – seniorzy: I – Leja Adam „Zelmer Rzeszów”, II – Janus Przemysław „LKSz GCKiB Czarna”, III – Lorenc Marian „Urania Krosno”

2) grupa A – seniorki: Parys Maria TG „Sokół” Ropczyce

3) grupa B – juniorzy: I – Dudzik Łukasz „Górnovia-SMAK Górnio”, II – Głuszek Paweł „Orzeł Rudnik”, III – Perlak Michał „Górnovia-SMAK Górnio”

4) grupa B – juniorki: I – Stępień Teresa „Unia Nowa Sarzyna”, II – Ner Patrycja „Unia Nowa Sarzyna”, III – Handel Ga-

biela „Hetman Pilzno”

5) grupa C – juniorzy młodsi: I – Handel Mikołaj „Hetman Pilzno”, II – Krawiec Mateusz „UKS Górnio”, III – Walczyk Maciej „TG Sokół Ropczyce”

6) grupa C – juniorki młodsze: I – Pędrak Paulina „Hetman Pilzno”, II – Godek Martyna „Górnovia-SMAK Górnio”, III – Krzyszyńska Anna „Brzozovia-MOSiR Brzozów”.

Po trzech najlepszych zawodniczek i zawodników w poszczególnych kategoriach wiekowych otrzymało nagrody rzeczowe, dyplomy, a najlepsi otrzymali puchary (6 pucharów). Ponadto wręczono 4 puchary wraz z nagrodami i dyplomami w dodatkowych klasyfikacjach: zawodnicy do rankingu 1800 – Bogdan Tarasek – DORS Ruda Śląska, najmłodsza zawodniczka – Mirowska Oliwia (Pilzno) 5 lat, najmłodszy zawodnik – Mirowski Norbert (Pilzno) 6 lat, najstarszy zawodnik Janiec Michał (Sokołów Młp.) 76 lat.

Zawodnicy oraz osoby towarzyszące otrzymali obiad, gorące i zimne napoje, słodczyce. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Małopolskim składa serdeczne podziękowania Prezesowi Podkarpackiego Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe, Staroście Rzeszowskiemu, Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Młp., Dyrektorowi Zespołu Szkół im. J. Pawła II w Sokołowie Młp. za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Redakcja

VI Gminny Turniej Szachowy

pod Patronatem Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp.

Obiekty WOKSiR w Górnio w dniu 5 grudnia br. gościły uczestników VI Gminnego Turnieju Szachowego. W Turnieju wzięły udział reprezentacje Zespołów Szkół w Górnio i Trzebussce – rocznik 1992 i młodsi.

Rozegrano Turniej Indywidualny systemem szwajcarskim na dystansie 7 rund. Prowadzono oddzielnie klasyfikację dziewcząt i chłopców. Tempo gry 15 minut na partię dla każdego zawodnika. W Turnieju wzięło udział 24 zawodniczek i zawodników.

Sędzią głównym Turnieju był Marian Bysiewicz – Sekretarz Podkarpackiego Związku Szachowego, sędzia klasy międzynarodowej FIDE Arbiter.

Uroczystego otwarcia Turnieju dokonał Jacek Piekietek Dyrektor Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu i Rekreacji w Sokołowie Młp., gośćmi Turnieju byli Edward Buczak – Dyrektor Zespołu Szkół w Trzebussce, Organizator Sportu PZ LZS Rzeszów, Kazimierz Smolak – Wiceprezesa Zakładu Mięsnego SMAK w Górnio, Andrzej Godek – Radny Rady

Miejskiej w Sokołowie Młp., instruktor szachowy.

Zdobywcy czołowych miejsc otrzymali puchary, nagrody rzeczowe oraz dyplomy. W klasyfikacji chłopców I miejsce zdobył Michał Perlak (Górnio), II – Miazga Sebastian (Górnio), III – Szewczyk Dawid (Górnio), IV – Dudzik Grzegorz (Górnio), V – Rembisz Krzysztof (Górnio). W klasyfikacji dziewcząt I miejsce zdobyła Łach Karolina (Górnio), II – Kasprzyk Karolina (Górnio), III – Szewczyk Sabina (Górnio), IV – Rycek Kinga (Trzebusska), V – Watras Edyta (Trzebusska).

Wszyscy uczestnicy otrzymali gorący posiłek, słodczyce, napoje zimne i gorące. Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Sportu i Rekreacji składa serdeczne podziękowania Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Młp., Dyrektorowi Zespołu Szkół w Górnio oraz Prezesowi ZM „Smak Górnio” za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego.

Redakcja

Finał Wojewódzki w szachach

Obiekty WOKSiR w Górnicy gościły 13 grudnia br. uczestników Finału Wojewódzkiego w Szachach – rocznik 1992 i młodsi. Organizatorem Finału był Prezes Podkarpackiego Zrzeszenia LZS w Rzeszowie – Józef Krzywonos, który dokonał uroczystego otwarcia Turnieju. Gośćmi Turnieju byli: Zenon Chojnicki Prezes Podkarpackiego Związku Szachowego w Rzeszowie, Lucyna Perlak Dyrektor Zespołu Szkół w Górnicy, Edward Buczak Dyrektor Zespołu Szkół w Trzebusce oraz Kazimierz Smolak Wiceprezes ZM „Smak Górno” w Górnicy.

Sędzią głównym Turnieju był Marian Bysiewicz – Sekretarz Podkarpackiego Związku Szachowego, sędzia klasy międzynarodowej FIDE Arbiter.

Turniej rozegrano na dystansie dziewięciu rund po 15 minut na partię dla każdego zawodnika, systemem szwajcarskim. Suma punktów zawodniczek

i zawodników stanowiła wynik danej gminy. Pierwsze miejsce zdobyła Gmina Sokołów Młp. – 59 pkt., drugie Łańcut – 54 pkt., trzecie Jeżów – 44,5 pkt., czwarte Grodzisko Dolne – 44 pkt., piąte Żółńca – 34,5 pkt., szóste Olszanica – 30,5 pkt. Udział wzięło 11 gmin.

Zwycięska gmina otrzymała z rąk prezesa Józefa Krzywonosy okazały puchar oraz dyplom, a pozostałe gminy – dyplomy. Wszyscy uczestnicy wraz z opiekunem otrzymali gorący posiłek, słodczyce oraz zimne i gorące napoje.

Organizatorzy składają serdeczne podziękowania Marszałkowi Województwa Podkarpackiego, Burmistrzowi Gminy i Miasta Sokołów Młp., Dyrektorowi Zespołu Szkół w Górnicy oraz Prezesowi ZM „Smak Górno” za udzielenie wsparcia finansowo-organizacyjnego Turnieju.

Redakcja

UROCZyste PODSUMOWANIE WYNIKÓW RYWALIZACJI SPORTOWEJ SZKÓŁ ZA ROK SZKOLNY 2008/2009

W dniu 17 listopada w Zespole Szkół Agro-Przedsiębiorczości w Miłocinie odbyło się zorganizowane przez Starostwo Powiatowe w Rzeszowie uroczyste podsumowanie rywalizacji sportowej szkół za rok szkolny 2008/2009. Na uroczystość zaproszeni zostali burmistrzowie, wójtowie, dyrektorzy, nauczyciele i uczniowie z najlepszych pod względem sportowym gmin i szkół naszego powiatu. Nasza gmina była reprezentowana bardzo licznie ze względu na osiągnięcia jakie zanotowali na swoim koncie młodzi sportowcy.

Gmina Sokołów Młp. zajęła w klasyfikacji łącznej zdecydowanie pierwsze miejsce z dorobkiem 6463 punkty. Drugie miejsce zajęła Gmina Trzebownisko – 5036 punktów, a trzecie

Gmina Głogów Młp. – 4034 punkty. Puchar i dyplom odebrał od organizatorów zastępca Burmistrza Gminy i Miasta Sokołów Młp. pan Bogusław Kida.

W kategorii szkół podstawowych zwyciężyła Szkoła Podstawowa w Sokołowie Młp. – 1017 punktów przed SP w Głogowie Młp. – 952 punkty i SP Kamień Centrum – 692 punkty. Na czwartym miejscu uplasowała się SP nr 1 w Trzebosi – 617 punktów, a na szóstym SP nr 1 w Górnicy.

W kategorii gimnazjów podium zostało obsadzone wyłącznie przez szkoły z Naszej Gminy. Pierwsze miejsce zajęło Gimnazjum w Sokołowie Młp. – 672 punkty, drugie Gimnazjum w Trzebosi – 628 punktów, a trzecie Gimnazjum w Górnicy – 626 punktów.

Najmłodsi uczestnicy spotkania z niecierpliwością czekali na najbardziej interesujący ich punkt uroczystości czyli na wręczenie nagród za największe osiągnięcia uczniów z powiatu rzeszowskiego w Finałach Wojewódzkich Igrzysk Młodzieży Szkolnej i Gimnazjady.

Spośród wszystkich uczestników wojewódzkich zawodów sportowych wyróżnieni dyplomami i nagrodami rzeczowymi zostali ci uczniowie z naszego powiatu, którzy zajęli na nich miejsca na podium. Reprezentanci naszej gminy stawali na nim w minionym roku szkolnym sześciokrotnie:

Złote medale Igrzysk Młodzieży Szkolnej zdobyły dziewczęta ze Szkoły Podstawowej nr 1 w Trzebosi w sztafetowych biegach przełajowych oraz dziewczęta ze Szkoły Podstawowej w Sokołowie Młp. w badmintonie drużynowym;

Srebrne medale Igrzysk Młodzieży Szkolnej zdobyła w badmintonie drużyna chłopców reprezentująca SP w Sokołowie Młp.

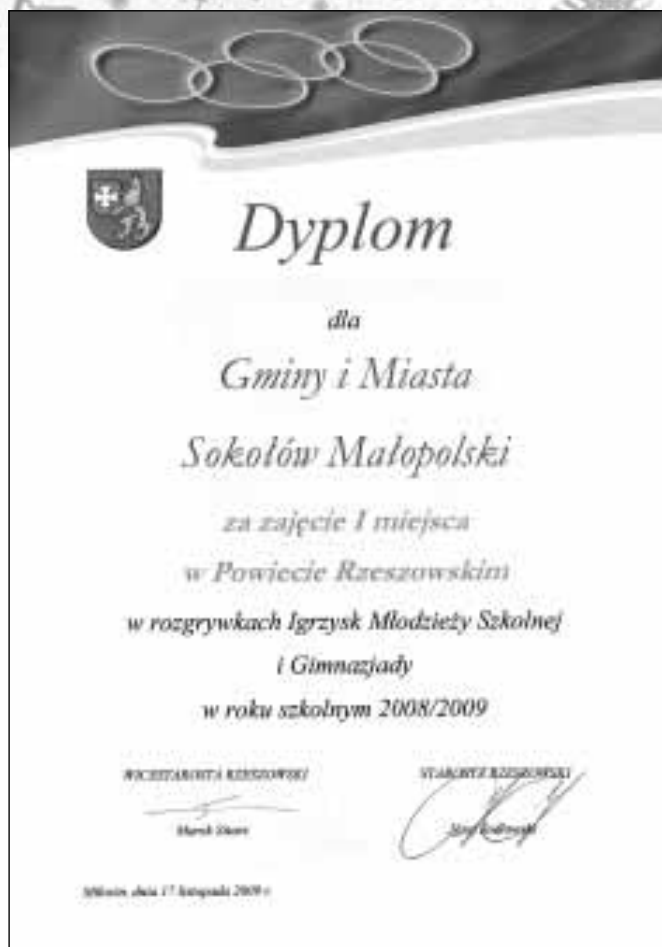
W Wojewódzkiej Gimnazjadzie w szachach drużynowych srebrne medale zdobyła drużyna reprezentująca Gimnazjum w Górnio.

Brązowe medale Igrzysk Młodzieży Szkolnej zdobyła drużyna szachistów z SP nr 1 w Górnio oraz w skoku w dal Marcin Bąk z SP w Sokołowie Młp.

Dyplomy za aktywną działalność na rzecz rozwoju sportu dzieci i młodzieży w powiecie rzeszowskim otrzymali nauczyciele wychowania fizycznego: Andrzej Godek i Janusz Wołcz z Zespołu Szkół w Górnio, Łukasz Marecki i Tadeusz Bazan z Zespołu Szkół im. Jana Pawła II w Sokołowie Młp., Wiesław Rzeszutek z Zespołu Szkół nr 2 w Nienadówce, Dariusz Dec z Zespołu Szkół w Trzebosi.

Rok szkolny 2008/2009 był kolejnym, kiedy uczniowie szkół podstawowych i gimnazjalnych reprezentujący Gminę Soko-

łów Młp. w Igrzyskach Młodzieży Szkolnej i Gimnazjadzie osiągnęli znaczące sukcesy. Nie sposób wszystkich tu przytoczyć, ale wszystkie one złożyły się na pierwsze miejsce naszej gminy w klasyfikacji końcowej.

Korzystając z okazji chciałbym podziękować władzom gminy i dyrektorom szkół za stwarzanie możliwości uczestniczenia naszych uczniów w rywalizacji sportowej. Nie byłoby z pewnością dobrych wyników sportowych na szczeblu powiatowym i wojewódzkim, gdyby nie rywalizacja wewnętrzna między szkołami w gminie.

Dziękuję również wszystkim nauczycielom wychowania fizycznego, którzy prowadzą systematyczne zajęcia sportowe wśród dzieci i młodzieży za zaangażowanie i poświęcanie prywatnego czasu dla dobra sportu i rekreacji fizycznej.

Gminny Organizator Sportu Szkolnego Tadeusz Bazan

ULTRAMARATONCZYK WIESŁAW SONDEJ- CARS-POL Z SOKOŁOWA ZWYCIEŻA Z SAMYM SOBĄ NA DYSTANSIE 70 KM W MISTRZOSTWACH POLSKI – 24.10.2009 KALISZ

Na trasie ultramaratonu.

Po kilkuletniej przerwie znów odbyły się Mistrzostwa Polski w supermaratonie. Ta arcytrudna konkurencja niestety nie cieszy się zwykle przesadnym zainteresowaniem mediów i sponsorów. Dzięki jednak zaangażowaniu kaliskiego środowiska biegowego z Mariuszem Kurzajczykiem na czele, 25. Supermaratonu Kalisia otrzymał rangę Mistrzostw Polski. Na tak ekstremalny wysiłek zdobyło się 160 zawodników. W biegu na dystansie 70 km w swojej kategorii wiekowej I miejsce zajął triathlonista Wiesław Sondej z czasem 07:50:07. Ciężka praca przez ostatnie miesiące przynosi efekty.

Wybór szczęśliwego sponsora okazuje się bardzo trafny. Dru-

Medal i gratulacje kolegów.

gi występ w zawodach pod firmą CARS-POL-SOKOŁOW MŁP. przynosi rekord życiowy w Maratonie Warszawski rozgrywanym w dniu 27.09.2009 na dystansie 42,195 km z czasem 03:48:28. Co do samego biegu to mogę powiedzieć że dopiero po przekroczeniu 50 km zaczyna się walka z samym sobą, słabościami i wolą zawodnika.

Wiesław Sondej

100 MARATON EDWARDA DUDKA – 42,195 KM NAJBARDZIEJ EXTREMALNA TRASA W POLSCE!

100 zawodników odważyło się stanąć na starcie 100 maratonu Edwarda Dudka, którego trasa biegła z Zajazdu Horolna na Skrzyczne.

Ten bardzo ekstremalny maraton zgromadził takie znakomitości światka biegowego jakiego Żywiecczyzna jeszcze nie miała. Na zaproszenie Edwarda Dudka do Radziechów przyjechał sam Mistrz Świata w biegu na 100 km Jarosław Janicki z Gryfina. Nie będę wymieniał wszystkich, jedynie kolegę z naszych stron Spartathlonczyka Jacka Łabudzkiego 3-krotnego mistrza Świata Lekarzy z Sandomierza.

Mój start w ultra maratonie na dystansie 70 km utwierdził mnie jeszcze bardziej że mogę spróbować startu w górskim ekstremalnym maratonie o przewyższeniu 1150m który znajdował się na 23 km, trasy gdzie znajdował się punkt żywieniowy. Myliłem się sądząc że teraz będzie już z górki, bo po przebiegnięciu kolejnych 9 kilometrów znowu piękne podejście pod Ostre, a na następnych kilometrach podejście pod wapiennik

w Radziechowach, dłuższy zbieg do Radziechów i rozpoczyna się stopniowo wiodąca pod górę w Radziechowach, do

Na trasie biegu tuż przed 23 km

pokonania prawdziwa Golgota jak twierdzą zawodnicy, którzy zmęczeni ale bardzo szczęśliwi docierali na metę przy hotelu CIS w Przybędzy.

Na mecie przepiękny medal i gratulacje od obsługi i Komandora Mitingu samego Bacy. Czas z jakim pokonałem dystans 42,195 km to 04:49:28 dający 17 miejsce w swojej kategorii. Wspaniały dyplom ze zdjęciem jest pamiątką na całe życie.

Wiesław Sondej

Medal upamiętniający start w Extrema maratonie górskim.

OSIĄGNIĘCIA SPORTOWE SEKCJI PŁYWACKIEJ „DELFINIEK” DZIAŁAJĄCEJ W SOKOŁOWIE MŁP.

Sekcja pływacka Delfinek powstała dwa lata temu w 2007 roku, z inicjatywy Pana wicedyrektora Wiesława Sondej. Posiadając uprawnienia instruktorskie z pływania, rozpoczął naukę pływania najmłodszych. Początki były trudne bo często same dojazdy na basen zniechęcały dzieci i młodzież do nauki pływania. Wśród uczestników pozostawali ci najwytrwalsi i oni stanowią trzon sekcji pływackiej. Do najważniejszych imprez pływackich możemy zaliczyć dwukrotnie udział w zawodach międzynarodowych rozgrywanych w Nowej Sarzynie, oraz zawodach okolicznościowych. Zawod-

Pamiętkowe zdjęcie zawodników sekcji „Delfinek”.

wackich możemy zaliczyć dwukrotnie udział w zawodach międzynarodowych rozgrywanych w Nowej Sarzynie, oraz zawodach okolicznościowych. Zawod-

niczki z sekcji pływackiej zajmowały miejsca medalowe. Róża Tomaszewska III miejsce w stylu dowolnym na 25 m. W roku 2009/2010 przystąpiliśmy do zawodów pływackich „Pięciu Miast” do których należą Łańcut, Nowa Sarzyna, Leżajsk, Głogów Małopolski, i Sokołów Młp. trzeba nadmienić że Sokołów jest jedyną sekcją pływacką nie mającą krytej pływalni. Pierwsza edycja tych zawodów odbyła się w dniu 14 listopada 2009 roku

w Łańcutcie gdzie uczeń klasy III Szkoły Podstawowej Kacper Błądek zdobył brązowy medal w stylu dowolnym na 25 m z czasem 24:10 s. Wyniki pozostałych zawodników nie odbiegały dużo od czołówki pływaków:

Gabriela Kiełb – 54:90 s – 50 m stylem grzbietowym
Ewelina Piędel – 56 s – 50 m stylem grzbietowym
Aleksandra Drozd 1;02; 80 – 50 stylem grzbietowym
Karolina Pasierb 1;06;40 – 50 stylem grzbietowym
Jagoda Kiełb 32:20 – 25 m stylem dowolnym
Julia Wolańczyk 57:20 – 50 m stylem dowolnym

Aleksandra Sidor 1;15;12 –50 m stylem klasycznym
Chłopcy;

Brązowy medalista I edycji zawodów pływackich Pięciu Miast Kacper Błądek z trenerem Wiesławem Sondejem.

Sebastian Olszowy 31:30 – 25 m stylem dowolnym
Hubert Mytych – 50 m stylem grzbietowym
Ponadto z sekcji pływackiej
Julia Kuca – 50 stylem dowolnym i grzbietowym 47:30, 55:90,
Barbara Prucnal – 50 stylem dowolnym i grzbietowym 56:00, 54;10.

Wiesław Sondej

Od dawna marzyłem o tym by zostać morsem, w województwie podkarpackim o takim morsowaniu nie słyszałem do czasu kiedy to za sprawą artykułu o rzeszowskich

JAK ZOSTAŁEM MORSEM

Założyciele Klubu Morsa.

morsach (artykuł z dnia 06.02.2009 „Rzeszowskie morsy na żwirow-

ni”) skontaktowałem się z Panem Kry-
stianem I, oraz Ryszardem S morsami

ze stażem.

I zaczęło się morsowanie, a że pływam maratony, uprawiam triathlon to początki były łatwe. W chwili obecnej mam za sobą kilkanaście sesji co sprawia mi niesamowitą przyjemność, czekam tylko na mróz i kąpiel w przerębli.

Dzięki wspólnemu morsowaniu zrodziła się myśl utworzenia klubu pod nazwą Rzeszowski Klub Morsów „Sopek”, który chce ogłosić swoją działalność z Nowym Rokiem 2010, i uczestniczyć w ogólnopolskim zlocie morsów w Mielnie. Morsujemy w każdą sobotę o godzinie 10.00 na rzeszowskiej żwirowni, zachęcamy wszystkich do spróbowania morsowania.

Mors Wiesław Sondej

KRONIKA POLICYJNA

Wrzesień-Październik 2009

Przestępstwa

We wrześniu i październiku 2009 roku w Komisariacie Policji Sokołów Młp. zanotowano 39 przestępstw popełnionych na terenie działania tutejszej jednostki. Były to przestępstwa przede wszystkim z kategorii przestępstw przeciwko mieniu, tj. kradzieże z włamaniem (7 przypadków), kradzieże (8), kierowanie samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości (5), groźby karalne (3), fizyczne i psychiczne znęcanie się nad rodziną (1), oszustwo (4), uszkodzenie mienia (3), przywłaszczenie mienia (2), uszkodzenie ciała (1), uszkodzenie znaków granicznych (1), wypadków drogowych (4).

Zdarzenia drogowe

W analizowanym czasie policjanci KP Sokołów Młp. wykonywali czynności służbowe na miejscu: 24 kolizje drogowe, z których najwięcej miało miejsce w Kamieniu (5 kolizji), w Wólce Niedźwiedzkiej (3), w Wólce Sokołowskiej (1), w Wólce Niedźwiedzkiej (2), w Sokołowie Młp. (2), w Trzebusce (3), w Nienadówce (2), w Trzebosi (2), w Górnym (2) i w Stobiernej (2). Główną przyczyną zaistnienia tych kolizji jest nie dostosowanie stylu jazdy do warunków panujących na drodze. W związku z tym że warunki klimatyczne ulegną pogorszeniu, KP Sokołów Młp. zwraca się z prośbą o zwiększenie ostrożności przy prowadzeniu pojazdów mechanicznych.

***

W związku z nadchodzącą zimą, a także niskimi temperaturami, KP Sokołów Młp. prosi o zwiększenie uwagi i zainteresowanie się ludźmi starszymi mieszkającymi samotnie, jak również osobami bezdomnymi. W ostatnich latach na terenie podległym pod tutejszą jednostkę znane były przypadki zamrażanie czy też wyziębień, skutkujących poważnymi problemami zdrowotnymi.

***

W związku z decyzją Komendy Głównej Policji zostały wprowadzone nowe wzory mundurów, w które zostali zaopatrzeni policjanci rewiru dzielnicowych, jak również policjanci z ogniwa patrolowo-interwencyjnego.

Poniżej na zdjęciach dzielnicowi Komisariatu Policji w Sokołowie Młp. w nowym umundurowaniu.

Komendant

**Komisariatu Policji w Sokołowie Młp.
podkom. Paweł Suski**

NASI DZIELNICOWI

asp. sztab. Henryk Potocki
– Kamień, Nowy Kamień

mł. asp. Józef Dąbek – Górno, Markowizna, Turza, Wólka Sokołowska

mł. asp. Wojciech Wyskida
– zachodnia część Sokołowa Młp.

mł. asp. Dariusz Drewniak – Trzebuska, Nienadówka

podkom. Marek Wojciechowski – Kąty Trzebuskie, Wólka Niedźwiedzka, Trzeboś

sierż. Marcin Sierżęga – wschodnia część Sokołowa Młp.

mł. asp. Krzysztof Głowala – Krzywa wieś, Łowisko

JAK WSZCZĄĆ POSTĘPOWANIE EGZEKUCYJNE?

Nierzadko zdarza się, że pomimo korzystnego wyroku Sądu trudno jest nakłonić dłużnika do dobrowolnego spełnienia świadczenia. W takiej sytuacji koniecznym staje się sięganie do instrumentów umożliwiających przymusową jego realizację czyli do postępowania egzekucyjnego.

Postępowanie to może być wszczęte na wniosek, z urzędu lub na żądanie uprawnionego organu. W praktyce najczęściej spotykanym inicjatorem postępowania egzekucyjnego jest wierzyciel. To on ostatecznie decyduje czy chce dochodzić swoich roszczeń od dłużnika czy też nie.

Postawą prowadzenia egzekucji jest prawomocne orzeczenie sądowe lub inny tytuł egzekucyjny (np. ugoda zawarta przed sądem, akt notarialny, w którym dłużnik poddał się egzekucji). Tytuł egzekucyjny musi jednak zostać zaopatrzony przez sąd w klauzulę wykonalności i dopiero wtedy staje się on tytułem wykonawczym, który może być podstawą do prowadzenia egzekucji komorniczej.

Ważnym jest zatem, aby wierzyciel w pierwszej kolejności uzyskał tytuł wykonawczy, a dopiero w dalszej kolejności występował z wnioskiem o wszczęcie egzekucji.

Wniosek o wszczęcie egzekucji może zostać złożony ustnie (do protokołu) lub na piśmie, przy czym w przypadku sporządzenia go na piśmie powinien on zawierać:

- oznaczenie organu do którego jest skierowany tj. wskazanie konkretnego komornika (wierzyciel ma prawo swobodnego wyboru komornika na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w drodze złożenia odpowiedniego oświadczenia woli, w samej treści wniosku, wyjątkiem są sprawy o egzekucję z nieruchomości oraz sprawy, w których przepisy o egzekucji z nieruchomości stosuje się odpowiednio),
- imię i nazwisko bądź nazwę stron tj. wierzyciela i dłużnika,
- oznaczenie pisma jako wniosku o wszczęcie egzekucji,
- wskazanie świadczenia, które ma być spełnione oraz sposobu egzekucji (np. z rachunku bankowego, z wynagrodzenia za pracę, z nieruchomości),
- podpis wierzyciela (lub jego pełnomocnika),
- wymienienie załączników (np. odpis księgi wieczystej), w tym zawsze tytułu wykonawczego załączanego w oryginale.

Prawidłowe złożenie wniosku przez wierzyciela wraz z oryginałem tytułu wykonawczego stanowi podstawę wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Uruchomienie tego postępowania daje zaś podstawę do podjęcia przez komornika czynności egzekucyjnych. Komornik jest obowiązany podjąć czynności niezbędne do skutecznego przeprowadzenia egzekucji niezwłocznie tj. nie później niż w terminie 7 dni od otrzymania wniosku wierzyciela.

Opracowała Anna Zięba
doradca w Podkarpackim Ośrodku Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego w Rzeszowie

PRZEDAWNIEŃ ROSZCZEŃ

Przedawnienie jest instytucją prawną mającą na celu zapewnienie pewności obrotu gospodarczego. Zapewnienie pewności obrotu gospodarczego polega na tym, iż po upływie określonego w ustawie okresu czasu nie można od dłużnika (zobowiązanego do spełnienia świadczenia) żądać spełnie-

nia świadczenia, gdyż uległo ono przedawnieniu.

Przedawnieniu ulegają roszczenia majątkowe. Roszczenia majątkowe są to roszczenia oparte na prawie majątkowym. Prawami majątkowymi są te prawa, które posiadają określoną wartość majątkową w obrocie. Przykładem roszczenia majątkowego jest roszczenie o zapłatę ceny sprzedaży towaru, roszczenie o zapłatę czynszu najmu, roszczenie o zwrot nakładów poczynionych na przedmiot najmu, czy też roszczenie o wydanie określonej rzeczy. Przedawnienie polega na tym, iż po upływie terminu wskazanego w ustawie próba realizacji roszczenia na drodze sądowej może spotkać się ze skutecznym przeciwdziałaniem ze strony dłużnika podnoszącego zarzut przedawnienia. Dłużnik może się zrzec zarzutu przedawnienia, ale dopiero po upływie terminu przedawnienia. Zrzeczenie się prawa do korzystania z przedawnienia może zostać dokonane w dowolnej formie, byle zrzekający się przedawnienia był świadom skutków takiego zrzeczenia się.

Istnieją jednak pewne wyjątki wyłączające przedawnienie określonych roszczeń majątkowych np. roszczenie o zniesienie współwłasności, roszczenia windykacyjne oraz negatoryjne (czyli roszczenia o wydanie nieruchomości i zaprzestanie naruszeń) nie ulegają przedawnieniu, jeżeli dotyczą nieruchomości.

Przeciwieństwem roszczeń majątkowych są roszczenia niemajątkowe. Przykładem roszczenia niemajątkowego jest roszczenie o ustalenie nieważności umowy. Tego typu roszczenie nie ulega przedawnieniu.

W prawie cywilnym wyróżnia się dwa rodzaje terminów przedawnienia: ogólne i szczególne. Do terminów ogólnych zalicza się: **3-letni** termin dla roszczeń o świadczenia okresowe np. z tytułu renty lub czynszu, najmu i roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz **10-letni** termin dla pozostałych roszczeń.

W przepisach prawa cywilnego można także spotkać wiele terminów przedawnienia szczególnych np. roszczenia z umowy przedwstępnej – 1 rok; roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy – 2 lata. W przypadku gdy brak odrębnej regulacji prawnej przedawnienia należy stosować terminy ogólne.

Bieg terminu przedawnienia może ulec zawieszeniu (wtedy termin nie biegnie i danego okresu nie wlicza się do terminu) lub przerwaniu (wtedy zaczyna biec „na nowo”). Zawieszenie biegu terminu następuje np. co do roszczeń, które przysługują dzieciom przeciwko rodzicom – przez czas trwania władzy rodzicielskiej; co do roszczeń, które przysługują osobom nie mającym pełnej zdolności do czynności prawnych przeciwko osobom sprawującym opiekę lub kuratelę – przez czas sprawowania przez te osoby opieki lub kurateli.

Przerwanie biegu przedawnienia powoduje np. każda czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Przedawnienie nie powoduje wygaśnięcia roszczenia, a jedynie możliwość uchylenia się przez dłużnika od spełnienia należnego świadczenia. Przedawnione roszczenie nie może być zatem przymusowo wyegzekwowane. Możliwe jest natomiast potrącenie przedawnionej wierzytelności, jeżeli w chwili gdy potrącenie stało się możliwe (a więc gdy zaszły przesłanki potrącenia), przedawnienie jeszcze nie nastąpiło.

Opracowała Magdalena Konieczna
doradca w Podkarpackim Ośrodku Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego w Rzeszowie

Bank Spółdzielczy w Sokolowie Młp.

ul. Rynek 4, 36-050 Sokolów Młp
tel. 17 772 90 13
tel./fax 17 772 92 07
e-mail: bs.sokolow@sofnet.pl
www.bs.sokolow.pl

Rok założenia 1905

OFERUJEMY:

- Kredyty preferencyjne i obrotowe
- Kredyty dla rolników, podmiotów gospodarczych, pracowników
- Lokaty terminowe i wkłady A VISTA
- Rachunki bieżące dla przedsiębiorców i rolników
- Prowadzenie rozliczeń gotówkowych i bezgotówkowych
- Przekazy WESTERN-UNION®
- Poczta elektroniczna ELIXIR
- Bankomat
- Kredyty niskoprocentowane
- Homebanking i Internetbanking

**Zaufaj najbliższemu.
Z nami zawsze bezpiecznie.**

ZAPRASZAMY

ZAKŁAD MIĘSNY

Laureat

AGRO POLSKA

FAIR PLAY 2004

Tel./fax : (017) 7728 810 (017) 7728 881
e-mail : gorno@smakeko.pl www.smakeko.pl

Oferuje :

**Szeroki asortyment szynek, wędzonek, kielbas,
wędlin podrobowych, mięs wieprzowych,
wołowych a także przetworów drobiowych.**

Bezpośrednie dostawy do odbiorców

Atrakcyjne ceny

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej „Prywatna Praktyka Lekarzy” s.c. Marta i Ryszard Stelmach

Praktyka Główna: Sokółów Młp., ul. Sikorskiego 54, tel./fax 017 77 20 104

Praktyka świadczy usługi zdrowotne na podstawie kontraktu z NFZ w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej w godzinach od 8.00 do 18.00, od poniedziałku do piątku. W pozostałych godzinach pacjenci przyjmowani są w Sanatorium Górno (w ramach opieki zdrowotnej).

Praktyka świadczy również odpłatne usługi, wykonując:

- badania kandydatów na kierowców kat. ABCD
- okresowe badania kierowców
- badanie okresowe pracowników na stanowiskach, gdzie nie występują czynniki szkodliwe.

Marta i Ryszard Stelmach

wraz z personelem Praktyk
dążą do zaspokojenia
za bardzo dobrą współpracę.

Pozostałe:

- Praktyka Lekarska Górno 290, tel./fax 017 77 28 898
- Praktyka Lekarska Wólka Niedźwiedzia 158, tel./fax 017 77 28 898
- Praktyka Lekarska Łowisko 215, tel./fax 017 85 57 224
- Praktyka Lekarska Trzeboś ul. Górna 5, tel./fax 017 77 27 224

ZAPRASZAMY

Kolektura 12/146

Renata Adamkiewicz

36-050 Sokółów Młp.
ul. Lubelska 1
tel. (017) 772-99-03